

ВАЗОРАТИ МАОРИФИ ХАЛҚИ РСС ТОЦИҚИСТОН
УНИВЕРСИТЕТИ ДАВЛАТИЙ ТОЦИҚИСТОН
ба номи В И. ЛЕНИН

А. КАРИМОВ

ХРЕСТОМАТИЯИ ЗАБОНИ ПАҲЛАВӢ

ДУШАНБЕ — 1978

ВАЗОРАТИ МАОРИФИ ХАЛҚИ РСС ТОЧИКИСТОН
УНИВЕРСИТЕТИ ДАВЛАТИИ ТОЧИКИСТОН
БА НОМИ В.И.ЛЕНИН

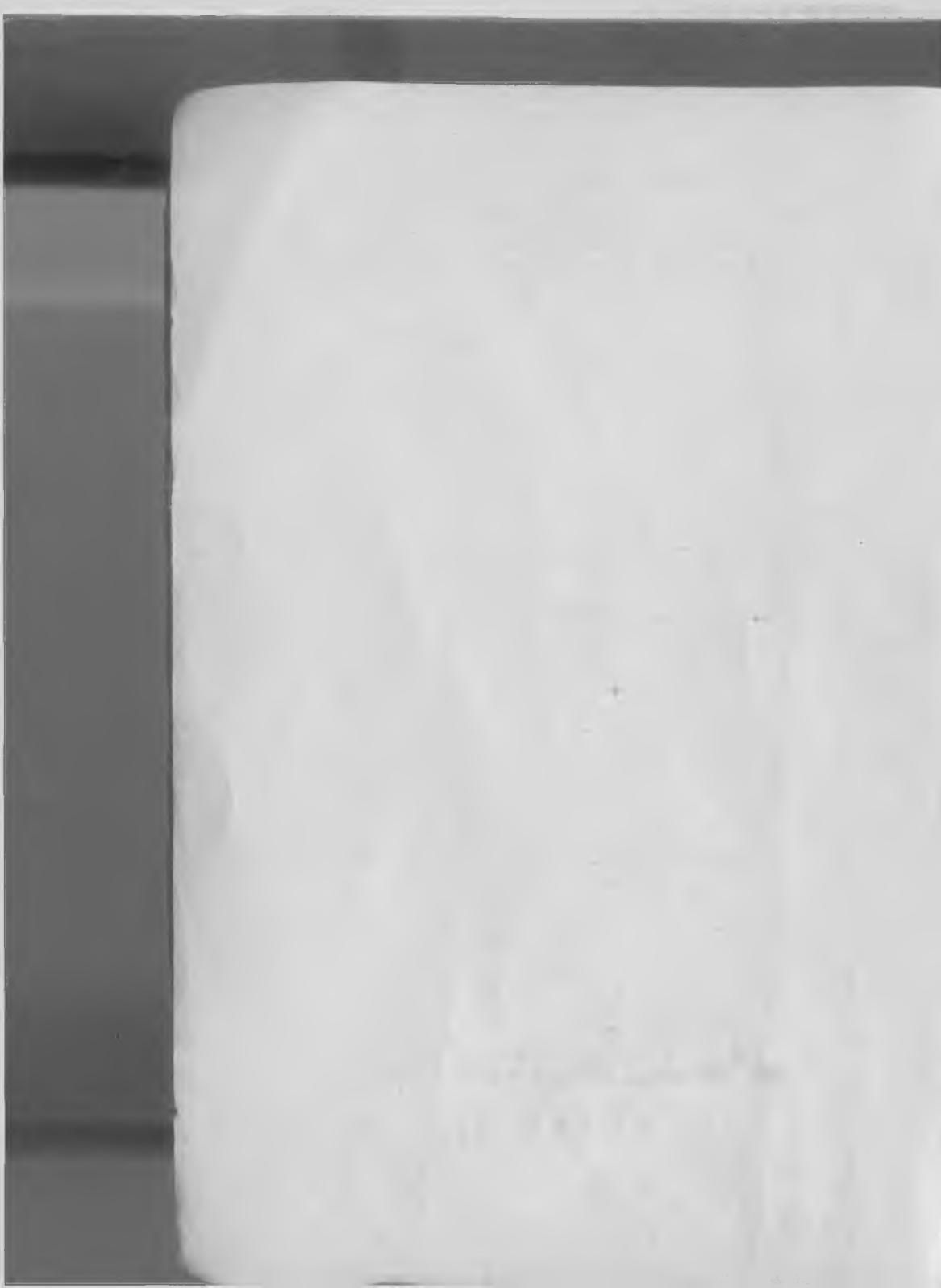

А. КАРИМОВ

ХРЕСТОМАТИЯИ ЗАБОНИ ПАҲЛАВӢ

/Дастури таълимӣ/

Файзулло бек
04-04-812 1971
Душанбе - 1978
Музеи имени В.И.
№ 66566162

П Е Ш Г У Ф Т О Р

Хрестоматияи забони паҳлавӣ аввалин дастурест барои омӯхтани матнҳои форсии миёна дар мактабҳои олии Тоҷикистон. Ин хрестоматия барои студентон ва аспирантони факультетҳои филологияи тоҷик ва шарқшиносӣ пешбинӣ шудааст. Дастуруламали номбурда аз ду қисм иборат аст:

1. Матн ва транскрипция. 2. Луғати тафсири.

Қисми аввали дастур намуни матнҳои паҳлавиро, ки дар бораи онҳо дар дарсҳои таърихи забон то дараҷае сухан меравад, дарбар мегирад ва барои осон шудани хондани онҳо транскрипция ҳам дода мешавад. Матнҳо аз порҷаҳои алоҳида — "Корномаи Ардашери Бобакон", "Хусрави Қубодон ва редаксе /Рӯломбачае/", "Ҷомоспнома", "Гузориши шатранҷ", "Дарахти осурӣ ва буз" иборатанд.

Қисми дуюм аз шарҳи таърихиву этимологӣ ва семантику ғрамматикии калимаҳои иборат аст, ки дар матнҳо вомехӯранд. Дар шарҳу маънидод мо калимаҳоро аз нуқтаи назари тағъироти овозӣ ва маънӣ дидо мебароем ва ҳар кадоми онро дар шанни забонҳои ҳиндӯаврупӣ ва ҳиндӯэронӣ аз назар мегузаронем. Ғайр аз ин, дар луғат иннишоғи семантикий ва муқоисаи типологиии калима низ шарҳ дода мешавад.

Дар шарҳи калимаҳо ва пайдо кардани онҳо дар забонҳои мухталиф мо ба луғату асарҳои зиёд муроҷиат кардем ва дар вақти гирифтани калимаҳо транскрипцияни ҳамон муаллиро тағъир надодем. Ин аст, ки дар луғат баъзе калимаҳо бо транскрипцияи гуногун вомехӯранд ва ин хонандаро бояд ба иштиоҳ, наандозад.

Калимаҳои идеографӣ баъзан бе транслитерация дода шудаанд. Хондани онҳо ба "Луғати ҳетерограммаҳо"-и Р.Х.Додихудоев ҳавола карда мешавад. Аммо ба калимаҳои, ба назари мо, серистеъмол дар луғат шарҳи идеографӣ дода шуд.

Калимаҳои дар забонҳои қадим фаразан **вүчӯд** дошта, ё калимаҳои дар натиҷаи қонуниятиҳои фонетикий барқароршуда бо аломати ишорат мешаванд.

Ин дастур кори аввалин аст ва имкон дорад аз хатоҳо холӣ набошад. Аз хонандагони мӯжтарам хоҳишмандем,

ки ҳамаи эрод ва мулоҳизаҳрошонро ба кафедраи забони тоҷикистони Университети Давлатии Тоҷикистони фиристонанд, то мо дар чопхори оянда аз он ҳоҳишу мулоҳизаҳро истифода барем.

Дар охир барои маслиҳатҳои муғид ва кумакҳои амалиашон ба муҳаррири китоб ва роҳбари ҳамаи корҳои илмии мо доктори илми филология В.А.Лившиц, профессор Д.Т.Точиев, корманди Институти забон ва адабиёти ба номи Рудакии Академияи ғонҳои РСС Тоҷикистон, доцент Б.Сияев миннатдорӣ изҳор меқунам.

А.КАРИМОВ

Ф О Н Е Т И К А

Садонокхри форсии миёна то андозае давоми вокализми юрсии қадиманд. Форсии нав бошад, давоми давраи миёна буда бо кадом хусусиятҳри шевагии худ ғарк, меқунад. Аз ин сабаб инкишофи садонокхро дар се давра нишон додан зарур аст:

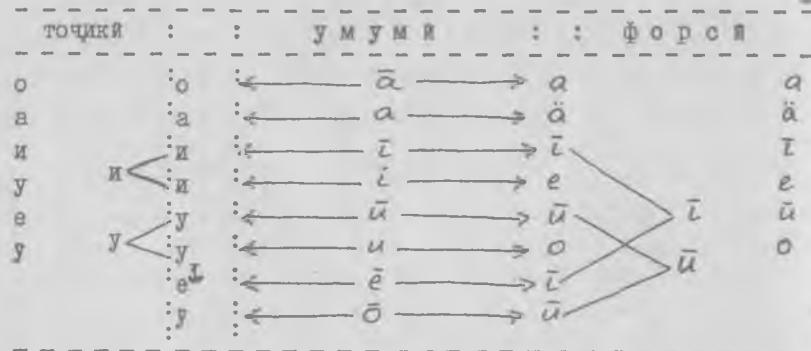
форсии қадим	:	форсии миёна	:	форсии нав
ā-vāta, dāta: ā-βād, dād	:	ā-bād, dād	:	
a-dasta, mana: a-dast, man	:	a-dast, man	:	
ī-dīta, tīgra: ī-dīd, tīr	:	ī-dīd, tīr	:	
i-iōti, giīpta: i-xīst, giīft	:	i-xīst, giīft	:	
ū-dūzī, dūta: ū-dūz, dūd	:	ū-dūz, dūd	:	
u-vuza, muška: u-βuz, mušk	:	u-βuz, mušk	:	
ai-zaika, vaiti: ē-zēy, rēb	:	ē-zēg, bēd	:	
au-zaika, manda: ɔ-zēč, mōd	:	ɔ-zēč, mōy	:	
	:		:	

Ба ҳамин тарик, дар форсии миёна 8 садонок вучуд дошт: ā, a, ī, ī, ī, ī, ī, ī. Ин система ҳаштфонемагӣ то асрҳри XII-XIII давом кард. Баъд аз он забон ба система 6-фонемагӣ гузашт. Акнун аз охирҳри асри XIII сар карда садонокхри тоҷикӣ ва форсӣ аз ҳамдигар ғарк, мекардагӣ шуданд.

Ин тағъиротро дар таблицаи зерин дидан мумкин:

тоҷикӣ	:	у м у м я	:	Ф о р с и я
хона	:	ā	:	خان
падар	:	a	:	پادار
дид	:	ī	:	دید
гирифт	:	ī	:	گرفت
дуд	:	ū	:	دود
гуфт	:	u	:	گفت
себ	:	ē	:	سیب
ruz	:	ɔ	:	رӯز
	:		:	

Гузаштан аз системай 8-овозй ба 6-фонемагай дар ҹадвали зерин нишон дода шудааст:

Инкишофи ҳамса дохро ҳам бо масолхр дар ҹадвали зерин нишон додем.

3. Агар дифтонги *ai-* пеш аз *-m*, *-n* меомад, вай дар даврай нав ба *-č-* табдил мешуд: *saima>səm>səm*, *daina>dən>din*, *kaina>kən>kən* ва гайра.

Таблицаи
асосийн шаклдигаркунин ҳамсадохой Тазрихий

ТОЦИКИИ ҚАДИМ	ТОЦИКИИ МИЁНА	ТОЦИКИИ НАВ
p- pitər, pada, pāda	p- pidər, pay, pāy	p- padar, pag, pāy
-p- āpi, nipišta	-b- āb, nibišt	-b- āb, nabibist
t- tauhma, tava	t- tōxm, tō	t- tuxm, tu
-t- mātar, brātar	-d- mādar, brādar	-d- mādar, brādar
k- kaufa, kanya-ka	k- kōf, kanik	k- kōh, kanizak
-n- gaika, xāna-ka	-g- rēg, xānag	-g- reg, xāna
b- bandaka, bauda	b- bandaq, böy	b- banda, böy
-b- gauba	-b- göb	-y- göy
d- dasta, dāta	d- dast, dād	d- dast, dād
-d- madu, mauda	-y- may, moy	-y- may, moy
g- gauša, gāva	g- gös, gāv	g- gös, gāv
-g- magus, drauga	-g- mag, drög	-γ- tuy, duröy
m- manā, marşıya	m- man, mazd	m- man, mazd
-m- kāma, nāma	-m- kām, nām	-m- kām, nām
n- nāma, nāva	n- nām, nāv (кишт)	n- nām, nāv (кишт)
-n- daina, aina	-n- dēn, īn	-n- dīn, īn
s- sata, suxra	s- Sad, suxr	s- sad, surx
-s- asa, vasič	-s- as (əbāz), vas	-s- savāz, bas
v- Varda, Vah (van)	-s- sāl, saxvan	-s- sāl, suxan
-v- dava, maviy, kaviy	-h- dah, meh, keh	-h- dah, meh, keh
z- zūra, zam	z- zūr, zam (ik)	z- zōz, zam (in)
-z- vizand, vazza	-z- gazand, buzurg	-z- gazand, buzurg
š- šiyāti, šyava	š- sād, šav	š- šād, šav
-š- z̄sti, visātak	-š- xišt, gušādag	-š- xišt, gušāda
x- Haxāmaniš	x- Haxāmaniš	x- Haxāmaniš
h- Hargmatāna	h- Hamadān	h- Hamadān
-h- dahyu, vahu	-h- deh, beh	-h- deh, beh
v- vžka, vrinč	-g- gurz, grunj	-g- gurz, gurunj
w- wazzka, wrinč	g- buzurg, bzinj	g- buzurg, bzinj
f- framāna, frazanta	f- framān, frazzand	f- farmān, fazzand
-f- kaufa, dafān	-f- köf, dafān	-h- kōh, dahān

	1	2	3
z-	gaūča, gaūčā gara	z/e zōd, zōz, lab	z/e zōd, zōz, lab
-z-	Dāzayavahus	-z-	Dāzāy
č-	čaūvāra, čaša(m)	č-	čahāz, čašm
-č-	gaūča, hača	-z-	zōz, az
j-	jata, jan	z-	zad, zan
-j-	ajat, avajat	-z-	zad, ózad
y-	yašna, yātūka	j-	jašn, jādūg
Ü-	Ü:ita, xšaÜ:a, puÜ:a	h/z se, sahz, puhr / pus	h/z se (помирӣ hazay), sahz, pu(h)z, pus(az)
xš	xšapa, axsta, xšāyaÜiya	š šab, ašt, säh	š šab, hast, säh
Ü-	čaūvāra	h čahāz	h čahāz (čāz)
nč	panča, ranča	nz panz, ranz	nj panj, ranj
zn	waznaka, pžna	zz varraq, pizz,	zz varra, puz (z),
rd	parna, zarna	rz parz, zarr	rz par(z), zar(z)
zd	varda, bardā, vžda, džda	ł säl, bälä gül, dil	ł säl, bälä, gül, dil

Истисно !

1/ Агар -к- дар таркиби суффикс бошад, дар форсии нав ихтисор мешавад. Аммо вақти ба калима илова шудани морфемаи дори овози садонок, ҳамсадои ихтисоршуда, барқарор мешавад: *Banda* - *bandagān*, *bača*-*bačagān* ва гайра. Ҳамин ихтисоршавӣ дар пешояни *bad-in*, *bad-an*, *bad-o* низ дода мешавад.

2/ *meh* өвлиядар забони тоҷикий нигоҳ дошта нашудаанд, валие аз *kañiñ* тақлҳри *kāñ*, *kāñ*, *kāñidan*, *kāñtam*, *kōs*, *kāñiñ* бокӣ мондаанд.

3/ Дар форсии қадим дар аввали калима ҳамеша *X^v* дучор мешавад.

4/ Фарқи шевагӣ.

5/ Аз ҳисоби ихтисор шудани гурӯҳи ҳамсадо садонокӣ пеш аз он истода дароз мешавад.

ДЛИФБОИ ПАҲЛАВӢ

БА ҲАТИ ФОРСӢ	ДАР ЗАБО- НИ ТОЦИКӢ	ТРАНС- КРИПЦИЯ	ҲАРФҲОИ ПАҲЛАВӢ
۱	ا	ا	۱
ج	د	و	۲
د	گ	و	(۳)
ه	و, eҳ	اه	۴
و	ې	و	۵
ز	ڦ	ز	۶
خ	څ, څ	ه, څ	۷
ک	ي, ۍ, ۍ	ي, ل, ې	(۸)
غ	گ	ک	۹
پ	ر, ل	غ, ل	۱۰
ل	م	م	۱۱
ل	ن	ن	۱۲
ل	س	س	۱۳
ل	ڏ	س	۱۴
ل	پ, ډ	پ, ډ	۱۵
ل	ڙ	ڙ	۱۶
ل	ر, ل	ڙ, ل	۱۷
ل	ش	ش	۱۸
ل	ت	ت	۱۹

Хати паҳлавӣ монанди хати арабӣ ва форсӣ аз рост ба ҷаҳон навишта мешавад. Ҷарин хат ҳам монанди хати арабӣ (форсӣ) ҳарфҳои мунфасила ва муттасила мавҷӯданд.

Тарзи васлшавии ҳарфҳои паҳлавӣ чунин аст:

$$i-d-g-h, x-a = \omega (i)$$

Хуруфи часпида аз тарафи рост:

$$+3 = -2, \quad u + 5 = -5, \quad u + 9 = -9, \quad u + u = -u$$

$$w + w = ww, w + 6 = w6, w$$

Ҳуруфи часпида аз тарафи чап:

$$= \omega, 0 + \omega = \omega, 5 + \omega = 5\omega, 9 + \omega = -\omega, \omega + \omega = 2\omega$$

$$= -U_0, \quad g = u + v, \quad g = U_0, \quad g = u + v$$

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$, $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$, $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = 0$

$$P + \omega_+ = P_{\text{max}}, \quad P + \omega_- = P_{\text{min}}, \quad \omega_+ + \omega_- = \omega_{\text{max}}, \quad \omega_+ - \omega_- = \omega_{\text{min}}.$$

$\theta = \underline{\hspace{1cm}}$ (2)

Аз тарафи чап муттасил намешавад – аз рост:

$$x = 1 + 6 = 7, y = 2 + 5 = 7$$

$$J + \omega = \omega, J + S = S$$

дар аввали калима ҳамчунин $i, g, d = \text{J} // \text{g} (3)$

Аз тарафи рост:

و ، ب // ق = د + و ، و = ٦ + و ، و = ٢٣ // و = د + و ، و = ٢٤ // ع = د + و ، و = ٢٥

Аз тарафи чап:

$$9 = 9 + 0 = 1 + 8 = 2 + 7 = 3 + 6 = 4 + 5 = 5 + 4 = 6 + 3 = 7 + 2 = 8 + 1 = 9 + 0$$

ل = د + د، ب = د || د // د = د + د، م = د + د، س = د + د،

$$P_{+3} = P_0 // P_0 \cdot G_{+3} = G_{+3}, S_{+3} = S$$

(аин) $\sigma, n, \ell, 2, v = 1$ (4)

ФАҚАТ АЗ ТАРАФИ РОСТ ВАСЛ МЕШАВАД:

$$1+5 = \underline{5} // \underline{5}, 1+3 = \underline{3} + 1 + 4U = 4U, 1+1 = \underline{1}, 1+4 = \underline{4}$$

$$1+6 = \underline{6}$$

ТАНХО АЗ ТАРАФИ ЧАП ВАСЛ МЕШАВАД: $Z = S(5)$

$$\underline{5} = \underline{5}, 1+5 = \underline{5}, 3+5 = \underline{5}, 2+5 = \underline{5}, 4+5 = \underline{5}, 6+5 = \underline{5}$$

$$2+5 = 10, 7+5 = 12, 8+5 = 13, 9+5 = 14, 10+5 = 15, 11+5 = 16$$

ФАҚАТ АЗ ТАРАФИ РОСТ ВАСЛ МЕШАВАД: $K = 9(6)$

$$+6 = \underline{6}, 9+6 = \underline{6}, 9+5 = \underline{5}, 9+4 = \underline{4}, 9+3 = \underline{3}, 9+2 = \underline{2}, 9+1 = \underline{1}$$

$$9+10 = 19, 9+11 = 20, 9+12 = 21, 9+13 = 22, 9+14 = 23, 9+15 = 24, 9+16 = 25$$

АЗ ТАРАФИ РОСТ: $(\underline{3} \underline{6}) l, 2 = \underline{2} (7)$

$$= \underline{2} \underline{6}, 1+1 = \underline{1}, \underline{1} + 6 = \underline{6}, \underline{1} + 5 = \underline{5}, \underline{1} + 4 = \underline{4}, \underline{1} + 3 = \underline{3}, \underline{1} + 2 = \underline{2}, \underline{1} + 1 = \underline{1}$$

АЗ ТАРАФИ ЧАП:

$$= \underline{5}, 1+1 = \underline{1}, 1+5 = \underline{5} // \underline{5}, 1+6 = \underline{6}, 1+4 = \underline{4}$$

$$1+3 = \underline{3}, 6+1 = \underline{1}, 6+5 = \underline{5}, 6+4 = \underline{4}, 6+3 = \underline{3}, 6+2 = \underline{2}$$

$$10+1 = \underline{1}, 11+1 = \underline{1}, 12+1 = \underline{1}, 13+1 = \underline{1}, 14+1 = \underline{1}, 15+1 = \underline{1}$$

АЗ ТАРАФИ РОСТ:

$$m = \underline{6} (8)$$

$$+6, 1 = \underline{6}, 6+5 = \underline{5} // \underline{6}, 6+4 = \underline{4}, 6+3 = \underline{3}$$

$$6+2 = \underline{2}, 6+1 = \underline{1}, 6+6 = \underline{6}, 6+5 = \underline{5}, 6+4 = \underline{4}$$

АЗ ТАРАФИ ЧАП:

$$= \underline{5} \underline{6}, 1+6 = \underline{6}, 6+6 = \underline{6}, 1+6 = \underline{6}, 6+6 = \underline{6}, 6+6 = \underline{6}$$

$$= \underline{6} \underline{6}, 6+6 = \underline{6} \underline{6}, 1+6 = \underline{6} \underline{6}, 9+6 = \underline{6} \underline{6}, 5+6 = \underline{6} \underline{6}$$

$$10+6 = \underline{6} \underline{6}, 11+6 = \underline{6} \underline{6}, 12+6 = \underline{6} \underline{6}, 13+6 = \underline{6} \underline{6}$$

Аз тарафи рост:

Аз тарафи чап:

Фақат аз тарағи рост васы мешавад: $f, p = \cup$ (10)

سے // س = س + ل، س = ل // ل = و + ل، کو = ل + ل، ل = ل + ل

Танҳо аз тарафи рост васл мешавад: . $z, \bar{z}, j, c = \zeta$ (1)

$$G + S = G \cdot G + S = (\text{ин шакл кам вомехурад}) GS // GS$$

$$G + S = GS // GS \cdot G + S = GS \cdot G + S = GS \cdot GS = GS^2$$

Аз тарафи рост:

$$= \text{س} - \text{س} = \text{س} + \text{ل} - \text{س} = \text{ل} = \text{د} + \text{ل} - \text{د} = \text{l}$$

Аз тарафи чап :

$$= 3U + U = 4U \quad 6U + U = 7U \quad 5U + U = 6U$$

Фақат аз тарағи рост васл мегардад:

$$P + S = PS, P + S = PS, P + S = PS, P + S = PS$$

ШУМОРА

М и к д о р я	Т а р т и б и
— 1 ēvak	fratom
— 2 dō	ditikar
— 3 sē	sitikar
— 4 čahār	čahārom
— 5 pānč	pānjom
— 6 sāš	sāzom
— 7 haft	haftom
— 8 hašt	haštom
— 9 nah	nahom
9 — 10 dah	dahom
— 11 yāzdah	yāzdahom
— 12 dvāzdah	dvāzdahom
— 13 sēzdah	sēzdahom
— 14 čahārdah	čahārdahom
— 15 pānzdah	pānzdahom
— 16 sāzdah	sāzdahom
— 17 haftdah	haftdahom
— 18 haštādah	haštādahom
— 19 navazdah	navazdahom
— 20 vīst	vīstom
— 30 sīh	sīhom
— 40 čihīhl	čihīlom
— 50 pānčāh	pānčāhom
— 60 sāst	sāstom
— 70 haftād	haftādom
— 80 haštāt	haštātom
— 90 nahvat	nahvatom
— 100 sat	satom
— 200 duvēst	duvēstom
— 300 sēsat	sēsatom
— 1000 hazār	hazārom
— 2000 dō hazār	dōhazārom
— 3000 sē hazār	sēhazārom

لیلی مکانیزم: ساینس سنت نظریه

1

१८४

Az Kāz-nāmag i Ardashēr i Pābagān.
 pad nām i dāclāz Ōhemazd i rāyōmand i
     farrāhōmana.
 (1) Pad kāz-nāmag i Ardashēr i Pābagān edōn
     mīništ estād ku pas az māzg i Alaksandar; hō-
     mīk ēzān-šāha dvrēst ud čihīf Kadag-Xvadāy būd.
 (2) Spahān he Pāss ud Khstāhāi q̄bīš-narzaktar
     pād clast i Shodāvān sardār būd. (3) Pābag maz-
     bān ud šāhedār i Pārs būd ud az gūmāzdarag. Hēda-
     vān būd. (4) Ardaravān pad stārē nīsāst. (5) ud Pā-
     baghīng rāy eč farrāndi nām = buredāz nē būd. (6) ud
     Sāsān shubān; Pābag būd ud hamvār orfāg gōs-
     pančān būd ud az tōrmaki. Dācāy i dānāyān būd.
 (7) andar cūšxvadāyīh i Alaksandar niyāqān o-
     vīzēk ud nihān-zavīshīh estād ud a-bāg kurdān
     -şubānān rāft. (8) Pābag nē clanist ku Sāsān
     erz tōrmagi; Dācāy i dānāyān zād estād. (9) Pā-
     bag ūrīg-e (v) pad xāmr dīd īigōn ka xuršēd
     erz sas; Sāsān bē tāft ud hamāg gēhān yōsñih
     Kuršād. (10) didikar ūsab edōn dīd īigōn ka Sāsān
     Pord pīč-e (v) i rāzāstegi; spēt nīsāst estād ud
     hāz hē andara kisvara pēzāmōn i Sāsān estānd
     hamānāz erbiš barzēnd ud stāvīšn ud arzān hamē
 (v) kūnēnd. (11) en sidīgor ūsab hamgōnāk edōn
     dīd īigōn ka q̄dūz fāzān-bāy ud gušnāsp ud
     Buzzēn mihe pad xāng i Sāsān hamē(v) varšenād
     ud zōsñih o hamāg gēhān hamē(v) alahēnd.

11

II

1) Ardashér röy kanizak-ē(v) būd kē az abāzīk kanizakān özarmigtar ud grāmigtar dāšt ud pad haradvēnag parastiñ i Ardashér būd an kanizak kard estad. (2) röz-ē(v) ka Ardashér pad stür-gäs nišast ud tanbür zad ud szud ud abāzīg xurramih kard ò Ardashér dīd ud pad-iş niyāžān būd ud pas az an abāz Ardashér mihr ud dōstih ud dōsāram kard. (3) payvastak hamē(v) pad šab ~~na~~ Ardashér bē šudak bart bē xraft an kanizak pad nihān ò nardikih i Ardashér šud ud ~~ag~~ nard bām abāg Ardashér būd ud pas abāz ò pēs i Ardashér šud.

4) nōz-ē(v) Arzavān dānāgān ud axtarmārānī pad da
būd ō peš xvāst ud purśid ku čē hamē(v) vēnēt pad čiš i
haftān ud drāzdahān ud ēstišn ud zavišn i stāzagān ud
čiši ōpām xradāyān i šahr šahr cipōn mardōmān gēhān ud
čiši man frazandān i mardōmān i amāh. (5) axtarmā-
rān sardāz pad passaxv guft ku nahāzigān ōpastag
ud stāzag i Öhrmazd abāz bālist mad u-s az Vahzām
ud Anāhid pad kustag haftōyrang ud şerxartaz mazzi-
hend ud ō Öhrmazd ayābarih dahend ud hamēim rāy
ēton nimāyēd ku xradāy-ē(v) ud pādaxsāh-ē(v) i nōk ō
pēdāgih āyēd ud vas sarxradāyān ozanēd ud gēhān
abāz andaz ērvxradāyih ābrazēd.

III

III

1) Ka röz bëd Arðavän kanizak xväst ud kanizak pad gyäg në bëd. (2) störbän mad ö Arðavän guft ku Arðaxsëz abäg dö bäräg i Smäh në pad gyäg häst.

3) Arda-vān dānist ku kanizak i man abāg Ardashēr vi-
zāt šud. (4) ud ka-ś āgāsīh az ganz ašnūd dil handrū -
dag kard. (5) u-ś axtarmārān sardār xāst ud guft ku
zūd bavēh ud bē nigīz tāg ḥān rināskār abāg ḥān jēh i
zōspīg kadām gyāg šud ud kay šāyēm griftan.

zospig kauum yd jy d sāx tāmārān sardār zamān hāndāxt ud pad pas-
saxv ô Ardashir gust ku mēš az kayrān ud Vahrām zé-
jed ô Öhrmazd ud tiz padvast ud xadāy i miyān i as-
mān azər frēh i mihr ēsted ud ədōn paidāg ku Arda-
xsəz vîrəxt şud u-s röy ô kustag i Pârs hast ud ha-
gar tâg sê röz griftan nê şâyēd pas az an griftan nê
tuvân. (?) Ardashir andar zamān spâh cuhär hazâr
äräst ud râs ô pârs pay i Ardasxer grift. (?) ka nem-
röz bûd ô gyâq râsid ku râsi i Pârs öy vîdazd.

9) u-š pūrsid ku än dō aswār i ö en kustag zōn mad
cē zamān bē viðarf. (10) mardōmān guft ku bāmdād
ka xvarssēd tēy abar ávurd èdōn čigōn vād i ardāg
humānāk bē viðaist u-šān varragē(v) abēr siabz ar pas
hamē(v) davisti az än nēvaköktaż būd nē sāyest
ud dānēm ku tāg nūn vas frasang zamīg suā u-tān
griftan nē tuvān.

IV

ପିଲାଇ । ଗାନ୍ଧାର ହିନ୍ଦୁ । ଦୁଇଟାମାତ୍ର ।
କିମ୍ବା ଏକମାତ୍ର । (୫) ଗାନ୍ଧାର ହିନ୍ଦୁ ହିନ୍ଦୁ
ହିନ୍ଦୁ । ଏହିମା ହିନ୍ଦୁଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ
ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ । (୬) ଶୁଣିବା
ଶୁଣିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ । (୭) ଶୁଣିବା
ଶୁଣିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ । (୮) ଶୁଣିବା
ଶୁଣିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ । (୯) ଶୁଣିବା
ଶୁଣିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ । (୧୦) ଶୁଣିବା
ଶୁଣିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କାଙ୍କ ।

A1

- i) Arðaræsirz sás ó þóss i dreygáð grift ud eðan cígon
komið (v) ſud. (g) ðanef mærð az mærdómán í þáss kē a
Arðaræn muſkarz búð Hénd u-ſán hér ud krástag ud la
xvés pési. Arðaræsirz dásst wa žvágarnagih ud framan-þusdá
væzh paſdægendi. (3) ud ka ö gyg i Romiðni. Arðaræsirz
xvánend yasid mærð i vaxuzgumniðni; Bunað nám þúð
med az Spahán kē az dásst i Arðaræn viðrætt éstáð öy
þúðurag dásst xvés abæg 63 pus ud vas spáh ud gund ó naz-
dik; Arðaræsirz az Bunað hamé(v)taz
mæd. (4) Arðaræsirz mæd.

5) pēs Burāñk ē pēs: ḡedəzəsēs məd u ṣəgənd xəzəd
u ḡəzəmənəñ dəd uñ tāñ ṣəvəndəg ḡoyəm xədət abəñg
təzəzəñeləñ -fəməñ- -guzədəz i tō ḡavəm. (6) ḡedəzəsēs
xəzəzəm tədəl uñ ḡəzətəñ-ē (v) Rəmiñ i ḡedəzəsēs
xəzəzəm fəyam uñ kəzəñ. (7) Bunañ añtəñ osavəzəñ öy
xəzənəñd fəyam uñ kəzəñ. (8) ka-ñ ḡəzəyəb pəd
hiş uñ xədət o ḡəzər i ḡəzəyəb ūñ. (9) ka-ñ ḡəzəyəb pəd
xəzəm ḡə dəd endəs gəhən spəsəññiñ angəzəd uñ öy zus
təñk-ē (v): Burət- -ñədəxəzēs nāñ miñəd uñ dədah [10] ñətaxi.
Vəhəməñ añaz ḡəzəyəb fəzəməñd nişəstan.
9) qz üñ aññəx o nəzətə i Bunañ uñ asavəzəñ mad
uñ spəh ñəsəst- (10) ë dərəz i ñədəs fəzəñ- -ðəg: kiñbañ-
kəz ūñ uñ ḡoyəft uñ ḡoyəft uñ ḡoyəft.

(8) سکھس سد اے کو ۱۴۶ اے اکلا ۳ مراۓ ن ۱۴۷۔
 (9) سی ۲۰۰ میں ۱۰۰ مل ۱۰۰ سال ۱۰۰ ل رے ۳ سو ۱۰۰۔
 (10) سی ۲۰۰ میں ۱۰۰ مل ۱۰۰ سال ۱۰۰ ل رے ۳ سو ۱۰۰ سع ۱۰۰۔
 (11) سکھس سد اے کو ۱۴۶ اے ۳ سع ۱۰۰ سع ۱۰۰۔
 (12) سکھس سد اے کو ۱۴۶ اے ۳ سع ۱۰۰ سع ۱۰۰۔

v

1) Pas az än vas spāh ud gund i Zāvul ö ham kard ud
ö kārēzär i kurdān-şah mäsik franaft. (2) vas kārēzär
önzrezişnih bûd ud spāh i Ardashər stövih padigraft.

3) Ardashér az spāh i xvēš niyārān bē būd. (4) andar
sab ö viyābān-ē(v) mad kē-s ēē áb ud xvarisn andar nē
būd ud xrad az asavārān ud stūrān hamis à guresnagih
ud tišnagih mad. (5) u-s az dūz atas̄ ſubānān did ud
Ardashér ö öy šud mard-ē(v) i pīz öy did kē gospandān
pad dašt i köf būd hēnd. (6) Ardashér än sab öy šud ud
rōz didigaz az avēšān rās xvast. (7) avēšān guft ku az
ēdar sē frasang rüstāg-ē(v) hast i abēr ábādān ud
vas mardom ud paddahişn i vasyār hast. (8) Ardashér
ö än déh šud mard feistād ud asavārān i x̄es hamōgen
ö dar xvāst. (9) spāh i māsigān pad än dašt ku nūn az
Ardashér abēbim bē būd ham cē pad stövih abāz ö pā-
z̄s šud. (10) Ardashér căhāz hazār mard árāst ud
abāz avēšān tārişn şabēxun kard. (11) ud az kurdān
mard-ē(v) hazār özad abāzīg xvāstag dastgir kard
ud az kurdān-sāh abāg pusarān brādarān frasān-
dān vas hēz ud xvāstag ö pāz̄s vēdāi kard.

vii

۱) نیز معمولی می‌باشد که این سه بخش را در یک قلمروی ایجاد کنند و آنها را می‌توانند با هم مرتبط نگه داشتند. این معمولی می‌باشد که این سه بخش را در یک قلمروی ایجاد کنند و آنها را می‌توانند با هم مرتبط نگه داشتند. این معمولی می‌باشد که این سه بخش را در یک قلمروی ایجاد کنند و آنها را می‌توانند با هم مرتبط نگه داشتند. این معمولی می‌باشد که این سه بخش را در یک قلمروی ایجاد کنند و آنها را می‌توانند با هم مرتبط نگه داشتند.

VI

1) andaz rās spāh i haftān böxt i Kirm xradāy
pad-iş padkoftag ḁān hamōğen hēz ud xvästag ud bū-
nag az ḁān asavärän i Ardaxsəz bē stüdag ö Gürä-
rān dastkard-e(v) i Güläl öy ku Kirm bün däst

(2) Ardařev paci an ménien bùd kučá. Arzamán uč
Aduřbád gân Šavom tē yrdáñkarz i Šahczurzg ačag,
vas spâh ud gund an an kustag i Šahczurzg mižan
karzay pad Kírenán buzdář abiš maděstäd. (3) Be
ar z an ðigón stam̄bagzih vínászärihi haftän-böxt
puszæn pad spâh Ardařev ašnúd arnæsíd nazdist
kár i pârs abyéz vîrástan az dušmanän abézim
bûden pas řáh i didígar pardástan. (4) nün pad
an uzdësöh i Güñazän édon éée ud stahmag ku-š
spâh e!(*) panj harz aé pad haenih pad kustag
kustag i büm i Sind ud Makrân ud drayâb maděstäd.
(5) Ardařev spâh ud gund az kustagühâ abáz ñ Arda
řev mad. (6) haftän-böxt spâh i xuč hamögén ñ daa
xvrost.

VII

VII

1) ēdön gōbēnd ku farzahī: kayān i pad dūz be gua
nūn andar pēši: Ardaxsēr estād ud handaq hamē (v)
zaft tāg Ardaxsēr az ān gyač i duš-višazg az dāst i
dušmanan abevizandihā bēzōn mad uel frāzō dāhē (x) i
Māyad xānēnd zāsēd. (2) andar sāb ḥ xāncig i brāzaz
dāhēv Būzzak hā ēvak Būzz-ādus nām Būz mād ḥ
avēzān guft ku man az asavārān; Ardaxsēr hōm kē
az kānēzaz i Kizm pad störih mad estōm ud im rōz
aspanj frāmāyēd dādān tāg ḥagāsīh i spāhi Ardaxsēr
ge-āyed ku ḥ kādām zamīg opast hēnd. (3) avēzān vas
handzuudagīhā ḥ Ardaxsēr guft iu qizastag Bavād
gannōng-mēnōg i dzurwand kē ēn uzdēs ēdōn ēēr ud pād
yāvāna Kāz estēd ku hamōgen mādōm; Kustagīhā
az dān; Öhemazād ud amachaspandān niyāzān Kāz
estēd ud veruzug xārdāy-iē māzad ēiġen Ardaxsēr ud
spāhi i-ż aħāg hamōgen az elāst i avēzān dušmanān
i duhermelān uzdēs parastegān sarz-ħ-stōħih varzēnēd.
4) u-sasp i Ardaxsēr grift andar sarzay Buzd pād
ħixxar għast pad yav haf kān haf aspast nēvar dāst.

VIIA

ud *Ardasjē* ö nišastgās ud gyāg pad adrēn kašīd ud
bē nišast. (5) ud *Ardasjē* varshandohgēn būd ud hame
(v) handesjē.

VIII

VIIA

1) Ardaixsér arz öy a gäz ö Ardaixsér farrzah mad ud
käz a gäg Mihzakki Anösaakbädän kard ud Mihzak zäid
ud saha ud gyäg ud hér ud xvästag hamögön ö xës
kard. (8) Käzzizüg käim xäden réy was fristed ud
Büzzak ud Büzz-ädus ö pës xväst abäg huskard ud
vas drähm ud dënnæz ud padmöjän sahist xvëstan pad
gärahman i xvarzsäniq ärästag däst ud abäg Büzzak
ud Büzz-ädus ö fun; diz i kulfäl mad ud guft kh man
mard-e (v) xvarzsäniq höm az en væzzavand x"adäy
ayäf-i) xrahörmku öy darz parastiön äyem.
3) avéian urdes parastan Ardaixsér abäg än dö mard' mor
dömnän öe padigraft ud pacd mäni; kirm gyäg kard.
4) Ardaixsér gör së pad an advenag parastiön ud èv-
gänagöh; Kiem karsa ud paidägincid ud än drähm ud
dënnæ ud yämag ö parastagän äid edön kard harz kë
andar än diz biud opel sehist ud afzen xizdäz büd
hend. (5) pas Ardaixsér guft ku edön vëh sahëd ku
Kiem së zööz xvarziön pad dast i x"ad alahöm.

四

و سلسلا ملکه میان اکویر امیری را بسیار آنرا در پیش از اینجا میگذرد. اینجا نیز میتواند این دو کشور را در یک میانجایی میان این دو کشورها قرار دهد. این دو کشور را در یک میانجایی میان این دو کشورها قرار دهد. این دو کشور را در یک میانجایی میان این دو کشورها قرار دهد.

IX

1) Pas az an Ardashér an Kirm özad bûd abâz
ö Gubâr mad. (2) u-s spâh ud gund ö kustag-i Kar-
mân ud kârêzâz i Bâzzân mad. (3) pusî Ardashân
dô abâg xwêstan dâst ud dô pad vîzeg ö Kâbûl-
şâh sud êstâd. (4) u-sân ö xwâhari xwes öigân zan
i Ardashér bûd nâmag nipist padgâm frêstid
ku zâst hast an smâh zamân rây gôbênd ku ka
tô marg i xwesân i ka xwes tóxmagân ên vînâskar
i yazdân duşman asâzakîhâ pad marg özad fra-
mâyîş kard. (5) u-t mihr ud dösäram i abâg arê-
sân mustómardân brâdarân kê pad âzâr ud sax-
tih bim ud sahm ud anâzarmîh pad uzdeğîh ud
sahri Kâbûlân griftâr ud an i dô vadbat brâ-
darân i tô kê ên miha druz pad band zêndân
pâdifras övarêz kê marg pad ayâft hamê(v)

xāhēnd u-t hamōgēn az dahsag bē hišt.

6) u-t mēnišn abāg öy mihr dzuž rāst bē kard
u-t ēe timāz ud handešišn i amāh nēst. (?) örađ
sud än kas kē pas ar im zōz pad ēc ran pad
gēhān vistaxv ud abegumān bavēd.

x

(1) سکھ سبھ اور اک ایسا کوئی نہیں۔

(2) سکھ سبھ اور ایسا کوئی نہیں۔

(3) سکھ سبھ اور ایسا کوئی نہیں۔

(4) سکھ سبھ اور ایسا کوئی نہیں۔

(5) سکھ سبھ اور ایسا کوئی نہیں۔

X

1) 2ö2-ē-(v) *Azdařxšér* ö næxčér šud u-š asp ö gōz :
mändag hist ud än gōz i naz ö tēr : *Azdařxšér* mad u-š
gōz i mädag rastär kard ud xēš=tan ö marg ažispäz.

2) *Azdařxšér* än gōz hist ud asp ö vacag abgand .
3) gōz i mädag ka-š dīd ku asavāz asp ö vacag ab-
gand mad u-š vacag rastär kard ud xvēš=tan ö
marg ažispäz. (4) *Azdařxšér* ka-š pad ån advēnag dīd
padigraft u-š dīl sözax būd ud asp abáz vast ud han-
dēsöd ku väy ö mardöm barád kē-č abäg adänih ud
ähärgöfakih i en ähärspäy : gung pas miž evak ö didigaz
zéedön husprüig ku ggäñ : xēš zan ud frorazand zäy bë
ažispäz. (5) hamögén u-š än frorazand i-š andaz a-š
kakamb däst abyäd būd ud pad pušt i asp ädön cigon
eststað ud pad bułland väng bë grist.

xx

1

1) pas az öän Azzdarsée ö kustag - kustag - şud ud vas
Kärsézäz ud özeniën abäg sarxvadäyän ; èzän - sahə kazəd.
2) ud hamväz ka - ş Kustag - e (y) xüg kazəd dichigəz - iz
Kustag ö abäg sasih ud abuz - frazmäniñ estäd .
3) abaz öän hëz abës - iz dahiñig ud handesidär büd
Ku mä hagaçom az abazgar né gërehenid estëd ku èzän-
sachs pad èvradäyih bë säyed vi näzdan . (4) u - s han-
qësidi kuz dänaçan ud frazänaçan këdän këdän i
kandagän bë abäyed püssidän haçar ödän ku ar dasë
i amah né gërehenid estëd xradäyih ; èzän - sahə räye-
nëd kazdan xössand ud bälisstan abäyët büdän en
käzzägäz xöñzeziñih bë abäyët histan ud x'ad az en

zang i hubām āsān kardan. (5) u-š mard-ē (v) az östü-barān i xvēs ō pēš i kēd i hindūgān fristēd pad pur-šišn kardan i ārāstan i ērān-şahz pad ēvxadāyīh.

6) mard i Ardashēr ka ô pēš i kēd i hindūgān rasid kēd hamčigōn mērag dīd pēš ku mērag saxvan guft u-ş ö mērag guft ku tō xvadāy pārsigān pad en kāz fristēd ku xvadāyih i ērān-şahz pad ēvxvadāyih ô man rasēd.

? nün abär vard sav ēn parsaxv i man aviš göb kuēn
xradāyih ò dō töxmag ēvak az tō ud ēvak az dūdag i
Mihrag i Anōšagbādān ēvih vinārd nē šāyed.

XII

۔ (1) میں اپنے ایک دوسرے کو اپنے بھائی کا نام دے دیتا ہے۔
۔ (2) اپنے ایک دوسرے کو اپنے بھائی کا نام دے دیتا ہے۔
۔ (3) اپنے ایک دوسرے کو اپنے بھائی کا نام دے دیتا ہے۔
۔ (4) اپنے ایک دوسرے کو اپنے بھائی کا نام دے دیتا ہے۔
۔ (5) اپنے ایک دوسرے کو اپنے بھائی کا نام دے دیتا ہے۔

xii

(1) dahišn ud zamān frēhēnišn zāy zōz-ē(v) Sāhpuhr i Ar-daxšerān ō ān sahz mad ō naxcēr sud ud pas i naxcēr xvad abāg nō (hyx) asəvār ō ān dēh mad kē kanizag pad-iš Būd. (2) dahišn kanizag pad sar i cāh Būd ud āb hamē(v) hēxt ud cahārpāyān zāy āb hamē(v) dād.

3) varzīgar pad kār-ē(v) šud ēstād. (4) kanizag ka-s
Sähpuhr ud asavörän dīd xväst ud namaz burd ud
guft ku drust ud pad drūd äbarēd bē framäyēd nišastan
öe gyög xvaš ud säyag i draxtän xunük ud hangäm gaem
täg man äb hanjöm xrad ud störän äb xvarēd.

5) Šähpuhr mändagih ud gursaqih ud tišnagih zāy
hešmgün būd u-ş ö kanizag guft ku bē dāzeh ö amāh
āb tō pad kāz nē abāyēt. (6) kanizag pad tīmāz šud
ud pad kustag-ē (v) bē nišast. (?) Šähpuhr ö asavā-
rān guft ku hežag ö čāh avkanēd ud āb hanjēt tāg
amāh vāž gizēm ud stōzān āb dahēd. (8) asavārān
hamgōnag kāz ud hežag ö čāh avkand ud vazuz-
gih i hežag zāy pūzz āb būd ul kašidān nē šāyēst.

XIII

سے سرکاری ادارے کو بھائیوں کا سرکاری ادارہ۔

XIII

1) Šāhpuhr Öhrmazd rāy az pidar pad nihān dāšt tāg
ān ka ò dādag i haft sālag mad. (2) rōz-é(v) abāg aburnāy-
zādagān ud vāspuhragān i Ardashér Öhrmazd ò asprēs
sud ud cōbēgān kard. (3) Ardashér abāg mögbadān mögbad
ud artēsdārān-sardār ud vas äzādān ud vazurgān öy
nišast ò avēšān hamē(v) nigirid. (4) Öhrmazd abāg avē-
šān aburnāygān pad asəvar cēr ud nibardag būd

5) ud abāyēd būdan rāy ēvak az avēšān cōvēgān ò gōy
zad ud gōy ò kanāz i Ardashēr ḥopast ēc ciz-ē(v) nē paidā-
gēnh. (6) ud aburnāygān tavixt mānd hēnd ud şukūh
i Ardashēr rāy kas nē ayārast frāz şavēd.

7) Öhrmazd vistaxvihā ūd ud gōy abar grift. vistaxvihā zad vang kard.

Digitized by srujanika@gmail.com

Az Huszav i kavādān up zēdāq-ā (v)

Ērān-vīnēzd kavādīg rēdāg-ē (v) Vāspuhz nam
dlast afaz karš pōši: sāhān gāh ēstād. u-s stāyīn
ud āfzin yes karad. u-s gusf̄t xui: ūhān ūhān anōīng
ud yāvēdān hāft-kīvar-xvadāy ud kāmag hanām
gavēd. f̄ramāyēd niyōśidān: dūdag kē man az-as būd
hōm ābādīh [i] yāzēdān [uđ] niyāggān i šmāh zāy ham-
ē (v) nāmīg ud tuvāngaz [uđ] kām-zīviēn būd hēnd.
u-sān hēz pad abāyestī xvēs ēstād. u-m öy i pidī pad
abuznāyīh bē vīdād ud mād kēman pus būd hōm bē
man enīh ān pus nē būd. er-sān bahzqg [i] mani pad
stūr i pid pāzeg i stawz ud xvarziēn i gōnag-gōnag ud
grahm i xūg ēāpuk nēvak dāšt hōm. pad hangām ö
f̄rahangastān dād hōm u-m pad f̄rahang kardan.
saxt ud östāb būd hōm. u-m yāst ud hadōxt ud ān
i yasn ud vidēv dāt ēhrədihān nazm kāz [ud]
gyāg-gyāg zand niyōđid ēstād. u-m diđizih ūngān
ku xūb nīpēg ud ūzib nīpēg fahzīg ud dānišn-kā-
mang ud kāzān-dāst ud f̄razānag-saxvan hōm.

dān pahlöm sparam i yäsmän huböytar cē-ş böy
edön cīgōn böy i xwadäyān mānēd. huszav-spargam
böy edön cīgōn böy i šahrdärän. Kēdīg böy edön cīgōn
böy i huniyag - vñl böy edön cīgōn böy ... næsgis böy
edön cīgōn böy i yuvānīh. hēzīq [i] suxr böy edön
cīgōn böy i dlöstān. hēzīg i razd böy edön cīgōn böy i
zanz i äzad kē nē zöspig. kāpūz böy edön cīgōn böy i
dlastabazih ud saman i spēd böy edön cīgōn böy i
feazandän ud saman i razd böy edön cīgōn böy i
zan i äzad kē nē zöspig. sūsan i spēd böy edön
cīgōn böy i döstih ud marü i orzdäśizän böy edön
cīgōn böy i mädärän. marü i pidzrään. vanafšag böy edön cīgōn böy i ka-
nūzakän. sähspatm böy edön cīgōn böy i grämigän.
mürz böy edön cīgōn böy i déhbađän. niłupal böy
edön cīgōn böy i tūvängreih. mazzangöş böy ed-
ön cīgōn böy + bizaškīh. spēdag böy edön cīgōn böy
i v:mäzän. pałangmušk böy edön cīgōn böy + vadük.
küpal böy edön cīgōn böy i huszavih. nastarän böy
edön cīgōn böy i zan i píz. mun i kē nē šköft böy
Balön cīgōn böy i zam - kāriagü i ud kē šköft estead
böy edön cīgōn böy i grämigän.
süsümbar böy edön cīgōn böy i äzzädagih. böy i
hemäg spazmihä andar böy i yäsmän ciz-
el(v) Xwät de-ş Böy ö Böy i xwadäyān mānēd.
sähän zäh pasandie u-ş pad zäst däst.

۱۳۶۵ پنجم

میرزا - رشیدی میرزا شاهزاده ۱ (۳)
میرزا شاهزاده از شاهزاده های شاهزاده های
پسران شاهزاده های شاهزاده های شاهزاده های
پسران شاهزاده های شاهزاده های شاهزاده های

Az jāmāsp-nāmag

1) porsid Vistāsp šah ku ēn dēn i apēčak čand
sāl ravāq bavēd ud pas az ān čē ābām ud zam-
ānag rasēd.

2) guft-iš jāmāsp i bidaxš ku ēn dēn i hazār
sāl ravāq bavēd. pas avēšān mardomān i andar
ān ābām bavēnd hamāg ō mihrān-drujān ēstēnd.
ēvak abāg did kēn ud arāšk ud drōy kunēnd. ud
pad ān ēim ērān-šahr ō tāzīgān abaspārēnd ud tā-
zīgān har zōz nērōktar bavēnd ud šahr-šahr frāz
gīzēnd. mardom ō apazōnīh ud drōy vardēnd ud
har ēis ān gōvēnd ud kunēnd az-išān x̄ēš-tan
sūdōmandtar. u-šān ravišn i frāzōn az-iš abār
bavēd. pad abēdādīh ēn ērān-šahr ō dahyūbadān
bāz i garān rasēd. ud amār zazzēn ud asimēn
ud vas-ič ganj ud x̄āstag hanbāz kunēnd
ud hamāg apīn ud apaidāq bavēd. ud vas-
iz ganj ud x̄āstag i šāyagāh ō dast ud pād-
axsāhīh i dušmanān rasēd. ud mazgīh i qab-
zamānag vas bavēd. ud hamāg ērān-šahr
ō dast i avēšān dušmanān rasēd. ud anērān
ud ērān gumēzēhēnd ēdōn ku ērīh az anērīh
paidāq nē bavēd ān i ēr abāz [ō] anērīh
ēstēnd.

٦ - ملوك - ٢٠٢٩

۱۱۷-۳۰۰

۱۰۷- ل کل او ۱۲۳ میں اور ۱۴۷ میں سے
۱۰۸- میں اور ۱۴۹ میں کو ۳ میں میں
۱۰۹- میں اور ۱۵۰ میں کو ۳ میں میں
۱۱۰- میں اور ۱۵۱ میں کو ۳ میں میں
۱۱۱- میں اور ۱۵۲ میں کو ۳ میں میں
۱۱۲- میں اور ۱۵۳ میں کو ۳ میں میں
۱۱۳- میں اور ۱۵۴ میں کو ۳ میں میں

سے تھے ۱۹۳۷ء کا سو ۳۔ سلطانیہ
۱۹۴۶ء کا ۱۹۴۷ء کا سو ۴۔

Az guzārišni catrang

Pad nām i yazdān

édon gövend ku andar x̄adāyīh i Xussav i anō-
šakruvān az dēvsäzm i vazurq šahziyāz i hindū-
gānīhā abar äzmudan i xrad ud dānāgīh i èrā-
nšahrīgān ud süd-iz i x̄ēš niqiridān rāy éat-
rang-e(v) yuxt 16 tāg az üzmrüd ut 16 tāg az
yāken i suxə kard fristed. abāg an éatrang ha-
zār ud duvēst uştr bär zarr ud asəm ud góhr
ud murvārēd ud yāmag 90 pil u-s ciz i madī-
qig kard abāg fristed ud taxtaritūs cīgōn an-
dar hindūgān pad vizin būd abāg fristed.

ud pad fravardag ögön nibisti estad ku abayet cigon smah nam pad sahan sahih pad amah hamag sahan sah hed abayet ku danaigan i smah az an i amah danaigtar bavend. hagar cim i en oatrang guzareid even-is sak ud ba z fristed.

Şähän säh 4 röz zamân xäst ud eč kas nē
būd az dänägän i ērän-şahz kē cim i àn cat-
zand guzärzan šayēd.

۶ - سعدیو ایڈ

نَبْلَمْ . سَلْقَمْ . مَلْكَمْ . مَلْكَمْ . مَلْكَمْ .
 نَبْلَمْ . سَلْقَمْ . مَلْكَمْ . مَلْكَمْ . مَلْكَمْ .
 ... مَلْكَمْ ... مَلْكَمْ ... مَلْكَمْ

Az draxt i asūrīg ud būz

draxt-ē (v) rast hast tar ö şahz asūrīg būnāš hušk hast saraš hast tar ud rešag (ö) nāy mānēd baras mānēd (ö) angür şirən bär āvarəd mardōmān vasnād. än-öm draxti būland būz ö hamnibardid ku az az tō abartar hōm pad vas qōnag hēr. u-m pad xvanizas zamig draxtōm nest hamtan cē şāh az man xvarəd ka nök āvarōm bär. makogān taxt hōm. frasp hōm vādbānān. gyägröb az man karənd kē (pad-iş) vīrəzənd mēnān ud mān. gavāz az man karənd kē (pad-iş) kōbənd yav ud bərinj. daminaq az man karənd āhrān vazāg. mōk hōm (i) varzikarān. nälain hōm brahnaqpāyān. rasan az man karənd kē tō pāy (pad-iş) bandənd. čöb az man karənd kē tō gardan (pad-iş) māzənd. mēx az man karənd kē tō sarākūn (pad-iş) kucənd. ézm hōm (i) adurān kē tō səz bərezənd. tābəstān asāyag hōm pad sar şahdārān. şakar hōm (i) varzikarān (ud) angəmēn (i) azzādmardān tapangük az man karənd. dāzük-dān (i) şnās ...

-a- - харғи аввали алиғбои пахлавӣ, ки ба а-и забони тоҷикӣ баробар аст. Гайр аз он ин аломат ифодакунандай фонемаи *ҳ* ва *ҳ* мебошад; *в-*, пеш аз садонокҳро - *an-* - чун префикс инкорӣ, набудани ҷизеро ифода мекунад.

хан - хона, ҳавли, истиқраттоҳ. Аз эронии қадим **xāna* - "чо, маҳал", ки асоси он **xan-* *xan-* аст. Ҳори онро аз масдари авестоии *kan* /фельи қандан/ маънидод мекунад. В.И.Абаев ин нуқтаи назарро давом дода, менависад, ки *kan* дар бисъёри забонҳро эронӣ васеъ истеъмол мейбад - "кандан, кофтан, ҳок телпа кардан". Дар ҳиндии қадим *khan* - "кандан, кофтан", авестоӣ *xan* - "чашма, чоҳ".

аху-āhūk - оҳу, сайд, бузи қӯҳӣ. Аз сифати авестоӣ *āsu* - ба маъни тезрав, скр. *āsau*, сурдӣ *āzik* Ин калима аз ҳ-е **ōki-s* - "тез, зуд" буда, дар ф.к., бояд шакли **āsi-ka* "тездавро" дошта бошад.

аху-ahūk - айб, нукрон. Асоси ин калима аз авестоии *ahi-* "айб, нукрон" буда, дар навиштаҷорӣ авестоӣ сифати ин калима *āhita* "чиркин" низ вомехӯрад. *Anāhīta* - "бенуқрон, пок" низ аз ҳамин реше мебошад.

пас-pas - пас, баъд, охир. Форсии қадим *pasā* "дар пушт" шакли зарғии ин калима *pasāva* - "баъд аз он", авестоӣ *pasca* "баъд", *paskat* "баъд аз он", *pasne* "дар пушт", ҳиндии қадим *paṣṭā* "дар пушт", курдӣ *pāšwē*, *pasē*, афг. *pas*, осетинӣ *fastāgē*, *fāstāg* "окибтар, баъдтар, охир".

хар-xāz - хор; *хар-хар-vātrang* хорбодиринг /навъи бодиринг, ки пусти ноҳамвори хорнок дорад/.

ахриман-Ahriman - Аҳриман /кувваи бадӣ, қувваи сиёҳ, - бар хилоғи Ҳурмузд/.

- 110 // *hamāgēn* - ҳамагӣ, ҷамъ, тамом, ҳама.
χεχ - ахтар - ахтар, ситора.
- 111 // *χεχ-axtarshārān* - ахтаршуморон, ситорашносон, мунаҷҷимон.
- 112 // *ρέτ* - *pēt* // *pītar* - падар. Форсии қадим *pītar*, авест. *pītar*, хиндии қадим *pītar*, армани *hair*, курдӣ *pīer*, афг. *plār*, осетинӣ *fida*, *fid*, шугнӣ *ped*, сарик. *pīt*, хутанӣ *pētar*, юнони ва лотинӣ *Pater*, немиси *Vater*, англ. *father*...
- 113 // *frāmāñih* - абҷет - *frāmāñih* - саркаши, сар пеҷидан аз фармон, фармониобардорӣ.
- 114 // *vācī* - *ēvācīchā* - қалима, сухан, ҳарф задан. Аз решаш авестоии *vak-*, *vac-* "гуфтан", скр. *vāk-* *sīate*, *avācī*, *vavāca*, форсии миёна *uxt*; лотинӣ *vox*, франсуэй - *voic*, англ. *voice*.
 Муқъунед - овоз.
- 115 // *dāt* - *ēv-dāt* - доди ягона, маҳлуқияти умумӣ, якбора ба вучуд омадани маҳлуқот дар руи замин /аз руи ақидаи динӣ/.
- 116 // *ērnu* - *ērēn*, *ērēnak*, *abērenak* - хел, тарз, роҳ, нағъ, усул, расм, оин. *ērē-n* - *vaēna*. Оина низ аз ҳамин решаш, яъне *vaēna* > *vēn* > бин - дидан ба вучуд омадааст.
- 117 // *ēvak* - як /шумора/; *ēvak-sālak* - яксола; *ēvak-čand* - якчанд. Ниг.
- 118 // *ēvakānākīh* - ҳянағӣ, ҳамикӣ, яқдили, мувоғикат кардан, ҳамкорӣ кардан.
- *mād* - май, арак, шароб, машработ. Қалимаи *mād* аз х-е **medhu* (**medha-*) мебошад, ки дар скр. *mādhu* - нӯшокии ширин, асал, ширро гӯянд. Дар авеста *madu* (*mādi*), сакъ-хут. *mādī*, суг. *mādī* [тиз] - азбаски *θ* ҳамчун *θ* қабул шудааст - *mūl*, осет. *mud* "асал". Дар забонҳои дигар низ ин қалима дода мешавад: юнони *mēdu* "май", нем. қад. *medu*, нем. *Mel* "асал", литв. *medus*, сл. қад. *meda*, фин. *mete*, венг. *mez*

ва гайра. Их калима дар забонхри хитой [*mi < myet*] ва японий [*mibao*] низ дида мешавад, валие аз они худ ё иктибос будани он маълум нест. Аз забонхри эроний *maðu//a-* ба забонхри турки [*m>b - bāl*] ва арабии классики [*مَذْلُومٌ - "асал"*] иктибос шудааст. Дар забони армани *mot-ozmay* "чом" [*mað - moč, oghmudan*] низ аз забони форсист.

Гумон меравад, ки **medhu//a-* шакли дорои сонант *medhv*-ро низ доштааст ва аз он дар авеста **madhv-icā* курдӣ *marvēz*, бал. *marvēz*, тоҷикӣ *мавиз* буда, ба забони скр. ба шакли *madhvja-* иктибос шудааст.

Исботи он, ки шакли **medhv* вучуд дошт, калимаи *madhvād* > "медведъ" -ро мисол меорем.
~~Чорчуну-адатч~~ - бединӣ, беимонӣ, бедиёнатӣ, беэъти-кодӣ, беэътиносӣ...
~~Чорчуну-адатстон~~ - гайри қонун, бедодӣ, беинсофӣ, ноҳакӣ.
~~Чорчуну-ауазарӣ~~ - ёри, ёрдам, кӯмак, ҳамкорӣ, ёри-расонӣ.

~~Чорчуну-аузат-~~ ёд, хотир, хотира, фикр...
~~Чорчуну-афыастон~~ - расидан, рафта расидан, расондан.
~~Чорчуну-аодон-~~ сер (бар ҳилоғи гурусна). Аз - *oð-* [*oð*], ба чири *oðol* омадааст; решаш авес-тоии он *hūd* - "гуруснагӣ", дар пахлавии Турфон *swug* [*zoyar e-suyaz*] "гурусна".
~~Чорчуну-аомон~~ - осмон. Форсии қадим *asman*, авест. *asman*, скр. *asman*, یونонӣ *άστρον* "санг, сандон", літвагӣ *akmuō* "санг". Чун ос-монро ба сони санге пиндоштаанд, аз ин рӯ номи он бо санг ҳамреша мебошад. Маънои дигари ин ка-лима: дунъёи илоҳӣ, дунъёи рӯҳӣ.

~~Чорчуну-ку~~ - кӯй - ку /чун пайвандак ва ҷонишӣ - кӯҷр/.
~~Чорчуну-эр~~ - ӯз, ӯзӣ - эронӣ, касе, ки зотан аз Эрон бошад.

эрон - эрон. Эр.к. - *ariya*, авест.-
airiya, скр. *ārya*.

эрониажд - *ērān-vīnāz* - эроний, эронинажд, аз Эрон
баромада.

эроншахр - *ērānšahrīkān* - эроншахриён, эрониён, соки-
нони Эроншахр.

харик - *herik* - хэри /номи гул, ки дар Бухоро чун гу-
ли хайри ва дар Эрон - *orek* /хатми/ машхур
аст/.

хиротик - *hiratik* - хироти /сифати нисбӣ аз Ҳирот/.

хербад - *ērrat* - хербад, сардори рӯҳниён, муҳо-
таб барои ҳурмат дар дарбори Сосониён.

зар - *abag* - зер, таг, поён; зари каш -
зери каш, зери бағал, даст пеши сина доштан.

зарз - *aBazt* - сарҳам будан, итоат кардан, тобеъ-
шавӣ, фармонбардорӣ, мутей, итоаткуни /м.к. -
аҷар/.
-

заримон - *abag-mēnišnīh* - боварии ҳалимона, ақидай
хоксорона /м.к. - *abazt*/.

зар - *ēc* - ҳеч, ҳечгоҳ, ҳечҷиз, ҳеч, вакт.

зарум - *hēzēm* - ҳезум, сӯзишворӣ. Авеста - *āesma*,
позанд - *hēzam*, хиндии қадим - *idhma*,
курдӣ - *hexink*, *hez*, *hezing*

(زام) لازم است موده گریو تا شهريم است (روز)

зар - *kas* - кас, одам, шахс; зарон - *kasān*
- касон; зар - *kase(y)* - касе.

зар - *hēzm* - ҳашм, газаб, қаҳр, адоват, кина.

зар - *hast* - ҳаст, аст. Дар ф.к. барои ифодай
холат ду феъл вуҷуд дошт: *ak*, ки аз он *hast*
/м.к. дар русӣ есть, нем. *ist* ва гайра/ ва
bav, ки феъли *biolan* /ниг.!/ аз он ба ву-
ҷуд омадааст.

зар - *ētōn* - эдун, ин тавр, ин хел, ҳамин гуна,
ба ҳамин тарик...

- Анахит** - *Anahit* - Анахит - номи яке аз се худои эрониёни қадим /Ахурамазда, Митра, Анахит/; но-ми сайёраи Зухра.
- Хушур** - *xvāhīch* - хушбахти, саодат, кайф, хузур, ҳаловат, роҳат...
- Хурмазд** - *ōhrmazd* - Ҳурмуз /худои/ неки, бар зидди Ахриман/.
- Сухани** - *huēvāččh* - сухани хуб, гӯфтори лазиз, ал-фози нек /ниг. īvāččhā/.
- Хор** - *xvār* - хор будан, аз дигарон кам будан, ба ҷашми мардум бад будан, хорӣ ва зорӣ; бехуда, но-даркор, ноҷиз, нокас, нолоик, хор.
- Оростан** - *ārāstan* - оростан, перостан, зебу зиннат до-дан, ба тартиб даровардан, соҳтан, ороиш додан, ташкил кардан.
- Хоҳиш** - *xāsiš* - хоҳиш, талабот, матлаб, мақсад, иштиёқ, орзу, ҳавас, шавқ, майл, умед, рагбат.
- Хоста** - *xvāstak* - хоста, молу мулк, дорой, боигарӣ, ганҷ.
- Хилофи** - *anāštīch* - ноопти /бар хилофи оштий/, низъ, ниғоҳ, ҷанҷор, ҷангӯ чидол, рақрабат, душманий.
- Вакт** - *āvām//ōvām* - вакт, замон. Аз авестоии aiwī-gāma I/ ба маънои "зимистон" /ниг. xci-mastān/: hama.. aiwī gāme "тобистон... зимистон"; 2/ "сол": hazarγām aiwī gamānaṁ "ҳазор сол".
- Ба-** - *āz-iš* - ба-/пешоянд/+ -и /ҷонишини энклитикии шаҳси Ӣ танҳо/.
- Ба** - *ā* - пешоянд, ифодакунандай пешоянди "ба", "дар".
- Ниёғони** - *huniyāk* - ниёғони хуб, авлоди нек, гузашта-гони пок.
- Хунар** - *hunār* - хунар, истеъдод, қробилият. Аз форсии қадим *huv-nāra* "хуби мансуб ба мард /нар/", маҳорат, санъат...
- Хунрезӣ** - *xōn-ġēcīshch* - хунрезӣ, қуштор, корзор, ҷанг, яқдигарро қуштан; курдӣ - *xēn*, афг.- *vēnē*,

балуч - *hun, hən*, вахй - *vuxan*,
шугнй - *vix̥in*, сарик. - *vaxin*, ишкош. - *wēn*.
— *hōš* - хүш, агул, зөхн, өрбилияти фикр, хирад,
фахм, идрок, хүшьёр.

Душин - *hōsyār* - хүшьёр. Мураккаб аз хүш + ёр /авест.
- *data*]. Дар авестой **usī-dāta* [он, ки хүш
медиход]. *dāta* -и авестой ба маъни "дода" ва
"офирида" мебошад. Дармстетер ҷузъи дуюми ин кали-
маро аз решай мазкур [*dā-*] маънидод карда, "хүш-
дода" тарҷума мекунад. Ҳорн ин қавли Дармстетерро
дар бораи калимаҳои бахтиёр, хүшьёр, шахриёр, до-
ниёэр ҳаққоний рад карда истода, мегӯяд: "...веле та-
биатан аз тарики илм ин ғарз ғайри мумкин аст. Беш-
тар эҳтимол дода мешавад, ки калимоти мазкур аз
- *dāra* ба вучуд омадаанд." Испоти ин даъво дар
навиштачоти паҳлавӣ калимаи *šāx̥dār* "шахриёр"
мебошад. Аммо "Исфандиёр" аз ин крида истисно буда,
аз форсии қадим - *data* омадааст. Шояд шакли авес-
тоии ин калима - **spenta-data* [яъне "доди мукад-
дас"] башад. Вале "р" ба ҷори "а" дар натиҷаи ана-
логия бо "шахриёр" омадааст. Курди - *hisiyar* "бе-
дор", *hišyār* "хүшьёр".

Дархон - *hend* - шакли ҷамъи *hast* [нит.!]
Дархон - *handaxtār* - ғигогар, васвасакор, барангезанда,
шурангез, фитнагар.

Дон - *hangār* - нит. *hangartar*.

Дон - *hangārlan* - ангоштан, ангоридан, фикр кар-
дан, гумон бурдан.

Дон - *avi* = Ӯ - пешоянд, ба вазифаи "ба".

Дон - *xvāb* - хоб, хобидан [нит. Ӯ - *xvāb*].

Дон - *handohkēn* - андухгин, гамгин, ранҷур, ранҷи-
даҳотир, арм. *andehkan*, аз: *handohak*-*an(a)*
ва *handoh* аз: *han+davatha* - решай кали-
ма *dev* "фишор додан", м.к. давить "фишурдан"
дар русӣ.

Дон - *handoxtan* - андухтан, андоз, боч, хироҷ,
Дар заб. паҳлавӣ ба маъни ҷамъ кардан, гирд овар-
дан, пардохтан аст. Аз *ham-təxtan*,

эр.к. *ham taug* ва *ham tauj*, скр.

turjati tuj "Фишор додан, андохтан".

angostak - ангоста, монанд карда, гумон бурда.

hangositan - ҳамранг, монанд, яхела, шабех.

andesitan - андешидан, фикр кардан, гумон бурдан.

Indar - Индар - номи яке аз шайтонхр - легендай зардустӣ /ниг. *dēv*/. Дар авеста ва скр. *Indra*.

andarōn - андарун, дарун.

handazə - андарз, панд, насиҳат; аз эр.к., *ham-dazə* - авеста *ham-darəz* "иттифокъ, ба ҳам маҳкам кардан" /м.к. Ҳарз, дарза/. Дар авестой *handarəza* ба маъни "банд, занҷир", арм. *andarj* [шлтгj] "васият", позанд *andarəz*, пахӯ. турф. *andazz*.

dāništān - донистан, боҳабар будан, ҳифз кардан. Форсии қадимадānā "ӯ медонад" аз *dan*, ориёй - *žan*, авест. - *zān*, курди *zānin*, афг. - *pēzānam*[*pati*], осетини - *zonun*, *zōnun*, *zonin*, *zōnen*, сарикули - *pač-zān-am*, *va-zān-an*, вахи - *pač-dān-am*, шугнӣ - *wizintow*, *wizōn-iw* "ман медонам".

xvēš - хеш, худ /чорнишини нағси/. Ин калима аз авест. *xvāē pači*(<*pačtiya*) ба шакли *xvāērādīya*, дар ф.к. *χvāipaišya* "аз они худ" ба мо расидааст. Аз ин калима дар Ф.м. *xvēšč* > *xvēš*, тоҷ. хеш /кл. *خوښ*/, шугнӣ *хивад*, авғ. *xral*, суг. *xērat*, яғн. ҳар, ҳер, *xar*, осет. *xec* [*хеч*], дилда мешавад.

xvēštan, *xvēši* - *xvēšči*, *xvēšči* - *xvēškārč*, *xvēšči* - *xvēšči* (ИИП. *xvēš* у).

uzvān - забон; авест. - *hizū-*, *hizvā*, хинд. қадим - *jihva*, курдӣ - *azmān*,

- афг. *žiba*, осетй - *äwzag*, шугнй - *zəv*,
сарик. - *ziv*, вахй - *zik*, нем. - *Zunge*.
забонман - *uzvânômand* - забонманд, дорой забони тез,
тундгуфтор, оташингуфтор, забондор.
- ищем* - *iztâyišn* - озмоиш, санчиш, фахмиш..., мурак-
каб аз *uz+ma*, авеста *aiz+ta*, ки *aiz-i>iz*
- префикс ва *mā*-ба маъни андоза гирифтан,
тачриба кардан аст.
- измидан* - *azmûlan* - озмудан, санчидан, донистан, фах-
мидан /ниг. *izmayišn*/.
- хур* - *xvar* - хур /хвар/ - номи рӯзи ёздахуми моҳ,
/ниг. *xvarrazak* ва *xvarzət*/.
- ядр* - *fratōm* - якум, фардум, аввалин, ибтидо, на-
хуст.
- хорсун* - *xvaraśan* - шарқ, *х'ирозм* - *xvaraśan-zamik*
- Хоросон - номи вилоят.
- хор* - *xvaran* - оташ, шӯъла, алантга /м.к., дар за-
бони тоҷики ибораи "оташ хона кард" - ин этимоло-
гияи халқӣ мебошад. Асли ибора "оташ хора кард"
буда, маънояш баланд шудан, алантга гирифтани оташ
аст.
- хурд* - *xartan* - хурдан; авест. - *xvar*, *xvarači*,
арм. - *xorčik*, курдӣ - *xuri*, *xvarin*, афг.
xoral, осетинӣ - *xärun*, *xarin*, шугнӣ,
мунҷи - *xəg-am*, сарик. - *xor-am*.
- хурдак* - *xortan* - хурд, хурдак, кӯчак, майда...
- хуршад* - *xortak-tom* - /дараҷаи олии сифати хурдак,
хурд, ки нишондиҳандай он - *tōm* аст/.
- хурок* - *xarišn* - хуриш, хурок /ниг. *xartan*/.
хуршед - *xvarzət* - офтоб, хуршед. Ин калима аз ду
қисм - *xvar* - хур, оташ, алантга ва *zətəxəzət*
- зебо, раҳшонда, дурахшон - иборат мебошад, ки
шояд дар эронии қадим чунин шакл дошта бошад -
xärnah-xayət, яъне "отashi, алантай дурахшон"
/м.к. Ҷамshed, ки дар авестой *Yima-x-saeta*
Иимай зебо, дурахшон/.

ман - *az* - ман /чорнишни шахси І танхр; м.к. -
шугнй - *wiz*, осетинй - *az*, курдй - *az*;
форсии қадим - *adam*, авест. - *azam*,
скр. *aḥām* ва дар заб.ориёни - *zegham*,
м.к. латиний *ego*.

хоб - *xvāb* - хоб, хобидан. Скр. - *zvāra*, авестой -
xvafna, курдй - *xevn*, *xevin*, афг.-
xōb, шугнй - *xofc-am*.

умед - *ōmēt* - умед, орзу, чашмдошт, тавакъуъ, мак-
сад, хавас...

хушпикр - *humēnišn* - хушпикр, афкори нек, фикри тоза.

хуб - *xūr* - хуб, нағз, нек, нақу.

хуби - *xūrēh* - хуби, неки, нағзий...

зебо - *xūr-sār* - зебо, ороиш додашуда, азnav сохта-
шуда. Нюберг дар ин калима, монанди калимаи *mēsā-*
- *sār*, *sār*-ро аз решай форсии қадим *čār-*
гумон карда, дар калимаи *nīyātčārayam* "ман
барқарор кардам" асоси *čār*-ро мебинад, ки аз
эронии қадим *čār* - мебошад /нит. *nīyānē-*
sār/.

фитодан - *brastan* - афтодан, фитодан, галтидан. Эро-
ний қадим *ava-pat-*. Шакли қадими ин калима
дар *past* "паст, поён"-и ҳозира акс ёфтааст.
Нит.: Horn, Gr. d. np. El. №. 316, Hübisch-
mann, PSl. S. 41.

Хусрав - *Xusraw i Anōšak rōzān* - Хусрави

Анушервон /яке аз подшохни сулолаи Сосониён/.

хусравона - *Xusravīh* - хусравона, шохна. Сифати
нисбӣ аз *Xusraw*. Ин калима аз ду қисм *hūx*
"хуб" ва *srava* "шӯҳрат" иборат аст. Дар
скр. *srava* "шӯҳрат", авеста *sravah*
"шӯҳрат", "сухан", слав. қад. ва русӣ слава ва
слово; юнонӣ *kle(v)-os*, лат. *cleor*
"шӯҳратманд". Аз ин ҷо дар *х*-е бояд шакли
čleqo-s-ро дошта бошад.

хусравтақ [нит. *xusravīh*].

и́ндишн - inkārīn - тадқик, таҳқик, тадқиқот, фикроний, фикркунӣ. Аз эр.к. *us-var*, ниг.

и́нсишн - ansipās - носипос, ношуқр, курнамак, аҳдшикан.

и́ндишн - östæræch - садоқат, самимият, ихлос, кушодадили, соғдили. Исли абстракт аз *östæræc* "сидк, ихлос <*avasta*-зара "барандаи *avastā* ; *ava-stā* "умед, орзу".

и́ндишн - xvatāy - худо, соҳиб, подшоҳ. Баъзе ин калимаро аз авест. *xvatajāya* (*Чиҷāya*) маънидод мекунанд. Нёлдеке нишон медиҳад, ки "худо"-и форсӣ ва *xvatāi*-и пахлавӣ ба калимаи *xvatāya* *xvatāba* наздик аст ва он ҳам бо скр. *svatas-ayu* "аз худ зинда" ё скр. *svatas - ādī* "аз худ оғоз-кунанда" робита дорад.

и́ндишн - xvat - худ, хеш. Дар ин бора ниг.: А.Каримов. Таърихи ҷонишиҳои худ ва хеш. "Мактаби советӣ", 1970, № 10.

- *xvat - dōšanīh* - душмани, худситой, танпарварӣ - < *daušana - > *dus-*

и́ндишн - xvatayvāz - худоӣор, худоёна, шоҳона (либосе, ки лоиқи шоҳро, худоён бошад).

и́ндишн - avicār - вогузашта, бесар, бенигоҳубин, бепарастор, ба ҳоли худ гузашта (ниг. *vicārisn*).

и́ндишн - hučidra - зебо, хушҷехра, хубруй, ҷекраи нек. Авестоӣ *hučidra*; *hučhrat*. Ҳуҷирттар, зеботар, хушҷехратар; тозафирттар.

и́ндишн - uzdæsčār - бутхона, уздазор, буткада. - *čār* шояд ба форсии қадим *čāčāra* муносабате дошта бошад, арм. *čāčār* "хона, калисо", форсии ҳозира *čāčār* "амбор".

и́ндишн - uxčār - асоси замони ҳозира аз *uxčātān* - *чахидан*, паридан, баланд шудан.

Эр.қадим *ux - ay*; ниг. Bartholomae, Mittelir. Mund. I, 33 ff.

анчуман - hanjaman - анчуман, чамъомад, мацлис. Аз
han - "якчоя, бо ҳам" ва jam "омадан" [м.к.
гом задан - қадам задан]; форсии қадим - ha^gmata
"чамъ омадав, чамъ шудан".

некназар - hučašm - некназар, некчашм, хайрхох, дорандыл чашми хуб.

некназар - hučašmih [ниг. hučašm].

марганд - őšōmand - маргий, муранда, маргманда. Аз
авест. aōšah - "марг" /ниг. aŋōšah/.

бомдод - huščām - бомдод, сахаr, саледадам, субх-
дам, пагожи барваңт. Авестоии iš(ah) + čāma
"равшан, ражон" [ниг. čām].

мардум - marčōm - мардум, халк, инсон... Аз *marč
tōhm > *marčohm -- "тухм, насл, зурьёд,
авлоди мард" дар паҳлавии Турфон marw̥hm =
marčohm [м.к. tōhmak, tōm].

мардумон - marčōmān - мардумон, халқро, инсон, одамон.

шитофттан - őſtaffan - шитофттан, таъчил кардан, шитоби-
дан. Эр.к. ^uazbi-štarayati ; арм. stap "шитоб"
<^ustāp < ^uas-slap. Калимаи арм. st'ap
"зирак, хушрахм, далер, хушёр, чакъон", аслан ар-
мани мебошад, шояд аз ҳамин реше башад; дар паҳл.

Турфон ^wyšt' = avistāp-.

хук - hūk (xūk) - хук; скр. sūkara , курдӣ - xū,
афг. - xūg , осетӣ - xi, хис вахӣ - xūg
сарик. xāig , лотинӣ - rozeus [аз ин ҷо русӣ-
поросёнок].

озмоиш - axtāuīš - озмоиш, озмудан, чашидан, санҷиш,
имтиҳон кардан... axtāk už-mā , дар кати-
бахри паҳлавӣ низ ^wxmūtōn = užmūtan вомехурад.
Дар забони ҳозира озмо - дар натиҷаи баъдтар дароз
шудани садоники аввал ба вучуд омадааст /м.к.

осмон : осмон/.

пирнашаванда - azaṛmān - пирнашаванда; мураккаб аст аз
а - префикс инкори ва xāim - авест. xāēma
ҳамрешаи xāēma ва zaēma , ки ҳарду

сифатанд ба маъни фартут, пир ва *zārant*, скр. *jarant* низ ба ҳамин маъност. *Zārvā* ба маъни пирист вә дар пахлавӣ низ *zārmān* ба маъни пири омадааст. Ном ва лақаби падари Рустам "Zol" ва "Zar" ҳарду аз як реше буда, як маъноро ифода мекунанд.

-akāsh - əкāsh - огоҳӣ, хабардор кардан, эълон кардан... [ниг. nīkās].

-akōmandihā - əkōmandihā - газабнок, қаҳрманд, бадмош, бадком, зарапрасон... Ин калима мураккаб аз ак-(ака-) - "бад, бадкирдор, шарир" ва -mand - суффикси дорой, соҳибият аст.

-ayvand - əyvand - бад, бадкирдор, қаҳрнок, газаболуд. Аз "*aaya-vant*" - авест. *aaya*. Мумкин тарзи дигари хондани ин калима *əyvand* аз ака бошад [м.к. *əkōmand*].

-hakarč - ҳаргиз, боре, ҳар. Дар дастнависх ба шакли *haklč* вомехурад <*hagrīz*< <**hakrīč*; эр.к. *"hakṛt-čit* "гоҳе, ҷоре".

-hakurč - ҳакурҷ - [ниг. *hakarč*].

-mā - ма - [префикс инкори - м.к. - мабод, машав, манигар].

-ärästan-, -äräb, -äräv- - оростан, пиростан, зебу зиннат додан, ба шакли дуруст овардан... - *äräb* - е *ä-rat-*, м.к. *vērästan*.

-ärästan - ərästan - ороста, зебо, дилкамш... [ниг. *arastan*].

-Hara- - Наргуз - Албурз, Эльбрус - номи кух. Авест. *Hara-* *Varazaiti* [ниг. *Guzz*].

-xānh - ҳаҳин - хурус. Талаффузи пахлавии ин калима - *xəðəs* аз авестоши *x̰aθəs* - хурӯшидан" /ба муносибати бонги вай - ниг. Бурхни Котеъ, ҷидди II, сах. 741/, балуҷи - *xəðəs*, туркӣ усмонӣ - *xəñəz* (خەنەز), словакии сербӣ - *očəz* . Дар забони русӣ - курица, ки ин ном аз забони эронӣ ба тамоми забонҳи славянӣ пахӣ гардидааст. Ниг. Н.М.Шанский,

Краткий этимологический словарь русского языка,
М., 1971, стр.227).

~~арда - aravač~~ - нораво, бехаракат, рохнараванда,
шахшуда... Мураккаб аз **а-** [префикс инкор] ва
ravāč [сиф.фэль] - "раво"].

~~алвенд - alvēndīk~~ - алвенди [сифати нисбӣ аз исми
Алвенд - чрест, ки дар он ҷо май истеҳсол мекар-
даанд; ин аст мај алвенди, ки дар матни "Хусрави
Кубодон ва Ҷетак" аж ёфтааст].

~~рум - h̄omēk~~ румӣ [сифати нисбӣ аз Рум - ҷои баро-
мади Искандар - ниг!].

~~хуб - arust~~ - хуб, нек, зебо рӯида [нисбат ба рас-
таниҳӯ]. Шояд аввал ин калима иборат аз *hu* "хуб,
нек, хуш" ва *rūst* - [асоси зам.гузашта аз феъли
rūstan "рустан, рӯидан"], ки шакли шимолӣ-гарбии
он *harust* буда, пас аз афтодани овози *h-* *arust*
бокӣ мондааст. М.к. арм. *harust* "нируманд, таво-
но".

~~Искандар - Alaksandar~~ - Искандар/-и македонӣ/. Ин исм
аз юнонӣ *alexo* "ёри кардан" ва *andeos*,
ander "мард, одам" буда, маънои он "ёвар, марди
ёридиҳӯнда" дорад. Арабҳр ин номро чун *al-kāndar*
> *al-Skāndar* > *al-Sikāndar* қабул кардаанд: *al* -
артикли ифодакунандай исмҳро + *Sikāndar*. Форсҳр,
ки исмҳро арабиро бе артикӣ талағфуз мекардаанд, чун
Искандар қабул карданд.

~~храд - xrat~~ - хирад, ақл, дониш. Аз авест. *xradā-*,
скр. *kṛātu* "кувва, нирӯ", форсии қадим - *xəradā-*.

~~Ардашер - Artakšer~~ - Ардашер [номи подшоҳи аввали суло-
лаи Сосониён - 226-242]. Ин ном мураккаб аз форсии
қадим *arza-*, умумӣ эронӣ *zta-*, авестоӣ *zja-*
"rosti, ҳақиқат" ва *xšādta* "шахр" иборат аст.
Қисми дӯми калима шояд шакли сифати *xšādhiya*
дошт, ки он ба **xšādta>xšēh>** *zēr* табдил
шудааст. Маънои ин калима "ҳақиқате, ростие, ки
барои нигаҳдории шаҳр фиристода шудааст, яъне
подшоҳ" мебошад. Аз ин рӯ (*v̄>h̄z*) гуфтан мумкин
аст, ки ^парфянист. Барои тоҷики-форсӣ, дар забо-

ни армани калимаи иқтибосии Арташес никоҳ, дошта шудааст - $\text{v}^{\circ} > h^{\circ}$.

արշաքան - *Artaxšērān* - Ардашерон [ъне аз авлоди Ардашер - номи писари он Шопури Ардашерон].

արշաքան - *artaxšērān* - ардашерон [сифати нисбی аз номи Ардашер - номи гуле, ки ба муносибати он гузашта шудааст - номи гул - Ардашерон].

արշիկ - *artšik* - задухурд, чант, ҷидол, корзор, ҳарб...
շարժիկ /մ.կ. *arta-karzhy*, ки аз решай $\alpha\text{-}$ буда, дар ֆорсии қадим *hamara* "дushman, ҳариф, ракиб", *hamarana* "чанг, задухурд аз ин решаба вучуд омадааст; шояд калима ба забони армани гузаштай *marz* "низъ, мунокши" <^{«(h)a-}*marzhi* /бо афтидан садонки аввали калима/ низ аз ҳамин реше бошад.

արտեստար - *artestār* - чанговар, сипоҳ, артишдор, сарлашкар. Ин калима аз решай скр. *rātha* "аробай дучархай чангӣ" гирифта шуда, дар авеста *rāta*, ф.м. *ras*, сург. *rav* аст. Дар ф.к. *hi-rāta* "дорой аробаҳои чангии хуб" мебошад. Дар дигар забонҳо низ ин маъно бοй мондааст: лат. *rotā* [чарх], лит. *rātas* [чарх], готи *rad*, аз ин ҷо дар забони немисӣ *Rad* / f° Fahrād/ "велосипед", *Radfahār* "велосипедрон" ва гайра.

Дар скр. *rathāistā* [савори аробай чангӣ], аз ин калима дар ф.м. шояд аввал **rāteštā* ва пас *artestār* шакли вайроншудаи ҳамин калима бошад, ки дар ғорсӣ *ارشیدار* тамоман вайрон шудааст.

արտեստարան - *artestārān* - *sardār* - артишбад, сарлашкар, сардори лашкар, сарфармондех.

արշաք - *aršak* - орзу, умед, ният, хоҳиш, ком...

Дар паҳлавии Турғон - *?wəzwg, ?wəžwq, ?wəžwq*, инчунин *āzək* <*āvazək*.

արշաք - *aršak* рашк, ҳасад, бухл. Ин калима ба паҳлавӣ аз авест. *araskō* тарҷума шудааст, ки шакли паҳлавии турғонии он сифати *kyzkuṇ*

"хасуд, бахил" ва тояд *χασδън* "рашк, хасад" бошад [Ниг. Sol. Man St. S. 124; 342].
 -māt, mātar - модар. Аз хиндуэронии *mātē* - асоси калимаи *māter*; авест. -mātar, скр. *mātar*, лотин - *māter*, ф.к. *mātā* дар *hamatār*. Аз хамин реша - момо, литваги - мама, тома "модар", словакий калисой - мама "МОМО", албанӣ - *mēmē*, вахӣ - *mīm*, сарик. -mām "модаркалон", афг. *māmī* "амма, хола", юнонӣ - *mamma*, *mammē* "момо, модаркалон", лотинӣ - *mamma*, *mammula* "момо", немисий қадим - *māma*, *māmā* "амма, хола", позанд - *mām* "модар".

-ham - 1/ ҳам, ҳамон [ҳамчун ҷонишини ишоратӣ]; 2/ ҳам- [йирдакунандай ҳамроҳӣ], аз як сарчашма ба вучуд омаданӣ; 3/ ҳам, ва [чун пайвандаки пайҳам]. Эронии қадим *hamā*; авест. *hamā*, скр. *sama*; ориёни **sem* "як". Дар ин бора Ҳрон мегӯяд: *hem* "ҳамчунин, ҳамонгоҳ", чун префикс; - *hem* [дар шеър *ham*] ба маъни ҳамроҳӣ "бо, бо ҳам"; *en, em*. Форсии қадим *ham*, авест. *ham* ва гайра. Хиндии қадим *sam*, арм.*ham*, курдӣ - *hem, hew*, осетӣ *än-, äm-*, балуҷи *ham, ham-*, вахӣ - *an*, шугнӣ, *am, an*, сарик. - *in, im-*. Ҳобишман *ham*-ро дар таркиби ҳамсоя, ҳамшира... ба маъни иштирок доштани амал нишон додааст; ф.к. *hamā* [*hamarīzār*].

-im - им- /ишоратҷониши - ниг. имрӯз, имсол.../. Дар эронии қадим *ima-* чун зарф ва ҷонишини ишоратӣ; авест. *ima-*, скр. *ima-*; асоси ин калима аз ориёни **im-əm* мебошад.

-hamē(v) - ҳаме, ме-; ҳамеша, доим; ҳама, ҳамагӣ.

-hamahīh - якҷояӣ, боҳами, андарҳами. Нюберг ин калимаро аз *ham-ah*, ки *ah* - "партоттан, андохтан" аст, дониста бо *samasa-* и

санскрит мукриса мекунад - "якчрягӣ, боҳами".

13-14 - *hamānāk* // *hōmānāk* - ҳамоно, моно, монанд; - *hamānāk* ё аз *ham-* *mānāk*, ё *ha-mā-nāk* иборат буда, асоси он **h₂m-* мебошад; *hōmānāk* бояд аз **ava-mānāka* [байдтар *ava>ō*], дар *hamānāk* бошад, баромади садоники пеш аз -*m-* дар ин калима номаълум аст.

15 - *amāvandī* - амовандӣ, тавоной, зуроварӣ, зурмандӣ [ниг. *amāvanal*].

16 - *amār* - бешумор, беҳисоб, бисъёр... - муракқаб аз *a-mār > *māra* - "шумор".

17 - *amār* - ҳисоб, шумор; эр.(h) *maṛ*, пахӯл.

→ *mātak*, форсии нав - марра, шумора, ракам; пахӯл-*maṛ*, форсии нав - *mār* "шумора, ракам"; пахӯл. *amār* ва *ēmār* дар калимаи *amēmārēnstan*"ҳак, музд, ҳисобот гирифтан". Ин шакл дар калимаҳи муракқаб низ вомехурад: *rasēmār*//*rasmār* "аидоркунанда, даъвогар", *hamēmār* "зид, муҳолиф"; *mārišn* "фикр, ҳисоб кардан". Дар дастхатҳои форсии миёна - **h₂mr*, **ahmār* <*abdmāra*> дар таркиби **h₂mār-* *ahmārakar* "вазири молия". Калимаи қабул кардаи армани *hamārakar* низ аз ҳамин қабил аст. Калимаи форсии нав *hamār* "ракам, шумора" ва арм. *hamār* "ҳисобот, ҳисобкуни" шояд аз **ham-* *māra* ё *abdmāra* бошад. Авестой *maṛ*, дар пахӯл. *rātmaṛ* "хукм, қарори суд".

Дар баробари шакли дар аввали худ *h-gop*, дар шаклҳои бо -*ō*- низ диди мешаванд: авестой *hiōmarəntō*, *aiwī-ōmarətō*, *ōmarənta*, *raōtī-ōmarəntam*; пахӯл. *ōt̥mīrtan*, *ōt̥māriōt̥* форсии нав - шумурдан, шумор; сүғдии /буддӣ/ *ōt̥mīrt* "ӯ мешуморад, =фикри ӯ", *ōt̥māriōt̥* "ҳисобидан, фикр кардан; калимаи ба забони армани гузашта - *it̥mār* "пай, из, поидан", *nōmārem* "фаҳмидан, ҳис кардан". Вале *mārīk*, ки Бартолеме асоси онро аз ҳамин калима мешуморад, шояд аз **māndā* бошад,

мукриса кунед дар сугдӣ *m̥g̥r̥k̥* "калимоти чору", *m̥g̥r̥yūt* "чордугарон", дар армани *margare* "пайгамбар", дар паҳл. Турфон *m̥r̥* "суруди динӣ". Калимаҳри сакоии *hamāga* "вакт, момент" ва *ahumāga* "зид, бешумор" низ аз *χmāg* мебошанд. Доир ба қисми аввали *ahmāg-* *ah< adī* [префикс феълии *ah-čati-*] низ аз ҳамин қабил/ ниг. Bartholomae, ZIIW 63 №1, паҳл. Турфон *χ̥r̥myd*, *χ̥r̥myd̥n* *χ̥d̥h̥m*, паҳл. ~~χ̥m̥d̥~~ - *ahmām̥s̥n*.

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamāj* - анбоз, ёр, шарик, рафик, ҳамкор. Дар паҳлавии Турфон *hambāt̥i* ва *hambāv̥*, аз эронии қадим *χ̥ama-bāya*, авест. *bāga*; форсии наъ анбоз, рафик < *χ̥ama-pāžišn*; *om̥baγ* "машкуқ, хушдор, зиндагии якҷя".

~~χ̥m̥d̥~~ - *hambār* - ҳамвор, доим, ҳамеша.

~~χ̥m̥d̥~~ - *hambān* - ҳамон ҷо, он ҷо; ҳамреша, ҳаммазил, ҳаммакон...

~~χ̥m̥d̥~~ - *hambāk* - меваи ҳушк, меваи консерв карда-шуда, компот. М.к. *sampakva* - "нармпухта".

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamt̥* - ҳами, ҳамроҳӣ, ҳамкорӣ., ягона-гӣ, мувоғикат кардан.

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamēn* - тобистон. Аз авест. *hami*; *hamēn* < *χ̥am-anuya*, *hamēn* < *χ̥amanya*.

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamgōnak* - ҳамон гуна, яхела, монанд; аз авест. *hama-gaona* - "якранг".

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamēmāl* - душман, ракиб. Ин калима иборат аз *hame* - "ҳам, якҷя" ва *māl* < *mād* аз авест. *māz* "нигоҳбин кардан, пособни кардан" [М.к. *māz bān* "марзбон, сарҳадҷӣ"].

~~χ̥m̥d̥~~ - *mātar* [ниг. *χ̥-mātar*], ~~χ̥m̥d̥~~ *mātarīh* - модари [ниг. *mātar*].

~~χ̥m̥d̥~~ - *hamēstār* - душман, ракиб, хасм. Авест. *hamaestār*. Мураккаб аз *ham* - "ҳам, якҷя" ва *estār* аз феъли *estātan*, яъне "ба муқобили ҳам истанда= шахсони мухолиф, зидди ҳамдигар" ~~χ̥m̥d̥~~ - *hamēstārīh* - душма-

ни, ракрабат [ниг. *ham-*, *est-*].

хам/хом-аме́с - оmez, omehta, күфта [гүшти күф-
тай бо дорувор омехташуда].

хаме́з - *аме́зий* - оmezish, баҳаткуня, омехта кардан,
омехтан [ниг.!]

хамвэр - *хамвэр* - хамвор, хамвора, доим..., хаме-
ша, хамавакт. Шояд аз *бэр* - "бор, карат,
маротиба" бошад.

хамхор - *амохтар* - омухтор, омузгор, муаллим...

хамхор - *амохтарик* - омухтори, омузгори, мурабби,
муаллими.

хамхан - *амохтан* - омухтан. Дар забони форсии ми-
ёна ду шакли ин феъл дида мешавад: *амохтан* <
< *ham- ток Епозанд ва форсии нав] ва *hamxtan*
< *ham- ток [ин шакл дар паҳлавии Турғон қайд
карда шудааст]; м.к. *амар*. Ба ин этиология
Бартоломе дар асари худ *Mittelir. Mund. I*, 44,
Fizn I ишора кардааст. Вале Маркварт, *Unga-
rische Jahrbücher* VII. 99; Lentz, *ZTS* IV 275;
Ф.В.К.Мюллер ва Залеман тарафдори *ham+vač-*
хондани ин шакл мебошанд. Дар забони сүгди
mēk- mōskā "омузгор".

хам/хом-хамо́к - хама, хам, якранг... Аз эронии ка-
дим **ham-a-vaka*, аз ин ҷо қалимаи ба за-
бони армани гузашта *hawak'* "якҷоя, омехта"
[*hawak'*-ем "якҷоя кардан, ҷамъ намудан"]
< *ha-vaka- бо *ha-* < *hm- ; -vaka-
дар забони эронӣ исми дори маънои баландӣ, охир,
нӯг дошта, қалимаҳри ба забони армани гузаштаи
vak-čan, *vaxčan*-ем, *vax-čan-iṁ* < *vaxča(a)* на-
хамреша мебошанд; *vak-an* аз "пухта расида;
vakās "либоси сари китғ" < *vak-āsa "чизе,
ки ба боло қад қашад"; *varkoč* < *vak-uzušah*
"нуги чизе". Қалимаи *vaydāna* - "сар" низ
ба ин ҷо даҳлдор аст. **ham-a-vaka* [ба
чири *ham-vakoj*] "пур, лабрез" санскрит *saṁ-
agṛ-, saṁ-antya-*; *ha-vaka* "ба боло раванда".

- χамвар - хампахдү, хамбар... Аз "хама-
-вар" "хам+бар, канор".
- амсөт - амсөт /ниг. амдхтан/.
амар - амар - бешумор, бехисоб, бесон, беохир.
а - префикс инкори ва мар - шуморидан
(ниг. амар).
- амарз - бемарг, човид, хамеша зинда. Аз
и - префикс инкори ва марз /ниг.!/ - марг.
- хамрзаки - пурсиш, чавобгари /ниг.
рурсстан/.
- ка - ки, вақте ки, чунон... Ин пайвандак
бо чорицини энклитики - кә-т, кә-з ...
ва бо энклитикай - кә-ш - ка-с ба шакли
ка-с-и^т вомехурад.
- кад - кай, чи вақт, кадом замон. Дар ав.
ва эр.к. када - "чи вақт", хиндий қадим
када, афг. кала, осетин кад "хар
гох", агар, оё", курди - کی "кай, кадом".
- хамтөсүк - қарз, вом. Асоси ин калима
төс - аст, ки ба забони арманы чун тоң
"чарима, норасой, камбуди", туң-ем "чарима
ситудан", туң-им "чарима шумурдан", туған
"чарима", туған-им "чарима шумурдан". Аз ин
чо өроний қадим лаңса-, лаңхана-; оид ба
ин асос ниг. хандортан.
- араят - [ниг. араустан ва апайистан]
- ар - ар - об; шира, шарбат, сок. Авест. - ар
скр. ара (ар), эр.к. арі, сугди ар,
вфг. - aw, аврумоний - aw. Об ё аб номи мо-
хи панчум ё ёздахуми соли қамарии хоси яхуди
ва суриёнй мебошад. Дар истилохи суриёни руми
мохи об бо мохи шашум - август aghostos, соли
молияни туркон, яъне ба мохи avt - и юлиёни
мутобик аст. ар - аран - обон - номи
мохи ҳаштуми сол мебошад. ар - арек -
сифати нисбий аз ар - ниг. тигу : арек -
"мурғи оби".

er - hač - аз {пешоянд}. Пешоянди номбурда аз шакли феълии скр. *sacatai* "у меояд, давом мекунад, пайрави мекунад", авест. *hačaiti* {ба хамин маъно} ба вучуд омадааст. Дар ф.м. аз ин феъл шаклҳои *hāčitan*, *hačt* "пайрави кардан, ҳидоят кардан" ва дар забони арабиёти классики *لَهُ* "гесу, муй" бокӣ мондааст. Дар забонҳои лит. *seku* {ман пайрави мекунам}, лат. *sequitur* {пайрави мекунад} ва юнонӣ *petai* низ аз хамин решанд.

Тадқиқот нишон медиҳад, ки ҳанӯз дар ҳралти ҳиндӯэронии тараққиёти забон маънои ин калима абстракция шуда, ҳамчун пешоянд кор фармуда мешудааст. Ин аст, ки дар скр. *saca* - аз асоси *as-ба* вазифаи "ба, ба назди" ва дар авеста *hača* - аз асоси *hač-* - сарчашмаи амал ва ҳаракат аз нуктаи муайян кор фармуда шудааст. Дар ф.к., *hačā*, ф.м. *hač*, маних. *αχ*, ф.н. *αχ*. Лат. *sequor* аз ин чо шакли *χ.-e*.

*sēk-

apāyastan - асосан замони ҳозира *apāy-* - боистан; ва шакли вариантии он *apāyitān* - *apāyūtān*. Ин шакл аз исми **apāči-* "эҳтиёҷ", "ухдадорӣ" - феъли номӣ шудааст. Вале ҳамин асос дар шакли қадимии худ шояд аз **apāya-* **apā-aaya* {решаш - "омадан"} бошад - мукунед *apātak*. *andar apāyutniš* шакли ба феъл табдилёфтаи ибораи *andar apāči* "эҳтиёҷ, доштан" буда, дар форсии нав *andarvai* "эҳтиёҷ," аст.

apēgumān = apēgūmān - apāgumān - бегумон, осуда. *apā* - ё *apē* - префикси инкорӣ {ҳозира бе-} + *gumān* {*vimān* - "гумон, шак, шубҳа"} {авест. **vēmanah*}. Дар дастнависҳо *apā-* ва *apē-* яқдигарро иваз мекунанд, м.к. *gizəstak*: *gizēstak*. Пешоянди *apā* - бо элементи *āi*- таркиб ёфта {м.к. *ay-apta-*}, шакли **apāči* -ро гирифтааст.

ки пеш аз хамсаохр ё ара ё *арай* > аре шудааст. Дар борай *ā:ē* ниг. *Barathorāmae*, WZKM, xxv, 254 ff. Andreas bei Lentz 277-278

- *арагониҳ* - бедодӣ, гайри қонуни, беруи. Аз **араг-*, ниг. *арагн*, *арагн*. Мумкин аз эронии қадим **арагдаан* бошад - ин нуктаи назари Нюберг. Вале ба фикри мо ин калима иборат аз ара - префикс инкорӣ /ниг. *арадишнанъ* авест. *ара-ва* *рӯ* "ру, суй, тараф /ниг.

Еғон, *ғарон* ...).

арагон - гунаҳкор, аҷдикан [сифат].

арагон - - - , - - - [исм]. Аз

*араг- "беруи" шояд аз **арагда-* **ара-аға*, ки

арда - "тараф, суй". М.к. *ғадомонъ-ғарон*

арон - *арон* - вом, қарз. Эронӣ - *аронна* - "он чи гирифта шудааст"; аз ара - ; дар натиҷаи дигаргуншавии овозҳо - *он-он-он* м.к.

гарон ва *разамонъ*.

арониҷон - *арониҷон* - бемаза, бетаъм, нолозим, зидатӣ. Аз ара - = *аре* [ниг. *арагонанъ*] + *ниҷон*.

арон - *арон* - боз. Аз авест. *аронк-:арон-:арон-*

- аз форсии қадим *ара-са*.

арон - *арониҳ* - ободӣ. Исли абстракт аз *арон* <*арата-*"раҳм кардан, озод кардан".

арон - *арониҳ* - ободонӣ. Аз *арониҳ* "обод, сохтан, бино кардан"; аз *арон(са-рата)* ва решаш *рона* - ба вучӯд омадааст.

арониҷон - *арониҷон* - бахшиш, бахшиш. Асоси ин калима **арониҷон*, арм. *арониҷон* <*ара-жон*. Форсии ҳозира *вихӯяам*, *вихӯй*.

аронстан - *аронстан* - обистон, ҳромиладор, вазнин. Дар форсии қадим - *аронда-тани*, эронии қадим **аронда-тани*, авестой - **аронда-тани*. Дар форсии ҳозира шаклҳи обиста ва обист низ қалд шудааст.

арон - *арон* - аҷаб, ҳайрат, афд. Ин калима дар забони авестой ба шакли *арда* - "олӣ, барта-

-ри, афзалият". /Ниг. Junker, W. S., xii 133ff/.
~~ар-вер-~~ ~~аре-~~ - бе, но [хиссачай инкорий] [барои этимология м.к. *арагитан*].

ардеш - *ардэгэн* - шуриш, түфон, борони сел, сарборони. Позанд *ра дэвэгэн төг*, нериозанг *чада-дивасээн* "дар рүзи борони"; порхри *хиндустон* ин калимаро чун *ар-затан* хонда, аз *ар-заг-* "оби, обаки" маънидод мекунанд. Вале пеш аз ҳама маъни "шуриш, түфон, бурон" ба ин калима ҷиз буда, ба *ардэгэн*, парф. аз *ард*: *баг* "зуд ҳаракат кунанд" /нисбат ба боду об/ хондани он водор менамояд. Муқриса кунед дар забони авестой: *vāxanti vā snaēzinti vā baganti vā...ayān-* - рӯзе, ки ё борон ё барф ё түфон бошад" /Vendidad, 8, 47.

аре - *ардом* - дигар, охирин. Ин шакл тарзи нави навишти *арадом* /ба забони оромой ба шакли *арреζом* гузаштааст/, эронии қадим *ара-тама-* - м.к. скр. *ара-там* "рохи дур"; позанд - *avadum*.

ареъ - *арадоҳ* - афсус; масхара, тамасхур, исехзо, мазок, решханд. Аз *ара-санда*, шакли шевагии ҷанубӣ-шарқӣ ва шимолӣ-шарқии он *аразга-иғра-* буда, аз асоси калимаи ориёни *ара-занда*, ки решаш он *ареъ* - "шунидан" аст; 32-и ориёни ба Ҷе-и форсӣ баробар аст, м.к. *згуу-*: *Dray-*.

ареъак - арёсак - пок, тоза. Нюберг ин калимаро аз *ар-вяčак* *ара-ваicак* ва асоси *vajk*, *vaič-* маънидод карда, бо *véxtan* муқриса менамояд ва ба *аронvēč* ҳаъвола мекунад /ниг.!/. Вале ба фикри мо ин калима иборат аз а- /префикс инкорий/ ва *rēč-ak*, ки омехтагӣ, нотозагӣ ифода буда, ба маъни покӣ, хоссагӣ ифода ёфтааст. Муқриса кунед дар форсии ҳозира: *ареъ* - "хос, пок, гузида; аъло" *ареъи* - "максус", *ареъи* - "исми хос" /грам./.

Дар-хасадар - зер, таг, поён. Мураккаб аз
хас аз ва ~~хас~~ аст, яъне зер-и
хозира иборат аз "з" /хитисоршудаи "азӯ" ва "ер"
(таг, поён) мебошад.

Дар - арēг - боло, оли, зиёда. Шояд аз сифати
"ирагуя" - "дар боло буда, боло" бошад; м.к.
арēг ва "ирагуяван" **Дар-арēзлар-**

зарез - дараҷаи киёсии сифати арēг .
аремеҳак - арēмēҳак - бемаза, бад, нолозим /ниг. арā-
меҳак ; барои арē=арā ниг. арāдимāн).

Дарз - афзар - афзор, зур, кувва, ниру /аз **зари**
зavar ё **зари - zavar**; авест. **zavar** -
м.к.: зур/. Аз ин ҷо маъни нави ин калима: аф-
зор, аслиҳа, олат, асбоб, анҷом. Гайр аз он кали-
ма ба маъни кӯчида - **afzor** - кувва, донаҳро.
(шатранҷу нард) - низ кор фармуда шудааст.

Дарз - афзон - афзун, фузун; **зарз - афзоник**,
зарзиз - афзоникӣ, **зарз - афзонӣ** - афзунӣ, барба-
ри, фузунӣ. Эронии қадим **зарз - zavana-**, м.к.
дар авестой: **zavah** - "кувва, ғавонӣ".

Дар - арас - бар, боло. Авест. **ираки**, скр.
ираки, греки **УПЕР**, лотинӣ **з-ирег**, ори-
ёни **ириги**. Ба маъни "боло" ниг. немиси **Ипер**
лаб, канор".

Дар - абр - абр. Ин калима дар скр. **abhra** ё
abhrā аз **ab - bhra** ба маъни "барандаи об"
мебошад; авест. - **awra**, ағонӣ **əga**, балу-
ҷа **hauv** "бороя", курдӣ **hauv**, аврумонӣ -
hauv. Муқоиса кунед **hawl/hawr** "буғ" дар
шевахорӣ ҷанубии забони тоҷики.

Дарз - апарврӯҷӣ - парвезӣ, фирузӣ, голибият, худ-
писандӣ. Асоси ин калима **parvīz** "голиб, фи-
руз, парвез" <**ираки-ваҷса** - буда, Нюберг кали-
маи ба забони армани гузаштаи **vēč-ro** "бахр, му-
ноқиша, ҷанҷор" аз ҳамин асос донистааст.

Нарин - **кандан** - кандан, кофтан, шикофтан. Эронии
қадим - **кап-**, форсии қадим ва авестой

хам - *кап* - , хиндии қадим - *khan-, khanati*,
курдӣ - *кепан* , афғонӣ - *kandal*, осет.-
ni]gānīn - "дағн кардан", армани - *акар*.

азар - *āzarm* - озарм, номус, эҳтиром, нек, хуб дошт-
тан. *āzarm* ~~āzār-~~ *fārmān* аз *ā-gar* - "гиро-
мӣ доштан" - м.к. *gārāmīk* .

азар - *āzāmānd* - зердаст, мазлум. Ба ин калима
ду хел этимология дода шудааст: Бартоломе [Zum
Sas. Rechtf., 53ff] аз *ārag* - бар, боло ва *mānd*-
мондан шуморида, ҳамчун истилоҳи ҳуқуқшиносӣ -
зердастшуда, ҷафодида - донистааст. Вале Палье-
ро [Pagliaro, RSO, XI, 183] ин калимаро
"*āzāmānak* [ба ҷои "д" "к"] ҳонда, "бехукук,
зуроварӣ" тарҷума кардааст. Анклесариа низ дар
Bundahisn, 217, *āzāmānak* [аз *āzāmān*]
дар ин бора ниг. Bartholomae, Zum Sas. Rechtf., 44]
ҳонда, "ғайри қронӯй, итоати ноҳақ" маънидод
кардааст.

азар - *u-m* - пайвандаки "у", ва" + ҷонишини энкли-
тикии шахси I танҳ. *azār* - *u-mān* - шакли
ҷамъи *u-m*.

азар - *āzār* - ниг. *āzārātān*.
азар - *āzārātān* - супоридан, додан. Ин калима
мураккаб аз *ара* - префиксӣ феъли ва *zār-*
асоси феъли буда, дар забонҳои эронӣ - *ārag-*,
дар санскрит *zṛṇoti* "озод кардан, рахояди до-
дан", *ара-āragayati*" кушодани гирех" аст. Дар
забони армани калимаи иқтибосии *āzār-əm<*
ara-ārag- - "ба касе ҳабар расонидан, таин кар-
дан" низ аз ҳамин решаш мебошад.

азар - *āzāgč* - афсурдан, сард кардан, ҳунук кар-
дан. Дар матн ба маънии яхни омадааст. Ин кали-
ма ба шакли идеограмма - *azāgč* - низ навишта
шешавад.

азар - *haft* - ҳафт; *azār-haftān* - ҳафтон, яъне
ҳафтдодарон - ҳафт сайёраи бурҷи акбар дар на-
зар дошта шудааст.

2 асар - afzār - афзор /шаклхри шевагиаш - абзол, авзод/. Ин калима иборат аз *api-sāga* буда, дар эронии қадим *ap-* префикс ва *sāga* шояд аз *sāga* бошад. Мукиса кунед *кэ-* ва масдари он *čarčanay* "кардан". Ин калима ба забони армани низ иктибос шудааст, ки *amčan* ё *amčag < apri-sāganā* - "ёридиҳанда, шифобахш, дору" мебошад.

и чес - *i-š* в пайвандаки "ва, у" + ҷонишими энклитикии шахси *Ш* танҳр.

-чес - *hač-aš* - пешояни "аз" ва ҷонишими энклитикии шахси *Ш* танҳр - аз - аш. *и чес - hač-ašan* ва *api-iān* - шаклхри ҷамъи калимаи болой. Аҷид он, ки вакти ба ибора ҳамроҳ, шудани муайянкунанда, функцияи ҷамъбандиро он калимаи муайянкунанда ба ҳуд мегирад:

и чес чес - hač-aš kazān - аз-аш хурден, яъне аз худаш хурдон, ё *и чес чес - hač-aš māzān* - аз-аш мөҳон, яъне аз худаш бузургон.

и чес - āsēn - оҳан. Авестаии ин калима *auyah*, *auyagēn* ё *auyang* буда, дар пахлавӣ шаклхри *āsēnēn*, *āsēn* ва *āhēn* вомехӯрад; аврумонӣ - *āsaēn*, самнонӣ *āsimāsēn*, сангсарӣ - *āhān*, сарҳай - *āsān*, лосгардӣ - *āsan*, шаҳмирзодӣ - *asān*, гелокӣ - *āhīn*, натанзӣ - *āhon* ва гайра.

Оташ зи оҳан омаду з-ӯ гашт оҳғн об,

Оҳан зи хора зоду аз ӯ гашт хора суст.

/Хоқонӣ/.

Дарзин - āsēnoāz - мураккаб аз *āsēn* - оҳан ва *sāz-* - як навъ парранда, ки дар ин бора дар "Гиёсул-лугот" чунин таъриф дода шудааст: "Сор - мургест сиёҳранг, хушвоз, ки холҳои сафед дорад ва он дағъи малах мекунад" /Гиёс. сах. 254/. Акнун ба чунин хулоса меоем, ки "оҳан" шояд аз сиёҳии ранги ӯ буда, худи ин парранда, ки "дағъи малах мекунад", - соҷ мебошад.

нрдшн - ?SRWNt — ин шакл идеограмма барои феъли — *bastan* — бастан омадааст.

асп - asp — ва идеограммааш *-w^u-swsy'* — асп. Дар Авеста — *aspas*, порсии қадим — *as-* (м.к. *asa-bara>asvār>* савор), санскрит — *asva*, лотинӣ — *equus*, гелакӣ — *äsb*, фаризандӣ — *asm*, натанзӣ, ярнди — *asb*, самнонӣ — *asp*, сантсари, лосгарди, шахмирзодӣ — *asb*, сарҳай — *asb*, *asm*, аврумонӣ — *asp*. Дар забони пахлавӣ — *asp* ва тоҷики — *asp* — иқтибос аз забони мудди мебошад.

Энчеван — *asrahxâg* — охур, тавила. Ин калима мураккаб аз *asp* ва *xâg* — асоси замони ҳозира аз феъли *xârtan* — "хурдан" аст.

аспаст — *aspast* — алаф, инчӯка, аспаст, хуруки асп. Дар авестой ва форсии қадим ин калима ба шакли *asp-asti* буда, мураккаб аз *asp*-ва феъли *asti* — масдари он *ad-* мебошад ва маъни "хурдан"-ро дорад. Ин масдар дар забони лотинӣ — *ado*, дар немисӣ — *essen*, дар англисӣ *[to] eat*, дар русӣ — есть мебошад. Аз забони пахлавӣ *aspast* ба забони суряяги, аз он ба шакли фас-фаса (*recess*) ба забони арабӣ, аз арабӣ ба испани ба шакли *alfalfa* гузашта, саҷамерикоӣ низ иқтибос шудааст. Дар пахлавӣ *aspast* бояд — *asp-higa* бошад.

астанак — *astanak* — остона, пастӣ, пастхимматӣ, бекувватӣ, ноҷорӣ. Нюберг *Hilfsbuch, Bd. II* ин калимаро ҳамчун "*is-tâvana*" — "камкуват, занд" маънидод кардааст, м.к. *attân<ati-tâvana* — "далер, қробилиятнок". Ин калима ба забони арманӣ чун *atak<ati-tâvana* "бокувват, кудратманд" иқтибос шудааст (ниг. Бартоломе М.М., III, 15).

аст — *ast* — устухон. Дар авестой ба шакли *ast* ё *astan*, скт. — *asthi*. Дар гарби Эрон истемоли калимаи "устухон" маҳдуд аст, вале лаҳҷаҳои шарқӣ онро ҳифз кардаанд. Решай **as-taka*: дар сугди — *astak*, осети *stagi*,

мунчай - *yostig*, ишк. - *wastug*, вахи - *yaše*, сангличи - *astāk*, яғн. - *sītag* акс ёфтааст. Дар лаҳҷаҳро ҳамсарҳадли гарб низ бисъёр зиёд ва бо таҳрифоти матнӯй истеъмол мешавад: сиондӣ - *istexām*, нояни *isixān*, курдӣ *hestə* /дар "Бурхони Котеъ", қисми I, сах. 124 *sūgān* нишон дода шудааст/, гуронӣ - *sūxān*, самонӣ - *astagān*, аврумонӣ - *āswixānā*. Дар паҳлавӣ ва порсӣ *ast*, *aslak* бо *astarān* ҳарду шакл вучуд дорад. Дар забони русӣ останки "устухонҳои мурда" низ шояд аз ҳамин решаш башад.

~~115/15~~ - *dītan* - дидан, нигоҳ, кардан. Ин феъл дар эронии қадим бо асосҳои *dā(y)* ва *vaēna*, ф.к. *dāi*, *didiy*, авеста *dā(y)* ва ҳиндии қадим *dhī* "фикр кардан" ифода меёфт; дар курдӣ бо *dītin*, афг. *eidāl*, бал. *didh*, *deðox* "мардумаки чашм" [м.к. *dida*], *didhāz*, вахи *dīdig-am*, тел. *deen*.

~~15~~ - *hākar* - агар, гар. Баъзан бо ҷонишҳои энклитикий низ меояд: агарам, агарат, агараш; агармон, агартон, агаршон.

~~15~~ - *atāz* - оташ; оташи муқаддас, оташкада. Дар забони паҳлавӣ зиёдтар ба шакли *ātūz* меояд /нит. 17/.

~~15~~ - *ātar* - оташ, озар. Ин калима аз авестоии *ātar*, паҳд. *ātar*, *ātarāš*, *ātaš* буда, минбаъда чунин тараққӣ ёфтааст: порсӣ озар, одар, одиш, отиш, таш /омиёна низ аз ҳамин решаш/; гелоки *ātāš*, фариз., ирондӣ, натаний *ātāš*, самонӣ *ātāš*, сангвари *atāš*, *ātāš*, сарҳай *atāš*, лосгарди *ātāš*, шаҳирзодӣ *atāš*, ишк., вахи *ātāš* /барк/; осети *azl* /ба ҷи *atāz*, ҷоривазкунии қонуни - *fyzt* "писар", *-tāz* "се"/. Аз решаш эронии *ātar*, *āde-*, "озар, оташ" чунин шаклҳо ба вучуд омадаанд: курдӣ *āz*, афг. *oғ*, пар. *āz* [Morgenstierne, TFL, I, 235], яғн. *āl* "оташ", руш. *ačón* "оташдон" /<*āvz-dāna* /, азер. "хокистар",

мунчай уйг., зозо adiz, хоразмий ^{gw}[Hengning Khwar 137, сүр. ^{sat-}(^{st-}), ^{āst}(^{ast-}) (Rucholt, 235-247 - Morgensterne, 1952, 275) күшөни АФРО (УРАБ, 1953, р. 110).

- ~~атурун~~ - aturān-sāh - чор оташи мүкаддаси дини зардышти дар назар дошта мешавад, ки инхянд:

~~жіденгей~~ - ātuz farñbay - "оташи фарри худоён";

~~жашынгай~~ - ātuz - "оташи Гушнаслы";

~~жарылған~~ - ātuz Burzən mchr "оташи Бурзен Мехр"; ~~жарылған~~ - ātuz vrakhan "оташи Бахром".

115 ~~шунидан~~ - ~~шунидан~~ - шунидан. Аз форсии кадим ~~жінав-~~ "шунидан, көрнө будан", авест. ~~хънав-~~ "лаззат бурдан", санскр. śru - "шунидан". Дар забонхори эроний шаклхри зерини ин феъл вомехӯрад: точкай шунидан, шундай ~~хъод-~~ ат "шунидем", бал. ~~санаг-~~ табарӣ ~~бӯшнӯстан~~ [бишунидан], мозанд. ~~baš-~~ nūsan, ~~bēnōssan~~, гелакӣ (6) ~~cīnavastan~~ [Бурхни Кротъ, к. II, сах. 1304].

~~шакам~~ - ~~шакам~~ - шикам, ишкам. Шаклхри дигари навишти ин калима низ дучор мегардад: ~~ајком~~, ~~ајкомвак~~ - ~~ши-~~ камба-/и хайвон/.

115 ~~ајст~~ - ~~ајччи-ајст~~ - ошти, сулх. Ин калима аз решай авест. ~~ахъ~~ - "нито х, доштан", ~~ахъти~~ - "ощти" буда, дар забонхри эроний бокӣ мондааст, ки ҳатто ~~ахъян~~ "ощён, лона" аз ҳамин қабил буда, маънии аввали он "пинхонҷо, гурезгоҳ" мебошад [аз ~~ахъ-дана~~]; дар забони осетӣ ~~ахъстон/ахъстон~~ "лона, ошён" аст (Абаев, ИЭС, с. 91-92).

~~вајст~~ - ~~вајст~~ - ҳашт.- Монанди дигар шумораҳо ҳоси забони эроний мебошад: яғн. ~~ašt~~, шугни ~~wašt~~ вахи ~~at~~, афг. ~~ata~~, хоразмий ~~ašt~~, сүр. ~~āst~~(st), сак. ~~hasta~~, авест. ~~ašta~~, хх. ~~astā~~, осетӣ ~~ast~~ [Абаев. ИЭС, с. 77]. Гайр аз он дар забонхри дигари гуруҳи ҳиндуевропӣ низ дидо мешавад: лат. ~~octo~~, тоҳарӣ ~~okt~~, нем. ~~acht~~,

славян осмъ (осьминог) ва гайра.

шоҳмот - як -- як навъи бозии шоҳмот. Этимология ин калима дар лугатҳри оид ба забони паҳлавӣ дода нашудааст. Аз ин сабаб маъни ин калима низ то ҳрл равшан набуд. Инак ба "Занимательные шахматы" ном қитобҷаи И.Бирбрагер (Ташкент, 1961, стр.5) вохурда, дар он /пояд аз Беруни бошад/ чумлаҳри зеринро меҳонем: "Ба ивази бозии шоҳмоти гуногунтахта /5 X 5 - гавалата, 7 X 7-и ашта-кашта, 9 X 9 - сатуранкама/ шатранҷ, меояд. Тахтай он - ашталада - , монанди шоҳмоти ҳозира, дорон 64 хонача мебошад". Акнун мазмуни калима равшан мегардад, ки ин тахтай шатранҷ, буда, аз *aṣṭa* > *χaṣṭ* ва *pāda* > поӣ, поя иборат аст.

— 6, 1 - ҳарфи дуюми алифбои паҳлавӣ. Ин аломат дар охири калимаҳр артикли ¹ ягонагӣ ва номуайяниро ифода мекунад. Гайр аз он шумори "як" низ дар забони паҳлавӣ бо *ئ* ишора карда мешавад. Ин шумора аз эронии *aīva* буда, ба тамоми гурӯҳи забонҳои ҳиндӯ европой муштарак аст, ки аз решай ҷоншини **ai-, *i-* иборат мебошад. Муқриса қунед: форсӣ /шева/ *yāw* (Жуковский, I, 210), тоҷикӣ *yāk* (аз *aīvaka*), паҳлавӣ *ء(v)*, *ءvak*, зозо *يَاك*, толишӣ — "як" (Б.Миллер, 227), бал. Ҷуёк "ягона", афғ. *yāw*, *yāc*, *yo*, шугнӣ *يَاك*, вахӣ *يَاك*, сарик. *ئ* "як", *ئوڭ* "якка, танҳро", мунҷӣ *يَاك*, идға *يَاك*, язғ. *وي*, *ويغ*, сангл., ишк. *যাক্কা আইবাকা*, осет. *ئى*, *ئىن* "як", яғн. *ى*, сугди *ئىن*, *ئوڭ(يۇ)*, хоразми *ءەم*, Ф.К. *aīva* — "як", скт. *eva* "танҳро". Аз ҳамин решай **i-*, **ai-* бо илова шудани

Дар грамматикаи забони тоҷики — суффикси ягонагӣ ва номуайяни *-e*. Вале дар шарқшиносии ҳозира чун артикл қабул шудааст. Ниг.Муравъева...:Артикл неопределенностї и единичности в таджикском языке", АҚҶ, М.

-n, дар забони славянии қадим инъ "як", руси един > один, немиси *ein*, лат. unus "як" ба гайра /В.Абаев, 557-558/. Вале бо фикри В.И.Абаев, ки гүё бо ба решай **i-²ein* зам шудани -n дар забонҳои славяншу германӣ шуморай "як"/инъ, *ein*.../ ба вучуд омада бошад, чандон розӣ шудан мумкин нест. Ин ҷо ду решай *x-e-ro* дар назар доштан лозим аст: яке **oi-wos-o*, ки аз он дар ҳамаи забонҳои эронӣ шуморай "як" ба вучуд омада аст /дар боло нишон дода шуд/; дигар **oi-no-s* решай ишоратҷонишӣ, дар сkt. *ena*, ф.к. *aīna* /аз ин ҷо дар форсии миёна *ēn*, тоҷики, форсӣ *īn*, юнонӣ *ōino-s*, латинӣ *ūnus*, лите. *vīnas*, слав.к. *inъ* /дар забони русӣ ӯнок - "гушанишин", яъне танҳо, ягона аз ҳамин решаш аст/.

Бахр - бахр, қисм, ғоида, қисмат - *vahisht-bohr*, *dēv-bohr* қисмати хуб, қисмати бад. Аз эронии **vahdرا* - , авест. *vahdga-*. *Bahr* - зебой, танумандӣ: ниг. *tan-Bahr*. Эронии қадим **vadra*, сkt. *bhadra*, м.к. авест. *hu-*
vadra - "бабаҳт"; дар забони арманий низ аз форсӣ /ё парфяний/ иктибос шудааст - *Bahray* "аъло, бартаринок".

Бахрам - *Bahramvarīk* - баҳравар, баҳраманд будан. Мисол: *har mardom kē hač xāč Bahramvarīk vēš* "ҳар кас /"ҳар мардум"/, ки бештар аз хиради /худ/ баҳраманд мешавад,..." /МХ 57 197/.

Бахт - *Baxt* - баҳт, толеъ, сарнавишт, қисмат, насиб. Г.Нюберг /H.S. Nyberg. Hilfsbuch des Pehlevi. Uppsala 1931, Bd. II Ss. 30-31/ ин қалимаро аз *Baxtan* ва онро дар навбати худ аз масдари *Bax-*
štan шуморида, бо решай авестоми *bag-* [Ahr. Wb. 9 21] муқриса кардааст. Дар ҳакикат ҳам қалимаи авестоми *bagā* ва сkt. *bhaga-* маънӣ порча, қисматро дошт /м.к. тоҷики *bāy*/. ки аз ҳамин решаш *bag-s* > *Baxt* аст /дар "Шоҳнома"-и Фирдавсӣ баҳш кардан ба маънӣ "такрим кардан" дода мешавад/. Қалимаҳро русии "богатый"

ва "убогий" низ ба "бог" - худо вобаста буда, со-
хбди маъной "дорон қисмати зиёд" ва "камқисмат"
мебошанд. Аммо калимаи бог дар забони русия /ва
умуман дар забонҳои славянӣ/ маъной худоро дар
зери таъсири забонҳои эронӣ /теваҳрои скифи?/ ги-
рифтааст; м.к. дар забони адабиёти классикий *fay*
/“бут”/, ф.к. *baga*, авест. *baga* “худо”,
ва ҳам *fayfir* - лакаби подшоҳи Чин /“писари
худо”, “писари осмон”/, дар забони русия /“чинӣ”,
аз *fayfir*/ - фарфор шудаасӣ.

“грестан” - *gristan* - гиристан /ниг.!/

- *bār* - бор - чун нумератив бо шумора омада,
микдори такрори ҳаракатро ифода мекунад; бор -
лаби канори дарьё. Шояд аз *varða /шакли ҷану-
би-шарқӣ* *varza* / ё эронии қадим *varða
/ниг. *Báláð*/ бошад. Аз ҳамин решаш дар сербӣ
bédo “кух, теша”, *kleinz*, *bédo* “чукури, ҷа-
рӣ /ба ҳамин маъно калимаи иқтибосӣ дар забони
арманӣ *varð* “туда”, *berg* “кальъ” *varði ё
* *bédi*; дар ҳар ҳол “баландӣ, канорӣ баландӣ
руд ва дарьё” -ро мефаҳмонад. Муқриса кунед, дар
забони немисӣ *Berg* “кух”, славянӣ кухан *bregz*
руси берег. Дар курдӣ *bárd* “санг” гуфтан аст.

- *báláð* - боло, қад, баландӣ. Мураккаб аз
bál - ăð. Муқриса кунед: *bal-ist, bál-and, bál-én*.
Ниг. *bár*.

- *bálén* - болин, боло. Ниг. *bár*, *báláð*.

- *bális̄t* - аз ҳама боло, болотарин. *bális̄t*
аз эронии қадим *varz-iš буда, дар балучӣ *varzi*
“халта”, вахонӣ *vōrz*, йидга *vízzané*, хораз-
мӣ *bžnuk* [Henning. Khwar. 14], авеста
varzis̄ - “болишт”, скт. *barhis̄* - “палос”,
ираварханӣ - “болин, курпа”, арманӣ *varz*
“болишт” /аз форсӣ/, слав. *blázina* “болини пар”,
сербӣ *blázina* “болишт”, руси болезнь “обила,
варам”, пруссии қадим *balsinis* “болишт”, готӣ
balgs, нем. *Balg* “муина” ва гайра [Рокорну,
125].

بَرَاج - асп., ҳайвони саворӣ, бора. Дар забонҳои эронӣ аз давраҳои қадим *Баҷ* - асоси феъли "бурдан", "савор карда бурдан" дидо мешавад. Гав. *Баҷ*, Ф.к. *Баҷ* // *Баҷ* - дар аса-*Баҷа* "савор", *ваҷӯъбат* "ярокбардор". Дар сариколи *Wazak*, *Wazak* "шугнӣ wōcēj" "асп"; яғн. *Vaz-*, *Vaz* "савор", сугдӣ *вазак*, *вазак* (*възак*, *възакъ*) "савор", *вазаксик*, *вазексик* "аспи савор" [Henning .ВВВ, 54], сакои *Баҷгу* - савор, *Баҷа* (аз *Баҷака*) "ҳайвони савор" *асса-Баҷа* "савор"; осетинӣ *Баҷак* (ин қонуни фонетики - пеш аз -r- -j- ҳамроҳ, мешавад) "той", *Баҷа* "савор". Дар забони осетинӣ *Bala* "саёҳат, сафар" низ аз ҳамин решаш буда, ба *Bartī [*Bār-*] рафта мерасад [Ab.232]. Ин калима ба воситаи забони осетинӣ, шояд бошад, ба дигар забонҳои кавказӣ низ гузаштааст: чечени *Баҷиј* (*свадж*), ингушӣ *Баҷиј* "ҷавон" [Ab. 237]. Калимаҳои *Балхан* "сардори савдогарон" ва *ham-Bäl* "ҳамбол, боркашон" низ аз ҳамин маъноянд.

بَارِيْسَاتَان - мустаҳкам, истодагар, маҳкам, матин. بَارِيْسَاتَانِه - *Baristānīh* - мустаҳками, истодагарӣ, матонат, пуркуватӣ. Аз *Баҷа* "ҳақшиносӣ, бебоқӣ", пахӯд. *Baristān* ва аз ин ҷо аз *Baristām* "мустаҳкам, боваринок", ки барабори *Bālist* кор фармуда шуда [Aiz. W6. 983], аз тарафи Нюберг [Hilfsbuch des Fehlevi, Ss. 32-33] *Baristān* ва *Barist* хонда шудааст. У ин калимаро аз *Баҷа* ё *Баріш* дидо; онро бо скр. *Bala* "кувва, тавонӣ", *Balin* "кувватнок, матин" ва *Bala* "ҷавон" мукриса мекунад. Калимаи *Bala* "ҷавон, қудак" ва *buzbala* "пуркуват, ҷавонӣ тануманд" дар шевахои ҷанубии забони тоҷики низ дидо мешавад.

دَر - *dar* - дар; боб/-и китоб/; роҳ, равиш. Аз эронии қадим *dvar, ҳиндӯ европой *dhvare-* форси *dar*, афг. *war*, сарик. *divīs*, шугнӣ *divī*, барт. *davōr*, орм. *davur*,

язг. *d̥var*, мунчл *luvar*, яғн. *divar* "дар", *divari* "дар берун, дар руи ҳавли" /ба ҳамин маъно дар осетинӣ *dwarmæj*, осетинӣ *dwær* "дар" /Ab.377/, сугдӣ *دَرَه (بَرَه)*, арв. *dvær*, ф.к. *divar*, х.к. *olvær* (Kent, Old Persian, p.192), арм. *clvrt*, слав.кухан дверь, русй дверь, двор, лит. *dūrys* "дар", готи *dawr* "дарвоза", англосаксий *dor*, англ. *door*, нем. *Tür* "дар", Гог "дарвоза", лат. *fores (<dhvors)* "дарвоза", ирл.кад. *dor* "дар", тохарӣ *tware* "дархр".

Д) - ё-багъ // ё(в)-бат - якбора, ба як бор.

Ниг. ё - ё(в) ва Д-бат

Б) - *Baqān* - худоён. Дар форсии қадим - *Baga*.

Аз ҳамин қалима *Baga*-*stana* *Baqistān*, ки ҳоло номи қӯҳи Бесутунро гирифтааст ва *Baga-dāh* > *Baqdād* - Бағдод ба вучуд омадаанд. Ниг.

158)

М) - *māh* ё 159 - *māhīk* - моҳ. Дар форсии қадим - *māha*, скт.- *māsa*, ориёни - *mēso*, арв. *māh*; лат. - *mēnsis*, лит. *mēnuo* "моҳ" /ба ҳар ду маънояш/, готи - *mēna* [Kent, OP. II, p.203]; инчунин, русий - месяц, шугнӣ - *mēsl*, хутани - *māsta* /Герценберг, X-С, стр.90/, курди - *meh*, талышӣ - *māzg* > тозг "моҳ" /ба ҳар ду маънояш/ /Миллер, Т.Я., стр.40/, пушту - *myāst* "моҳ", сарк.- *məst* - "моҳ".

Б) - *bim* - тарс, бим. Скт. *Bhīma*, афг. *Bīma* - "сугурта" /страхование/; 160 - *Bīmōmand* бимманд, тарснок, воҳимадор; 161 - *Bīm-kon* - бимгин; ниг. *Bīmōmand*.

Б) - *be* - 1. Пайвандаки *бе*. Баъзан ҳамчун пайвандак ҷонишими энклитикий низ қабул мекунад: *be-s*; 2. Зарф. Чун зарф бо пешояндҳро меояд: *be b*, *be b hāñ*; 3. Пешоянд - *бе*; 4. Префикси феъли - би. Вазифаҳри *be* az тарафи Нюберг [H.S. Nyberg, *Hilfsléich des Perser*, Uppsala, Sa.37-35] хеле равшан нишон дода шудааст. Шакли қадимтара **bēl* [Byt] M.R. *bēt-anan* "Бегона" Fr. ph.

115 ва *Trhl. Beð* / мебошад; эр.к. *beasti*, скр. *Cañis* "берун, хорич", слав. *Bez* "бе-", лит. *be* "бе-". Мукоиса кунед, авест. *Beit*, Ир.Вб. 962. Дар ин бора макролай Фрейман А.А. дар "Записки коллегии востоковедов при азиатском музее Российской Академии Наук", № 1, 1925, стр.372 низ аз ахамият холи нест.

116) - *Buxtan* - раҳри ёфтан, озод шудан, бухтан. Дар ан. *Baag* - "раҳр кардан", аз эр.к. *Buxtana-*, *Buxta* - сирати феъли аз *Baag* - "озод кардан"; м.к. белучи *Bazag* "кушодан", осетиня *Byjdag* // *Bogdag* "кушода, луч, бехад" [Аб., 277], афг. *Bukt* "банд, серкор". Шаклҳои тасрифии ин феъли чунинанд: ~~Дар~~ - *Bentārīh*, ~~Дар~~ - *Buxtam*, Бурд - *Burdat*. Ин феъл бо исмҳои хос номи макон соҳтааст: ~~Дар~~ - *Burdat* - *Buxt* - *artaxsər*.

21) - *Band* - банд. Ин асоси феъли бо шаклҳои гунонги худ қариб дар ҳамаи забонҳои ҳиндуронӣ дида мешавад: форсӣ-тоҷикӣ *Band*, *Bast*, бал. *bandag*, *Bast* - ; курдӣ *band-*, *Bast-* ; вахӣ - *vand*, *vast* ; язғ. *vand*, *vast* - ; шугнӣ - *vind*, *vuzt* - ; ятн. *vant*, *vana-* ; сурғӣ *vand-* (*βnt*), *vandak* (*βntk*) "банда, гулом", *bast*, (*βst*), *bastak* (*βstk*) "баста"; ҳоразми *vancin* "ман бастам" [Аб.243], сакой *Band*, *Basta* - ; авест. *Band-*, *Basta* ; ф.к. *baln)daka*, скт. *Band-*, *Basta*, скт. *badhnati* "ӯ мебсфад", шояд аз ориёни *shendh*- башад [Kent, OP, II p.198]; готӣ *Bindan*, нем. *binden*, *Band*, нем. *Band* "қисм, банд", англ. *bind*, *bound*; осет. *band*, *bast* - ва бо ассимиляциими *nd>dal>tt*-*batlym* "бофтани", шакли *nd* низ бояд мондааст: *bandan* "ресмон, банд", *nvandun* [аз "пу-*bandun*-*band*]" - "маштут, ресмони печонидашуда барои бофтани матоъ" [Аб.244].

21) - *Boj* - буй. Дар ан. *baabak* [Ир.Вб. 919] ва *baab* [Ир. Вб. 918], ба забони армани ба шакли *boi* иктибос шудааст. Форсияш *Boj*,

ва бүй . Дар скт. ба шакли феълии *baodati* "бедор будан", "хушъёр будан, фахмидан" ва сифати феълии *Budha* "дарккунанда" /аз ин чо номи асосгузори дини буддой *Budha*/, вомехұрад. Дар авеста низ шакли феълии *baodati* - "вай бу мекашад, вай хис мекунад, вай дарк мекунад" ва исми он *Baoda* "буй", *Baodah* "фикр, афкор" мебошад. Славянни қадим *Buditi* - бедор кардан. Дар форсии миёна *bööd* ду маънно дошт: а/ буй ва б/акл, фикр, фахм. Аз ин калима дар забони тоҷикӣ буй бо як маънояш гузаштааст, ки аз ғ.к.<*Baudah* мебошад. Ин калима дар дигар забонҳри әронијо гайри әрониј низ вомехұрад: забони арабиёти классики *بُوْدَ*, *بُوْدَ*; осетини *Böd* "буи хуш", сугдӣ *vöd*, яғн. *vud* - "буй", афг. *kwastolnkwastal-* "хондан" /аз *ni-busta*/, готи - *binden*, немиси *liefern* "пешниҳод кардан" ва гайра.

11) - *Bun* - бун, асос. Ин калима муштарак барои ҳамаи забонҳри әронист: курди *بۇن*, бел.*vinā* "дар поён", вахӣ *bon*, шугн. *bon* "зер", сак. *vinā* "асос", арм. *vinā* "зер, таг", ҳ.к.*vidhna* "таг, асос, реш" /Аб. 279/. Ин калима аз миқъёси забони әрониј низ баромадааст: арм. *vinā* "тана, асос, табиат", *vinav* "пурра, мукаммал", лотини *fundos* "асос, таги зарф", нем. *Boden* "замин" ва гайра. Дар забони осетини ҳам ин калима ба шакли *бун*, *бун* "таг, асос, мерос" бокӣ мондааст /Аб. 279/.

12) - *Buland* - баланд. Ба әронии **b̥z̥-an-*, *b̥z̥-* //*b̥z̥-ant* ҳамреша аст. Калимаи ҳиндуевропоии **ghergh* - "баланд шудан" дар ҳамаи забонҳри әрониј ва як қатор забонҳри ҳиндуевропоӣ акси худро гузаштааст: форсӣ *Buland* (**b̥z̥dant-ib̥z̥rant* кронуни фонетикии гузаштани *zal > l*) /арм. *bəzəzant* "баланд", скт. *bəzənt* "бузург") Дар Толиши Әрон *Banzand* - номи чои, низ аз ҳамин калима аст/, форсӣ *Buzz*, бел. *Buzz* "баланд",

Баланд "баланди" [Зарубин, Бел. I, 52], парф.
Барз, курдӣ *Barz*, тал. *Barz* "баланд",
 аш. *Baraz* "баланд", *Barazah* "баланди", суг.
*Barz, **barzak*, сак. *Barzakabza*) "дароз",
 ф.к. *Bardiyav* *Barz* "баланд", Kent, OP, II,
 p.2007, арм. *Barj* "баланд", *berj* "баланди",
 нем. *Barz* "кух", русӣ берег "канори чуй, дарьё",
 тоҳ. *rażk* "баланд шудан", *rażkač* "дароз",
 хет. *ražkuš* "баланд", осет. *baṛzond* "баланд, ба-
 ланди". [Аб.2547; осет. *Barz* "баланди", туда, теп-
 па", аз ин ҷо дар забони чечени *Barz* *Barz* [СМК
 XXIX, 107, ингуш *Boarz* "туда, теппа" [Аб.238-
 239]. **Barz* - аз *Barza* - ҳ.е. **bhrgo-*
 тоҷики *Barz* "арча", вахӣ *farr* "берёза",
 сангл. *Barz*, шуг. *Barz*, *Barz* "пустлоҳи да-
 раЖти ҳаданг, берёза", сак. *Barzja* "берёза" [BSOS,
 Ш, 1207, *Barzja* "пустлоҳи дарахти берёза" [Leu-
 mann, 481], скт. *Barzja*, славянни кухан
Береза, русӣ берёза, лит. *Barzaz*, нем.
Візке "берёза" ва гайра. Маъноян бо мағҳуми
 "рушной, нурағшонӣ" наздиқ аст [аш. *Baraz* - ,
 ҳ.к. *Barzaj*] > "дарахти равшан, сафедчатоб =
 берёза". Ин қалима дар забони осетинӣ ҳам воме-
 хурад: *Barz* // *Barza* "берёза", балкарӣ *mərzə*
 "берёза" [Аб.2587]. *Barz* *mərzə* - *mərzən məhr*
 - буржен меҳр яке аз се оташи мӯқаддаси зардуштиён
 аст. *Barzənəñ* - *Barzənəñ* - боло бардоштан,
 баландшавӣ *Barzənəñ* - *Barzə-vangihə* - овози ба-
 ланд. Ҳар се қалима ҳам аз аш. *Barzən* "баланд"
 аст.

Barzən - *Barzən* - бурдан. Асоси ориёни - *Barz* - ,
 эр.к. *Barz* *Barzən* - *Barzən* - иборат аз *Barz* *Barzən*
 - *təz* - *təzə*. Аз нуқтаи назари таърихи забон
 дар қалимаҳро гирифтор, ҳаридор, гуфткор ва монанди
 инӣ суффикс *-or* набуда, *-tor* аст. Шакли қадимаи
 ин суффикс *-təzə* буд, ки ба решай феъли ҳамроҳ,
 шуда ҷунин номҳро феъли месоҳт: а/ номи амал:

gōb-tāz > goftaz > гуфтор, кз-tāzaskitāz >
кирдор ва гайра; б/ яоми ичрокунандаи амал:
grab-tāz griftāz гирифтор), бз-tāz
burtāz > бурдор, яъне баранда, давомдиҳанда. Дар
frazmān burtāz маънии аввалаш, барандаи фармон,
пешбаранда" буда, байдтар "бардор", яъне "бардо-
рандаи фармон" шудааст. Феъли *burtan* шояд аз
асоси ҳиндуевропогии *cher - бошад, ки дар эро-
ни кадим *baç* - шудааст [Wolde-Rok, II, 153].
Дар забонҳои эронӣ ва ҳиндуевропой чунин пайвас-
тагиҳро ин асос дода мешавад: форсӣ *burtan*, *baç*,
āvaztan, *āvar*; курдӣ *bərən* "бурдан",
йидга, мунҷ. *āvar* "овардан" [Morg. SFL,
II, 47], ишк. *avazm*; язг. *vazīn*; шуг.
wāram "ман меорам", яғн. *waç* - "овардан",
wazām, "ман меорам"; сур. **wāz- (βz)*
"бурдан", *awar- (βz)* "овардан"; ав. *Varəni*,
скт. *Varāti* "у меорад", арм. *berem* "ман
меорам", русӣ беру, братъ; лат. *frēs* "меба-
рам"; нем. *Bringen*, англ. *bring-* "овардан",
сак. *vara* "биёр" [Герценберг, х-с, стр.147],
тал. *vazde* "овардан" [Миллер, Т.Я., стр.137],
сарайк. *vawq* "овардан" [Пахалина, С-я, стр.41],
осет. *avazyn/avord* "гузоштан, мондан", инчу-
нин осет. *aqun* "ёфтган", *baçun* "баркашидан"
[Аб.1947]. Дар ин бора боз *Baily* [BSOAS,
XX, 48] низ маълумоте медихад.

Ин асоси феъли дар забонҳои дигари эронӣ низ
давоми ҳудро дорад: толиши *barde* "бурдан",
varde "овардан" *ba'bəmən* (хві bardam) "вар-
ранд" [Миллер, Т.Я., стр.148]; сакои *vara*
"овар, биёр" < * *bar-* [Герценберг, стр.147]; дар
забони сурдӣ низ як қатор шаклҳои феъли сохта шу-
дааст: *var(βz)*, *varām (βz'm)*, *varuya*, *varāty*,
varāt(βz't) ва гайра [Согд.докум.с горы Муг,
вып.II, стр.197; вып.Ш, стр.117].

धू - бурз - ниг., धू - buland. Дар авеста ин калима ба шакли вəgəzaiti дар номи кух, Haga-vəzaiti>Нагвирз = Эльбрус вомехурад. Дар забони адабиёти классикӣ ба маъни бузургӣ, шукуҳ, низ дида шудааст:

Фурӯ күфтанд он бутонро ба гурз,
На-шон ранг монду на фаррӯ на бурз Унсуръ

धृ - рис - писар. Шакли ориёни ин калима ṛiṭra >
эр.к. ṛiṭra ф.к. ṛiḍra, ав. ṛiḍra, скр.
ṛiṭra [Nyberg, Bd, II, 168], курдӣ risir, осет.
firt, fart, бал. risagh, вахӣ rōt̪r, шуг.
рис., сарик. rōc, мунҷӣ rūz, гелокӣ resaez,
raesəz, фариз., ярни ṛiṭra, натанзи ṛiṭ, ṛiṭ,
смн. rīr, сангс., сарх., лосг. ṛiṭ, шахмирзо-
ди resaez [Б.К. I, 405]. Дар забонҳо дигар низ ин
калима вучуд дорад: оқи ṛiklo, ṛitli, ṛitlu, лат.
ṛies ва гайра.

Дар скт. барои ин маъно калимаи дигар - сыни,
авест. himi низ дида мешавад, ки аз он дар русӣ
сын, нем. Sohn, англ. son "писар" шудааст.

धृवत - xvat - худ [Чорнишини нафсӣ]. Дар ф.к. xvava-ta,
ав. xvato, скт. sva- [Kent, OP, II, p. 173]. Дар забони афғонӣ ин таркиб калимаҳро мурakkаб месозад: xudi-radiyat "худмуайянкунӣ" [оид ба миллатӣ], xudrangaz
"эгоист", xudrangezalām "авторучка" [APC] ;
шугн. хӯ, хиват, курдӣ xwexwe ё xwe [кали-
маҳро зиёде месозад - xwexweti "худмуайянкунӣ",
qelēma xwenivis "авторучка" ва гайра], сарик.
хӯ, хӯвас [Пахалина, стр. 37], сак. hvata байд-
тар hvahva "ҳар як" ва hvī "худ, аз они худ"
[Герценберг, стр. 91]; грекӣ auto "худ".

धृतан - bītan - будан. Аз ф.к. bav-, асоси замони
ҳозира bava-, ав. bavaiti, скт. bhāvati ла-
тиши biū "будам", лит. būti "будан", англ.
be "будан" [Kent R, OP, II, p. 200], сарик. vid
"будан", шугнӣ ved, курдӣ būn, būn "бу-
дан, буд", талъши be "будан".

духт - *duxt* - духтар. Дар ав. *duxbaz* - [Ain. W6. 748], *pahl.*, *duxt*, *durtar*; хж. *duhitaz*, арм. *olustaz*, курдз *duxt*, *ditt*, вахи *day*, сантл. *day*, мунчы *layda*, гел. *duxtaer*, фариз. *dotā*, ярни *doté*, нат. *dot*, самн. *duta*, сангс. *diöt*, лосг. *dot*, шахм. *daettær*, табары *dətar*, хонсари *dot*, дазф. *doxtar*, курдии Кирмоншохъ *dot* "духтар" [Б.К., II 826]; русија дочь, нем. *Tochter* "духтар", англ. *dotter* "духтар".

бүз - буз. Шакли авестий ин калима *būza*, форсија [шеваги] *boṣa* "бузича", дар шеваҳри ҷанубии забони тоҷикий низ *bīza* "бузича" аст; сугди **pṛgnah* /*ē pṛgnāh* / "пусти буз", христиани *βύζ* - "буз", яги. *vuz*, хоразмӣ *βύζ* - "буз", *βγnук* "такка", хот.-сакой *buysčnā* "бузий" [Лившиц, Сог.док. вып.П, стр.73-74].

бохӣзӣ - халос шудан, раҳро ёфтан. Ин шакл аз феъли *bōxtan* буда, дар эр.к. решай **bānk-* ва асоси **bānč-* доштааст. Дар забони форсија *čōx*, "масруф будан", "бо чизе банд будан" аст. Барои калимасозии минбаъдаи ин шакл калимаҳи *ruxtan*, *doxtan* ва монанди инро мукриса кунед.

бар - бар, мева. Дар скр. ин калима ба шакли *bhāg̃tān* "бурдан, маҳфуз доштан", ав. *bāg̃atān* "нигоҳ, доштан, ғамхорӣ кардан", юн. *φέρμα* "зурӯти дар шикам буда" вомехурад. Дар забонҳри славянӣ решай умумии он *berę* буда, дар забони русија бремя аз ҳамин решай аст. Аз руи гуфтаи Фасмер [Э.с.; I, 155] бремя - калимасозии суффиксии тиши вымя, племя, семя буда бо решай бер-, бр- [бурдан, бар - ниг .!] умумияти таърихӣ дорад.

Шарҳи семантикийи бар [бурдан] бар [он чизе ки зан ҳамроҳи худ дорад - м.к. дар юн. *φέρμα*] → бар [ҳосили даравт] → бар [маҳсули замин] шояд башад.

ДОШТАН - УНВВНЧН - *dātan* - додан, бахшидан, офоридан. Аз асоси умумиҳиндуевропоии **dō*, **da* "додан" иборат буда, дар забони тоҷики асоси дарнатиҷаи тақрор /редупликация/ ба вучуд омадаи он, ки асоси замони ҳозира месоҳт, гирифта шудааст: *dāda*. Дар забонҳои эронӣ ҷунин шаклҳои ин феъл дода мешавад: форсӣ *dādān*, курдӣ *dāin*, *dān*, балуҷӣ *dēag*, *dātan* "онҳо доданд" [Заруб. Бел., 145], мунҷӣ *dāl* [Заруб. Мунҷ., 141], шугнӣ *đōđ*, ишк. *day-*: *dud* "додан" орош. *dān* "додан", *sād*, *đōđ* [дар таркиби феълҳо - Заруб. Орош. 32-33], вахӣ *đatt* - асоси замони гузашта аз *čand* - "додан", язг. *đab*, *sāđin* "ман медиҳам" [Андреев, Язг., 8], сарик. *đōđ*- [Gl.Ph. II, 301], паҳлави *dātan*, авест. *dā* [*dadāmī* "ман медиҳам"], ф.к. *dā*- [*dadātūv* "бигузор вай дихад"], скр. *dā-* [*da-dāmī* "ман медиҳам"], осет. *dādyn* "додан", арм. *t'am* "ман медиҳам".

Дар дигар забонҳои ғурӯҳи ҳиндуевропоӣ ин калима хеле ғаровон дода мешавад: укр. *dati*, бел. даць, пол. *dací*, чехӣ *dati*, слов. *dat'*, булғ. *dat*, с.-х. *gāmu*, литв. *diuoti*, латыш. *dūt* ва гайра. Калимаи исмии **dats* дар таркиби калимаҳро русии благодать ва подать низ характеристи умумиҳиндуевропоӣ дошта дар ҳ.к. *dāti-vara* "саҳоватманд", авест. *dāiti* "тухфа", грекӣ *Sōtis*, *đōđ* (< **dōđ*) , лат. *des-tis* "ҷиҳез", ҳ.к. *dīti-h* "тухфа" вомехурад. [Барои муқриса - Абаев І, 350-351, Ғасмер І, 495, Шанский, 120, Э.С. "Д", 187].

ДОШТАН - *dāstan* - доштан. Ин калима дар забонҳои ҳиндуэронӣ хеле маълул буда, аз решаш скр. *dhār-* "доштан, нигоҳ, доштан" ба амал омадааст. Дар ҳамаи забонҳои эронӣ ва гайри эронӣ ин калима дода мешавад: тоҷ. доштан, дор; форсӣ *darz*, балуҷӣ *darag*, афғ. *čārəl*, сарик. *đor*,

шүгни *derg*, вахи *widaz*, сангл. *dēz-*; *derg-*, ишк. *diz*, ийдга *läz*, мунчай *läz* орм. *dərə-*, пар. *dəz-* "доштан, нигах, доштан", осет. *daryn* : *dəz/darun*; *dard* "нигох, доштан, ба намоиш гузоштан" [Абаев I, 345], яғн. *dəz-* : *dorta* "нигах, доштан, нишон додан", сурдий **dāz-(d̥z)* "доштан, нигох, доштан", хоразмий *dəz-*, парф. *dāz-*, пах. *dāštan-dāz*, авест. *daz-, dəz-* "нигох, доштан", сифати феъли бо суффикси *-ta*: *daẓta*, ф.к. *dāz-*, *dāzayāmīy* "дорам, дар ихтиёри худ дорад".

Чун калимаи мазкур аз хиндуевропоии **dherēgh-* "нигох, доштан" ба амал омадааст, дар калимаҳи русӣ-славянини держава, держать, одержимый ва гайра ҳамин асос дида мешавад. Дар аксари забонҳи ҳ.е. ин калима нигох, дошта шудааст: укр. держати, сл. кухна дрежя, булг. държа, с.х. држати, словенӣ *džžati*, чехӣ *džžet*, славакӣ *džžat'* ва м.и. Дар ба вучуд омадани -ж- бо калимаи авест. *drazitē* ва шакли масдарии *dzajazhe* "нигох, доштан, дар назди худ доштан" қробили муқриса мебошад.

55 (49)-*къ-*-*dandān*-дандон. Аз руи гӯфтаи В.И.Абаев [I, 355] чун ҳамаи номҳи анатомӣ ин калима аз эронии *dandān* ба вучуд омада, дарозии садонки дуюми он нишонаи номинатив мебошад - *dantā*. Ин калима дар забонҳи ҳ.е. хеле фаровон ба назар мерасад: тоҷ. *дандон*, форсӣ *dāndān*, пах. *dān-dān*, курдӣ *dičān*, балучӣ *olendān* (NTS 43), *dandān*, шугнӣ *Sandōn, Sēndōn, Sēndōn*, мунҷӣ *cool* [аз **dand*], ишк. *dānd*, язг. *Sānd*, сангл. *dānd*, *dānd(ak)*, вахи *dāndak*, *dundür, dendik*, яғн. *dičān*, сурдӣ **Sandak* [*Sn̥t̥ic*], осет. *dendag* "дандон, дандона", авест. *danta*, ф.к. **dantān* /номинатив аз. *danta*, ф.к. *danta*, генетив-аккузатив *dantānem, dantānam*, ҳролати ҷамъӣ авест. *dantānō* /дар забонҳи эронии дигар ниг. .

Б.к. II, 8847. Дандон шакли чамъи *dand* мебошад.

Дар забонхри х.е. ин калима дар шаклхи:
х.к. *danta*, заб.лулиён *denda*, литв. *dantis*,
готи *tunrus*, англосакси *tand*, немиси *Zahn*
(аз **tand*), лат. *dens*, *dentis*, бретони
dant ва гайра вомехурад.

Калима умумисловяни **desn-*, ки дар
укр. ясни, бел. дзясна, пол. *deszasto*, чехи
dásen, славаки *dásna*, булг. десни, с.х.
десна, руси десна "милки дандон" дида мешавад, аз
решаш умумихиндуевропоии **dent* "дандон" ба ву-
чуд омадааст. [Шархи гуногуни семантикии ин калима-
ро дар Фасмер I, 506, II, 106, Э.С. "Д", 84 мутолиа
кунед].

Инкишофи маъноии дандон → данонаи чарх
ва гайра дар забонхри гуногун ба сурати муҳталиф
ба назар мерасад: точики - дандон, данонаи арра,
данонаи чарх, данонаи шона; литв. *žamblas* "пред-
мети тез, қирраи чуб, халич"; *žamcis* "оҳани ис-
пор", *žomble*, *žembla* "ман мебуррам", латыши
žmobs "дандон" аз авест. *žambarəvān* "шумо
хурд кунед, майда кунед", х.к. *žambras* "дандон,
даҳон", греки *gomphos* "можи чуби", *gomphios*
"дандони ашк"; руси зуб, зубчатый "данонадор",
зубила "исканай оҳанбуррий", зубастый "шахси бадза-
бон" ва гайра.

шадо (-ю) - *yav* - ҷав. Авест. *yava* "гандум", пахл.
yav ё *yav*, х.к. *yava*, курди *jē*, *yav*, *jo*,
балучи *jo*, *yav*, шугнӣ *yavaj*, *yawaus* "арзан",
сарик. *yangj*, *yogj* (орд), *χau* "галла", вахӣ
χau, ишк. *yau*, осет. *jəw* "арзан" Абаев I, 564,
яғн. *yau* "ҷав", авест. *yava* - "дон", скт. *yava-*
- "дон, ҷав, арзан", литв. *jāvas* "дон".

Абаев ин калимаро бо овиян-и русин қадим
муқриса карда, овин [**javaina* - "галла-дона"]/
ҳамреташ *yava* -и авест. ва *yavaas* -и х.к.
мешуморад. Аз забонхри х.е. ба дигар забонҳро гу-
заштааст: финни *jyva* "галла", мордови *yuv*

"орд", удмурдй уи "галла" [Уакобсohn, 118].

Дар забонхри кавказий низ ин калима дида мешавад:

чеч. *уав-*, инг. *ov* "гандуми майда, ярма" ва гайра [Абаев, I, 564].

Оид ба овин - Шанский, 302, Фасмер III, 113.

γ - dō - ду. Калимаи умумиҳиндуевропой буда, дар тамоми забонхри ҳ.е. аз шакли аслии худаш дур нарафтааст. Дар забонхри эронӣ дорон чунин шаклҳост: ҳ.к. *dva*, *duva-*, *dvau-*, *duai-*, авест. *dva* [Г.М.], *duye/č.з.* ва ҷ.м/, тоҷикӣ ду, форсӣ *do*, курдӣ *du*, балучӣ *do*, руш., барт., оп. *ðaw*, язг. *ðaw*, ишқ. *du*, шугнӣ *ðiyun*, афғ. *dwa*, яғн. *du*, осет. *dymne*, *duwə* [Аб. I, 385], хораз. *ðuwa*, соки *duva-*, *dva-*, сарик. *ðau*, сугдӣ **ðuwa*, **abuwa (ðw)*, **ðw*).

Дар дигар забонҳри ҳ.е. низ дида мешавад: русӣ два, две, русии қадим дъва, дъвъ, укр. два, дві, булғ. два, две, с.х. *dvā*, *dvē*, словени *dvā*, *dvē*, чехӣ, словакӣ *dva*, *dvě*, пол. *dwa*, *dwie*. Заб.лат. *duo*, *duae* "ду карат", м.к. ф.к. *dūvītīya kāra*, ф.м. *dītīkār* (<*dubīnār*), заб. ад.кл. дудигар, дигар - супплетивизми шуморам тартибии ду. Дар забонҳро: ирл. *dāu*, *dau*, *dā*, *dē*, голл. *twaitwoz*, алб. *dy*, англ. *two*, нем. *zwei* ва гайра [Фасмер, I, 486, Э.С., 19]. Супплетивизми ду дар лат. *bis*, *bī-* мебошад, м.к. билингвистика, бинокль. Дар забони вахӣ *bī* "ду" шояд аз *bī*-и латинӣ ябошад.

γ - dōxtan - дӯшидан - чӯшидан. Истилоҳи умумизронии ҷорводорист. Дар забонҳри эронӣ дар шаклҳои зерин ба назар мерасад: пар. *dūč*, шугнӣ *ðuz*, оп. *ðuz*, сарик. *dauz*, вахӣ *ðic-*, мунҷи *luz-*; *lūz-*, осет. *dūcyn*: *dryzd* "дӯшидан" [Абаев, I, 37]; ҳ.к. *ðōh-*, *dogdhī* "дӯшидан", пахӯд. *dōxtan*: *dōš*, курдӣ *dōtin*, *dushin*, *dushim*, *di-*, афғ. *lwažel*, балучӣ *dōsay* ишқ. *dēs*, форсӣ *dōxtan*: *dōš*. Дар

дүг-и точкىй низ шоянд ҳамин маъно бошад.

Асоси замони ҳозираи ин феъл дар охири худ ҳамсадоҳро гуногун дорад: -i -z, -s, -c, ки бо шакли таърихии он мувофиқати фонетикӣ дошта наметавонад. Аз ин сабаб танҳр гӯфтаи В.И.Абаев, ки мумкин аст параллель бо шаклҳои қадимии **daug-
-dauj* — қадом як варианти шевагии **daue-*
*daue- вучуд дошта бошад, ба назар итминонбажш менамояд.

Дар забони точкىй чушидан (Говчушри колхоз), вале дар калимаи гавдуша шакли қадимиашро нигоҳ, доштааст.

Калимаи доя — маълуми тамоми забонҳои ҳинд-европой — бо байзе тағъироти маънои худ дар аксари забонҳо дода мешавад. Дар забонҳои эронӣ ҳам ин калима бо душидан каробати семантикий *దෙරය* "парастор, модар", яғн. *de-* "макидан", сур. *dhāy* (*dh'ū-*) "канизак" (<"парастор" *Gramm. Soga* I, 123), осет. *dajyn*: *dad* "макидани сина, пистони гов" (Аб. I, 351), скт. *dhāv, dhayati* "шир макидан". Калимаҳои доитъ, дитя ва дева-и русиро низ аз ҳамин решаш донистаанд (Ә.С. 155, 138, 36; Шанский, 127, Фасмер, I, 522).

Ин калима аз решаш *dhā* (шир додан), авест. *daen* /модаи ҷонварон/ буда, дар афг. *dhāy*, арм. *dayeak*, балучи *dāč* ва дар дигар забонҳои ҳ.е.: русии қадим доити "душидан, шир макидан", булғ. доя, с.х. *dajiti* "шир додан, шир макидан" (оид ба забонҳои словянӣ ниг. Э.С. "Д", 155). Аз ҳ.к. *dhayati* "мемакад" дар забонҳои латинӣ *dēt*, *dēju* "макидан", арм. *diam*, готӣ *daddjan* "шир макидан", шведии қадим *öfa* "макидан", данијаи, норвегӣ *die*, немисии қадим *tæn* "сина додан" ва гайра.

Тахмини В.И.Абаев, ки душидан ва дождъ ҳамрешаанд ва исботи онро дар афсонай "Борон шири гови осмонист" дидани мешавад, аз ҳакикат дур аст (Абаев I, 372).

→ *gand* - ганд/идан/ - таъфун, пусидан. Авест.

ganti"бүи бад", пахл. *gand*, *gandak*, ф.к. *gasta* "бадай". Их калима умумий х.е. буда, шакли **geath* - (**gandh-*) доштааст. Дар забони форсий *gand* "бүи бад", *ganda* "таъфун", *gandidan*"вайрон шудан, пусидан", афг. *ganda*, балучи *gand* "лой, гил", *gandag*, *ganday* "бад", тоти *valagandan* "иғлос кардан", афг. *gandol* "хисси бадбини доштан" /Гундаи тоҷикӣ ва *gundal*-и афг. низ шояд маънои ҳайвони бадро дошта бошад/, сарик. *gond* "бад, касиф", осет. *iğendun*: *iğast* "иғлос кардан, олуда кардан" /Аб. I, 542/, сугди *gandak* (**gand'k*) "бадай, гандагӣ", **gadkən* (**gand'k'un*) "бад, безеб", *gant*- [**ganti*] "пусида, бадбуй", скр. *gandha*- "буй". Дар забонҳои помирӣ ва шевахри ҷанубии забони тоҷикӣ ғажд, ғаждӣ "иғлос, иғлосӣ" ва шугнӣ *yat* "иғлосӣ, ихроҷ" низ дода мешавад. Гайр аз забонҳои эронӣ ин калима дар забонҳои славянӣ ва балту германӣ низ вомехӯрад, ки он аз решай х.е. **duoni*, *duu*- "иғлосӣ, нопокӣ" бо илова шудани *-dh* ба амал омадааст: дар русӣ ғадитъ, нагадитъ "иғлос кардан". Их калима бо тағъири маъно дар ҳамаи забонҳои славянӣ дода мешавад /Э.С. "Г", 6-7; Фасмер I, 381/. Калима исмии ғад бо тағъири маъно аз "бад, ганда, манфур, нопок" то "мор" ва , ҳатто , "захр"ба назар мерасад: русии қадим ғадъ "хазанда, мор", укр. ғад /тахкир/, бел. ғад "мор, одами бад", пол. *gał* "хазанда", чехӣ *had*, словакӣ *had* "мор", лугаи боло *had*, лугаи поён *gad* "захр, мори захрнок", булғ. ғад "ҳайвони дарранда, шабушк", македонӣ ғад "хокӣ-обӣ, манфур", с.х. ғад "бад, ганда", литв. *géda* "айбу шарм, нанг", немисии қадим *quaad* "иғлосӣ, ихроҷ, касофат", немиси *Kot* "иғлосӣ", галл. *kwaad* "баджин, баджирдор", тироли *Köt* "ҳашарот", англ. қадим *swéd* "бад, ганда" ва гайра /Фасмер I, 381/..

dur - dūrīh - дурия. Ин калима аз *dūr*- ва суффикси *-īh* иборат мебошад. Калимаи зарфии дур аз умуми-эронии **dūgaka* "дур" [дар фазо ва вакт] буда, дар ҳамаи забонҳри эронӣ диде мешавад: форсӣ *dūr*, пахл. *dūr*, курдӣ *dūr*, балучӣ *dur*, афг. *lērī* [لری], сугди *đūg (đwə)*, сак. *dura*, *dūgaa* "доими" [аз **dūgaka*, vale гуфтаи Бейли, ки аз **darga* бошад, нодуруст аст - Beiley, BSOS, X, 571], авест. *dūra-*, ф.к. *dūra*, скр. *dūra* "дур", алоҳида [дар фазо ва вакт], скр. *dūgaka*, шугнӣ *đag*, осет. *dūzagi* танҳро дар ибораи *đragi-dūzagi* "рано или поздно", "в конце концов" [Аб. I, 377]. Ин калима бо давно-и руси ҳамреша мебошад. Дар калимаҳи русии давеча ва давно асоси скр. *dūras*, ки аз решоҳри ҳ.е. *deu, deuə, dūā, dū* "дур шудан, додан, дароз кардан" мебошад, бо тағъири шакл ба назар мерасад [Э.С. "Д", 5-6].

dum - dumb, đum - dumbak. Калимаи умуми-эронӣ буда, дар эронӣ шакли **duma-* ка дорад: форсӣ *dum*, *dumb*, *dumba*, тоҷики дум, думб, думба, пахл. *dum*, *dumb*, *dumbak*, арм. [аз пахл.] *dmar* < [đumak], курдӣ *dur*, *dunk*, балучӣ *dummag* [Зарубин, Бел. I, 209], *dīm* [Норн. 128], афг. *lākzū* "дум", *lām* "думба", мунҷи *lām*, шугнӣ *đum*, язг. *đom*, шк. *đum* яғн. *dum* "дум ва думба", сугди **đum (đwm)* "дум" [Henning, ВВВ, 102], *đumbāk* (*đwmbl̥k*) "думдор" [Gramm. Segal. II, 94], сак. *dumaa* [аз **dumaka*], авест. *duma*, осет. *dumag/dumag* "дум, думба". Аз забони форсӣ ба забонҳри кавказӣ: арм. *dmar*, груз. *duma* "думба", лазги *đdum*, чеч. *duma* [Аб. I, 381] ва забонҳри туркӣ: озарб. дум, думба, туркм. думба ёғи, узб. дум, думба [мойи] иқтибос шудааст.

yuvān - yūvān - ҷавон. Авест. *ya)vān*, пахл. *yuνvān*, арм. *yaavanak*, *yovanak* [бачаи чорпо - ҷувона], ҳ.к. *yučan*, тоҷики ҷавон, ҷувона, курдӣ *yuvān*, афг., балучӣ *yavān* ва гайра.

Дар дигар забонхри х.е. кам вомехурад: латыш *juvenis* "чавон", литв. *jaunasis* - "чавон", нем. *jung* "чавон", умумиславянай *jung*, русий юний, юноша.

191² - *gōnak* - ранг, рухсора, тавр, тарз. Их калима аз авест. *gaona* - "муй асп, ранги асп" буда, дар арм. *gauna* [калима иктибоси] "ранг, тарз", суряятгүй *gauna* ба хамин маъно, пахл. *gōn*, *gonak* ва дар таркибхри *šēgōn*, *hamgōnak*, *ōrōn* (*ōgōn*), *zāgjōnīch* дода мешавад. Дар забонхри эроний ~~и~~ ин калима хеле фаровон дода мешавад: афг. *χūna* "муй", ранги муй хайвон", шугн *χūnīj* "муй", *χūnījīn* "сермуй", мунчи *χūnōy* "муй бадан, пашм", идга *χūnia*, сарик. *χēnōk*, ишк. *χēnik* "муй кутох, пашми буз", парочи *χēnō* "муй", сугди *χūnāk*, *χūn* (*χwñk*, *χwñ*) "пашм", *χūnē* (*χwñē*) "ранг", *χūn* - "ранг, на-муд", *χasmātχūn* (*χm̥χwñ*) "ранги осмоний [Bonveniste, TSP, 3 146], хоразмӣ *χōn*, *χōnak* [Hennig,

1167. В.И.Абаев аз номхри дар навишти грекий будан духтарони форс шакли калимаро дар форсии қадим таъин кардааст: *alogouna*, *robodouna*, *fratagouna*, - чузъи дуюми онҳро - *gauna* мебошад. Ҳамчунин вай калимаи *gaunakas* "пустини форсий" *gauna* - и форсиро таъин мекунад. [Аб. Й, 327]. Вале фарзине, ки гӯё ин калима аз *gau*- "хайвони калони шоҳдор" ва, пеш аз ҳама, ранги пусти вай ба амал омада бошад, шояд аз ҳақиқат дур бошад.

Дар забони тоҷикӣ - гун/а/ ба маъни ранг: илл-гун, гандумгун, гулгун; ба маъни ранги рухсора ва баъд ба маъни рухсора: гунаҳр сурх, ҷашмҳро пурнур [Пайрав]; ба маъни тавр, тарз: ҷигуна, ингуна, ҳамагуна истифода мешавад. Маъноҳри І ва ІІ ин калима бо калимаи ранг синоним мебошад.

Дар забони русий гнедой - ранги аспи сурхчатоб-чандин роҳи шарҳи этиологӣ дорад ва ба гуфтани русшиносон ҳамаи онҳро асоси итминонбаше надоранд. Яке аз онҳро, ки гӯё аз славянин кӯҳда *grētiti* "дар-гириондан" [ъяне гнедой - ранги сурх] оташмонанд,

сурхи зардчатоб/ ба амал омада башад, аз чихати маъно ба *gaona*-и авестой ранги мүи аспи сурх хеле наздик аст. Аз ин чо шояд решай *x.e. *gō-*, "гус-бо илова шудани суффикси - дъ /Шанский, 106/, калимае дода башад, ки он ранги сурхчатоби аспро нишон дихад.

*gōspand - гусфанд. Ин калима мураккаб аз ду чузъ буда, гу /< гав - ҳамагуна чорпо/ + спанд "муқаддас" мебошад. Дар авеста *gōspenta* ва пахл. *gōspand* аст.

Чузъи аввали ин калима умумиҳиндуевропой буда, аз решай *x.e. *gōaus* "подай омада истода" ё **gōe-/gō-* "рафтн" ба вучуд омадааст /Ф.С. "Г", 112/. Аз ин чо *x.e. gāus*, авест. *gāvə*, ф.к. *gāva*, тоҷики гов/гав, форсӣ *gāv/gav*, афғ. *γναγα* (غونا) шугнӣ жов. Шакли умумиэронии ин калима **gāv-ka* ё **gāva-ka* буда, дар дигар забонҳо әронӣ дорои шаклҳо зерин аст: курдӣ *gā* "ҳайвони калон", балуҷӣ *dok* "гов", толиши *gū* "гусола" /Миллер, 97/, парочӣ *gū*, орм. *gōi*, мунҷӣ *γōwa*, идға *γōwo*, вахӣ *γōw* *γi*, сарик. *γōm*, ишк. *γōu*, *γi*, сангл. *γōtē* "гов", язг. *γōw*, язн. *γōw* "ҳайвони калони шоҳдор", хоразми *γōk/γōsā* [Henning Khatz, 6] "гов".

Шакли умумиславянни ин калима низ монанди забонҳо әронӣ *gu/gov* буда, аз *x.e. *gōu* ба вучуд омадааст. Дар аксари забонҳо славянӣ калимаи гов-/*gov-* ба маънои ҳайвони шоҳдор омадааст. Дар забони латиш *gōuvs* "гови нар" нем. *Kuh*, англ. *cow* арм. *kov* ва гайра /ниг. Фасмер, I, 425, Шанский, 107/.

Қисмати дуюми калима *spēnta* "муқаддас" дар забони тоҷики ба шаклҳо сипанд ва ҳазориспанд вомехурад, ки маънояш "муқаддас" ва "растани муқаддас" аст.

*dhrahnād- - дарозӣ. Дар забони пахл. монанди ӯзи маи *rahn-rahna-daraz-darañā* сохта мешиуд, ки баъзан дар забони адабиёти классики низ ба мушоҳида мерасад. Асли ин калима решай умумӣ *x.e.*

*dol-ghu- буда, давомнокиро дар фазо ва вакт ифода мекунад: скр. *dīrghah*, авест. *dārīga*, ф.к. *dārgam*, х.-соки *dāra*, осет. *dārz*, курди *dārg*, *dərg*, орм. *dray* "дароз", шугнӣ *Sargi* "дарозӣ", суст шудани суръат" [Аб. I, 345], афг. *lāzgā* "барвакти", пахл. *dārz* "дароз", форсӣ *dīz* ва *dīrāz*, тоҷики *дер*, дароз [*< dārz < Sarg*].

Дар дигар забонҳро низ дида мешавад: грекӣ *dolixos*. /аз ин ҷо типи антропологии долехоцефал – калладароз/, лат. *indulgence* [М.к. индульгенция – дароз кардан] муддати ҳариди гуноҳ, литв. *ilgas*, славянни кӯна *długi*, русӣ долгий, длинный [Фасмер I, 524].

- Аз решай дигари x.e.*dol(ē)ngh - Ф.к. ва Ф.м. *derang*, ғоти *laggs*, англ. *long*, лат. *longus* ба вучуд омадааст.

- *garðan* – гардан. Ин калима аз решай x.e.*gʷʰer- ва суффикси - *t₂* ба вучуд омадааст. Скр. *g̑eȓtas* "ғизодиҳӯнда", славянӣ **g̑estati* "ғуру бурдан", русӣ гортанъ, горло, жратъ.

Агар калимаҳро гортанъ ва горло ҳамреша шуморида шавад [Э.С., "Г", 142], пас гардан ва гулӯи тоҷики ҳам ҳамрешаанд. Инак, авест. *garah-(<gʷʰer-)*, пахл. *garātik*, скр. *gala*, лат. *gula*, арм. *kul* [ғуру бурда], курди *gerū*, афг. *χāra* "гулу", *χāra* "гардан". Дар тоҷики калимаҳро ҷргур ва ғурӯй низ шояд аз ҳамин решаш бошанд. Фасмер [I, 458] грива "ёл, гардан", горло ва жратъ-ро аз як решаш медонад. Пас скр. *grīvā*, авест. *grīvā* "паси сар, гардан", пахл. *grīv* [тоҷики гиребонмураккаб аз **gȓēv + *rān*], латышӣ *grīva* "соҳили дарьё", литв. *Gryva* – номи маҳал ва гайра [Аб. II 409].

Вс. Миллер [O.Э. II 547] ва Хюбшманн [Hübschmann, Oss. 467] чунин мешуморанд, ки дар асоси калимаҳро гардан ва гулӯ решаш авестоии *gar-* мебошад. Вале ба фикри мо бояд решаш **gʷʰer-* ҳам бошад. Исботи ин дар афг. *χāra* "ғурӯй", [шк.] *χārva* "гулу", сак. *guraka* "ҳалк" [BSOS. 1940 № 123], тоти *gurz* "гулу" мебошад. Дар забонҳро гуногун ҳамоҳангии ин кали-

маҳр шоид аз тақлиди овози ба вучуд омадани онҳро бошад. Дар забони тоҷики калимаҳро куртук, ва курт кардан варианҳро тақлиди овозии ин калимаҳро.

Dastar - dastaz - дастур - сарвазир. Ин калима мураккаб аз dast ва bar буда, маъни роҳбарӣ, раҳнамоиро дорад.

Чузъи аввали ин калима ҳамчун номҳро узви бадани инсон хоси забонҳи эронӣ мебошад: пахӯл. dast, ф.к. dasta, авест. zasta, х.к. hasta, курдӣ dest, балуҷӣ dast, вахӣ bast, шугнӣ bast, сарик. bost, сангл. dast, мунҷӣ last, идга last, афғ. las, ишк. dust, яғн. dast, сүғди bst, осет. dəstəg "даста", "як қабза сараки гандум". Ин калима дар забонҳи дигари кавказӣ низ иқтибос шудааст: арм. dast'ak "банди даст", груз. dast'angi "банди даст, даспона" (Аб. I, 361).

(14) - dašn - рост. Асоси х.к. dex- ба ду маъно истифода мешавад: "рост" — дasti рост, тарафи рост, ҷануб/; мувоғӣ, ҷолок, ҳунарманд. Дар пахӯл. dašn "тарафи рост, дasti рост", vale дар сүғдӣ - desny "[боди] форам". Ин калима аз х.к. dakonas "ҷолок, кордон, роот, ҷануб", авест. dašina "рост" буда, дар слав. құхна деснь "рост", русӣ десница, литв. desinē "дасти рост", desinas/desinai "ҷакқон, ба тарафи рост", латинӣ dexter, ирландӣ

deß "рост" ва гайра мебошад.

- dus дар калимаҳро dušvur - dušxvār душвор, dušvur - dušxvāch - душворӣ, бадҳоҳӣ, dušvur - dušxax - дузах, dušvur - dušxalāch - подшоҳии бад, dušvur - duškās - аблах, dušvur - dušdēn - дороӣ дими гайр, dušvur - dušgōbič - бадзабонӣ, duškāk - бадӣ, душманӣ, duškām - duškānīk - кирдорӣ бад, душманиӣ, dušvur - dušmenān - душманон, dušvur - dušnam душман, dušvur - dušmenīb - бадандеӣ, душманӣ, dušvur - dušramīk - нооромӣ, шуришгарӣ

— *убечи - dəsdašmih* - бадчашми, рашку ҳасад,
төгеч - daštaz - бадтар мавчуд буда, маънояш
 бад, зишт аст. Ин калима дар скр. *dus* ва авеста
dus "бад, зишт" буда, дажхим, дашном/душном низ
 аз ҳамин решанд.

— *нахан* - нохун. Аз решай *x.e. *nokh-* дар за-
 бонҳри эронӣ решай **naka* - "нохун" ба вучуд
 омадааст, ки он дар забонҳри зерин ба шаклҳри муҳта-
 лиф дида мешавад: форсӣ *nākun*, балуҷӣ *nākun*,
nākun, орм. *nak*, хораз. *nākān(n'x)n*, идға
anākna яғн. *nākna*, сүдӣ *nākān(n'j)n*, сокӣ
nāhūn [Konow Gramm. 114], ҳ.к. *nakna* - "нохуни
 даррандагон". Дар забонҳри помирӣ *nākān*.

Аз решай *x.e. *nogh-* бошад, дар русӣ ноготъ,
 слав. *кухна nogte*, литв. *nāgas*, *nagutis*,
 нем. *Nagel* ва гайра ба вучуд омадааст. Барои за-
 бонҳри славянӣ - Фасмер III, 79-80.

— *нав* - ноф, марказ. Дар калимаи болой мо ба ду
 варианти решай *x.e. он бархурдем:* **nokh-* ва **nogh-*
 Ин чунин маъно надорад, ки ду решава вучуд доштааст.
 Ин ҷо тағъири овозҳри /чредование/ **gh: gh* дар
 шевахрои муҳталифи забонҳри ҳиндӯевропӣ ба мушоҳид
 мерасад. Дар ин калима ҳам аз сабаби тағъири овозҳри
*gh: *ph ду варианти дида мешавад: авест. *nāfa*
 ва *nāvā-nazdēšta* "дараҷаи хешӣ", скр. *nābhī*,
 лат. *imbi-licus*, грекӣ *omfalos* ва гайра.

Аз ин ҷо шакли ориёни ин калима
x.e. *nōbh- "ноф" ва "хеш, тухма, авлод, ҳалқ":
 форсӣ *nāf, nāfa*, ғуронӣ *nāfa*, курди *nāv*
nāvāk, nāvak, балуҷӣ *nāfāz, nārag*,
nāfag, афғ. *nī*, пим. *nāf*, шугнӣ *nāf, nōf*,
 рӯшонӣ, хӯғӣ *nēf*, язғ. *nāf*, ишқ. *nāf, nōf*,
 сангл. *nāf*, вахӣ *nōf*, мунҷӣ *nīfa*, яғн. *nōfa*,
 сүгдӣ *nāf*, сак. *nāha*; ҳ.к. *nābhī*, прусс.к.
nābis, латинӣ *nāva* "ноф", шведӣ *naf*, анг-
 лосаксӣ *nafu*, нидерл. *naaf* "маркази ҷарх",
 шведӣ *naffle*, англосакс. *nafola* "ноф", нем.
Nabe "маркази ҷарх", *Nabel* "ноф".

Дар осетиний *Naf* номи худо ва чашни хешутабори будааст [Аб. II, 148]. Аз ин сабаб шояд калимахи сугдии **naf(n)p* "халк, чамъият", парф. *nāf(hamnāt)* "хешу табор" / авест. *nafah* "оила, тухма, халк", *ha-ma-nafasna* "хамкабила" /, ф.к. *nāfa-*, крibili мукриса башанд.

Агар *nava-nazdista*-и авестоиро ба назар гирем, ва маъни онро "акрабо" пазирим, пас мумкин будагист, ки ин калимаро бо *nabiza*, *navasa*-и тоҷикий ва *nibōs*-и помири мукриса карда, ҳам аз ҷиҳати этиологӣ ва ҳам аз ҷиҳати типологӣ /набера - фарзанд не, акрабо!/ онҳоро ҳамреша шуморем. /Нихоят, барои мукриса дар забонҳои эронӣ - ниг. Б.К. ГУ, 21007.

ИФРІТӢ - 'HDWN^z- griflan. Решай ориёни ин калима *grif-* ва асоси он *grob-* - "гирифтан, қапидан" буда, дар эронии қадим решай *grif-* ва асоси *grab* - доштааст. Решай ҳ.е. он *ghrib-* ва скр. *grah* замони ҳозира *grīhāyate* мебошад. Ф.к. *grab-*, *agrabayam* (вазнӣ *Axuramazdahā utā Bābirūm agrabayam uta avām Nā-dinlabāzām agrabayam* - "бо ҳоҳиши Ахурамаздо ҳам Бобулро гирифтам, ҳам он Надинтубелро гирифтам") — [ДВ, II, 3-47, авест. *grab-*, *grīwānāti*, пахл. *graftan*, *griflan* (*grībātanāy*), ҳ.к. *grah*, курди *girtin*, балучи *gīzāg*, *gīzār*, сарик. *vaygei-jam*, осетинӣ *agrjumut, agrjuna* [Аб. II, 407].

Инкитофи семантикийи ин калима хеле васеъ мебошад: гирифтан - дастгир кардан - забт кардан - тороч, кардан /руси грабить/ - канда гирифтан /словени *grībiti*, литв. *grībtis*, латыши *grābtas*/ - палмосидан, пол-пол кардан /нем. *grappel*, руси грабли/ таропила гирифтан /руси грабли, норвегӣ *grafs*, *grapsa*/ - чукурӣ кандан /руси грести, гроб, погребение/.

Дору - naхсӣ - шикор, нахчир. Калима хоси забонҳои эронӣ буда, дар авеста *naхsā*, ҳ.к. *naхs* - "расидан, расида гирифтан" аст. Чи тавре ки В.И.Абаев мегӯяд, тарзи калимасозии он чандон равшан ба назар намерасад [Аб. II, 176]. Танҳо шояд нишондоди Бейли, ки дар

ин калима *nax-ster* -ро мебинад, дуруст будагист. Нас дар пахл., форсӣ ва парфянӣ *naxsīz* "сайд, чрнвари шикорӣ", "шикор" аз *"naka-čagya*, ки иборат аз *naka* "чри васеъ" ва *čagya* "гаштан" аст.

Дар забони арм. *naxčik-k'* "калима иқтибосӣ мебошад. Дар забонҳро помири низ ин калима дида мешавад.

vət - vāt - bād - дар забонҳро эронӣ ва гайри эронӣ дида мешавад: ҳ.к. *vātās* "бод", авест. *vāta* - "бод", ҳ.к. *vāti*, *vāyati* "мевазад", литв. *vēte* "боди саҳт", *vējas* "бод", пруссии қадим *wetzo* "бод", латыш *vētra* "хавои бад, бурон", ирландӣ *feth* "хаво", лат. *vēntus*, готӣ *winds* [аз *vēntos*].

-v̥i - v̥eh - bēh. Шакли супплетивии дараҷаи қиёсии сифати хуб - ҳ.в. **үеси-*, скр. *vasu*, *vasa*, авест. *vahyah*, *varjihah*, *vahiyah*, ф.к. *vahv*: дар номҳро *Dārayavahūš*, *Vahumisa*, *Vahyazdāta*.

nīyōt(x)ščan - нишидан - шунидан - аз *nī*-*gōš* + *čtan*. Пахл. *nīyōt(x)ščan* "шунидан, маҳфиёна гӯш кардан". Ин калима иборат аз префиксӣ *nī* - характер аз боло ба поён - дар ниҳодан, нишастан, ни-/навиштан, ни-/намудан ва гайра /ниг.!/, *gōš(<gaoša)* мебошад.

Дар забони адабиёти классики ҳоло ин калима дида мешавад :

لئون ناج داره بیار از خرد
کوش نیوشنده زو بر خود (فرد و کس)
вале дар забони тоҷикий тамоман аз истеъмол баромадааст.

Дар забонҳро эронӣ ин калима гайр аз шаклҳро анализатори тили гӯш кардан бо префиксҳои *nī*-*va* *rī-* (*kratī-*) низ дида мешавад: балучӣ *gōšāj* "шунидан", *nīgōšāj*, форсӣ *nīyōt(x)šan*, афғ. *χwāž kwaž* (کوژ), *nīyōt(x) : nyāž* - "гӯш кардан", шугнӣ *nīyūj* : *nīyūč*, якн. *nyūš*, *dyuyūš* - "шунидан", сур. *nīyōš(ny'wōš)*, парф. *nīyōš-(ngwōš)*, сур. *nīyōšik* (*ny'wōšik*) "шуваванда", *rāt yōš-(ptj'wōš)*, соқӣ *ryūš-* (*rī-yūš-kratī-gauš-*), хораз. *nyōš-*, *an(yōš-* "шунидан", *nyōsi* (*ny'wōš*)

"шунаванда" (Фрейман. Х.Я., 45). Дар забони осетини *զնոսն/igəosn* "шунидан, гуш кардан" ва дар *յօօռկ* "шунаванда" В.И.Абаев бозмондаи калимаи скифиро нишон дода аст (Аб.Н, 318).

— *nist* -чукурӣ, таг, беохир. Эронии қадим **ništa* иборат аз *ni-* "поён, таг" ва *-šta* суффикси нишон-диҳандай дараҷаи олии сифат ва зарф. Дар скр. *ni-tārām* — *ni-wa-tāra* суффикси дараҷаи мукрисавӣ ва калимағозии минбаъдаи он: *nītak, nīgūn* ва гайра. Дар ин калимаҳр *ni-* дорои маънӣи мустақил буда, суффикси дараҷаҳро зарфро қабул кардааст. Гуфтаи В.И. Абаев, ки аз префиксии феълии *ni-* дар ҳ.к. *nītarām*, немисии қадим *nīdar*, нем. *nieder* "дар поён", *niedrig* "паст" соҳта шудааст, баҳсталаб мебошад. Суффиксҳи *-išta, -tama, -tara* аз давраи қадим боз суффиксанд ва префикс бо суффикс калима намесозад. Ин аст, ки *ni* мустақил будааст ва он дар топоними Ниоба (дар райони Айни/ дида мешавад, ки ҳамчун поёнооб шарҳ, дода шудааст. Ҳамчунин дар топоними *Nīvādāk* (дар Ишкошим ва Афғонистон), дар микротопонимҳи *Nī-xikšāk, Nīxikšēn* ("харобшуда" — яъне "аз боло ба поин омада") ва топоними *Nīzisr* (дар наздикии Гарм-чашмаи Помир) *ni* — нишеби, пастӣ, ҳамвориро фахмонда, ҳамчун ҷузъи маънодори ин топонимҳо баромад кардааст. (Ин номҳои маҳалро ба мо лутған доцент Р.Х.Додихудоев гӯфт).

Агарчи *ni-* префикс бошад ҳам, маъни аслии худро тум накардааст: ҳаракат аз боло ба поён → поён → пасти: сак. *nina-* дар калимаи *ninara* "кафи даст" /чукурии кафи даст/, славянӣ *nizъ*, русӣ низ, низкий.

Аз авест. *ni-*, скр. *ni-* "поин, дар дохил", прусси қадим *etn̄istin* "лутфу марҳамат", латышӣ *Nigale* ва гайра. Барои низ, низкий ва ниц - ниг. Фасмер II, 73, 76.

Дар ҳати паҳлавӣ тарзи навишти *ni-* хеле диккат-ҷалбкунанда аст: азбаски нависандагӣ тарзи навишти калимаро намедонист, *ni-* + 100 навиштааст.

niyane-sār - нигунсор. Ин калима иборат аз *ni-yān(кӯй)-sār* буд, ҷузъи охири он дар авест. низ *sāra* аст ва *nīkūn-sār* [тод. *nigānsār* ё *sarnagūn*] ба маъни сарозер кор фармуда мешуд. Аммо қисмати аввали калима *niyane* бо этимология *nīkūn* мукриса намешавад, чунки дар авеста *niyne* феъл мебошад [*dwam-ča dəyātča niyne* - "туро ва дурӯги /туро/ сарнагун ҳоҳам кард" Ут. 4, 57].

ni-yatru - нирӯ, қувва. Асли ин калима дар ориёни *ni-yatru* мебошад, ки *yat* "фабъ", "сергайрат" аст. Дар эронии қадим **niyadru* ва аз ин ҷо **niyadžavaka* > **niyahgōk* > *nēgōk* шудааст. Дар забони арм. *nēghun* "хуб омӯхта шуда" низ аз **nearhun* ва он аз **niyahgūn* ва ин дар навбати худ аз эр.к. **niyadžuna* ба вучуд омадааст. Шояд *yātu* "ҷорду" низ бо ҳамин калима мукриса шавад.

jānī - NYŠH - zan. Ин калима дар ҳ.е. **jēn-*, скр. *jāni*, авест. *jāni/jāni*, готӣ *gens*, арм. *κին*, слав. ҷенâ ва гайра мебошад. Калимаи умумӣ ҳ.е. буда, асоси он бо феъли зодан ҳамреша мебошад. Дар ҳ.к. *gnā-*, авест. *gnā, gna* "худозан", готӣ *gino*, англ. *swēn* "хонум, зан", скр. *jānatī* "у таваллуд мекунад", грекӣ *γίνεσθαι*, лат. *gignere*, лит. *gimti* ва гайра ба ҳамин маъно.

zatan - ZLWNēn - ḥatan. Ин калима умумӣ ҳиндӯэронӣ буда, дар ду равия инкишоф ёфтааст: эронии қадим ва ҳиндии қадим. Он шаклҳре, ки дар ибтидо Ҷ-, с-

доранд, давоми хинди қадим ва онхре, ки ҳ-, ҳ- доранд, давоми авеста ва форсии қадим мебошанд [Benveniste, BSL, LII, 21, ОЯФ I 23, 26].

Дар забони адабиёти классики ин феъл ба маънои рафтан кор фармуда мешуд. Ҳамин маъно дар аксари забонҳои эронӣ дидда мешавад: форсӣ *šudan* "рафтан", курдӣ *čūn*, *čūn* "рафтан", осет. *sawyn:eyd* "рафтан, гардидан" [Аб. І, 308], балучӣ *šutān* "ман рафтам", афғ. *šwsl*: *šawai* "гардидан, будан", сарик. *sōm* "ман меравам, ман мешавам", *saud* "у меравад", "мешавад", *silam* "рафтам, шудам", шугни *saw:sud* "рафтан, гардидан", вахӣ *čāw-: čit* "рафтан", ормури *saw-* "рафтан", *māk eī* "нарав", сугди *čāw-(žw)* - "рафтан" хораз. *čuya-*, сак. *tsu:-tsuta* - "рафтан", *tsō* "рафтан" [М.к. осет. *co* - Аб. І, 308], *tsōka* "раванда". Дар забони ҳозираи тоҷик феъли шудан ба маъноҳои "гардидан, ба охир расидан" ва чун феъли ёридиҳанда дар таркиби феълҳои аналитики тарзи пассив месозад.

Эронии қадим *šyav-*, *šav-*, ф.к. *šiyav* - "рафтан", авест. *šav* "рафтан", х.к. *šuav-:šuavati*, арм. *ci* "ҳаракат", *ciem* "азимат кардан". Дар забони ягнобӣ ҳам *šav-* "рафтан", *asavim* "меравам" аст.

-*vñi* - *vinās* - гуноҳ. Эронии қадим **vināsa*, скр. *vināsa* - "халок шудан", арм. [иқтибос] *vñās:vinās*. Форсӣ *junāh*, муарраб *junāb*. Бо он ки вина-и русӣ аз *vinashk-i* эронӣ иқтибос шудааст, Фасмер розӣ нест [Фасмер І, 316].

-*nīkās* - нигоҳ. Ин калима хоси забонҳои хиндуэронӣ мебошад. Дар забонҳои дигари ҳ.е. калимае бо ин решаш ба назар нарасид ба ҷуз решаш ҳ.е. **kes-* ва дар хинду қадим *ksanah* - "лаҳза". Калима иборат аз *nī-* ва *kās* буда, дар ҳ-*kās*, ҷи-*kās* ҳам ҳамин компонентҳо дидда мешавад. Ҷузъи аввал префиксӣ *nī* - - "ҳаракат аз боло ба поён" ва ҷузъи дуюм - *kās* "дидан, нигоҳ, кардан" аст. Дар скр. *kas-* "дурахшидан, нигоҳ, кардан" аст. Дар скр. *kaś-* "дурахшидан, нигоҳ, кардан", авест. *kas-:(ākas-)* "нигоҳ, кардан", сак. *kas-* "ба

назар намудан", хораз. *хаб* "нигоҳ кардан", сугдии христианий *pegs* - "интизор будан", сугдий **kas-* [ко-] "назорат кардан", **mugks* "мунаҷҷим", осет. *кэзуп*: *kast* "нигоҳ, кардан, интизор будан" (Аб. I, 589), форсӣ *nigāh*, афг. *каф*-, *каф:kaſl* "нигоҳ, кардан", сангл. *cas* - "дидан", язг. *cas*, шуғний *cis-*, *čes-*, рӯш. *čas* ва гайра мебошад.

||P113D1- СУКВНДа - virēxtan: virēk - гурехтан. Ин шакли феъли дорои префикс *vi-* ва асосхри *zēk*- ва *zēk(ta)* мебошад: ә.к. **vaič-, vait-*, авест. **vraek* "ҳаракат кардан, ҷорӣ шудан" аст. Маълум аст, ки аз *vi-* префикс *gū-* ба вучуд омадааст (гузаштан, гумордан, гумоштан - ниг. А.Каримов. Масдарҳри дубахра, "Мактаби совети", № 5, 1973).

||РЧУС1- nipištān- навиштан. Пахл. *nipištān, nivēs-*, ф.к. *ni-paiz-*, *nipišta*. Ҳек. *pāžī-*, *ni-pažatī* - факт ба маъни оростан ва зинат додан аст. Ормури *pīs* - "навиштан", *pīštar* "навишта шуда", суг. **nipēs- (pr'yəs-)* "навиштан", **nipēšāk (pr'yəs'k)* "нависанда", *pīst-* "навишта шуда", осет. *füssyn: fyst* - , балучи *nibisag*, вахӣ, шуғний, сарик. *nivēšam*, курдӣ *nyvisin* "тاخир". Навиштан чандин бор дар катибаҳри ҳаҳоманиш ба кор рафтааст. Мураккаб аз ду ҷузъ буда, иборат аз префикс *ni-* "ҳаракат аз боло ба поён" ва асоси *paiz-* ба маъни нигоштан, накъд кардан мебошад. Дар авеста аз решаш *raes* - "зинат додан" - **xarapuō-paesa* - "зарнигор, бо зар оро дода", дар ф.к. аз *pīšta: niyarišām* "ман навиштам", *ni-* *pīštanāiy* "навиштан", *nipišta* - "зинат дода шуда" ва дар скр. *pīns* - "зинат додан", *pīsatī* "у зинат медихад" ба назар мерасад.

Дар забонҳри ҳ.е. решаш *pī-* ва ду намуди асос: асоси дорои инфикс димогӣ [*pīkē-, pīns-*] ва асоси бе овози димогӣ [*pīk-*, *pīs-*] вучуд дошт.

Дар забонҳри эронӣ қалимаҳр дорои решаш ва ду асос будаанд: асоси суст ва асоси қавӣ (ё ба таври дигар се дараҷаӣ асос вучуд дошт: дараҷаӣ нуль - решаш, дараҷаӣ миёна - асоси феъли ва дараҷаӣ дароз -

асоси номий]. Агар решай навиштанро дар қолаби се дараҷаи асос бинем, дараҷаи аввал - *ρɔ* - решай калима, дараҷаи мобайни - *pis*-[ки аз ин ду асоси феъли ба вуҷуд омадааст: *ni-pis>nivis>* навис ва *nipista>* *nipista>* навишт - *st* > *-st*] ва дараҷаи дарози он са-доноки умлаутноки рета аст - *rais* - асоси номи *[p̥es]* - номи касалест, ки дар рӯи пуст додғҳо ба шакли "накшу нигор" дидо мешаванд].

Дар забонҳри дигари ҳ.е. низ ин решай дида мешавад: славянни кӯҳна пъсати, русӣ писать "навиштан, накӯши кардан" [оид ба забонҳри славянӣ ниг. Фасмер III, 2667.

Дар забонҳри литв. *piestin*, *piesta* "расм кашидан, накшо кашидан" [бо ангишт], *paibuti*, *rasibai* "расм кашидан, тарх, кашидан", *piessos*, *rasbos*, *riessos* "сиёҳи, сухта", ҳ.к. *piindrati* "зинат додан, тарх, кашидан" Фасмер ин калимаро бо пёстрый ва пёс дар алоқа нишон додааст [Ниг. Фасмер II, 248, 251].

[[сечу- nišastan- иборат аз префикси *ni-*, решай *sa-* / *sa-* ва анҷомдани масдарии - *tan* аст. Ин калима аз решай ҳ.е. *нă-* буда, дар аксари забонҳро дидо шудааст: слав. *кадим* **sa-dili*, **sadeg*, ҳ.к. *sad-ayati* "мешинонад", авест. *ni-šādayeiti* "худро мешинонад, мегузорад", ирл. *sáidim*, литв. *sodinti*, *sodini*, "шинондан", прусс.к. *saddinna* "мегузорад", *ensadins* "рост монда", готӣ *satjan* "шинондан". Дар забони русӣ сад, сесть, сидеть, сяду аз ҳамин решай мебошад.

Дар забонҳри эронӣ мувоғикат карданӣ *s/s* ва *h* собит шудааст. Аз ин чо параллель бо асоси *să-, să-* асоси *hă-* - низ ба назар мерасад. Ин аст, ки дар забони тоҷики супплетивизми таъриҳии *nišastan*, *nišastan*, *nihădan*, *nišändan* ва шакли дар натиҷаи мегузорада вайрон шудаи *sinändan* дидо мешавад [Ниг. Ф.З.Т. I].

Zur - zahr- заҳр. Калимаи умумизонӣ буда, шакли ҳ.к. он *zadrə* ва решай он *gan* - "куштан" аст. Дар забонҳри помирӣ *zār*, курдӣ *žähr, žair, žār* - афғ., балучӣ *zahr*, телокӣ *zahr*, ба забони

арманӣ ба шакли **жанг** иқтибос шудааст. Дар забони миёна **хатан**, **бӯхатан** ва дар забони адабиёти классики **ҳадан** "куштан" низ шояд аз ҳамин решаш бешад.

Ҳ-ҲВ? - **харр**. Умумихиндуэронӣ буда, ҳ.к. *hari-*, ғ.к. *харна*, *харна* ва шакли сифатии он дар ғ.к. *харнайна*, ав. *харнана* будааст. Пахлавӣ - **харр-**, **харён**, тоҷикӣ, форсӣ, дарӣ **ҳар**, **харр**, **харён**, **харна**, курдӣ *خیز*, *خەر*, афғ. *خەر*, помирӣ **ҳар**, осет. *хүйхарин*, *хүйхарен* "тилло" балучӣ **ҳар**, сугдӣ *хӯр*, хутани **хӯр** ва гайра.

Ҳ-ҲАҲАД - чукурӣ - исми абстракт аз *ҳафи-ҳаҳи-* ғ.к. *јағі* - "навоварии" нависандагӣ аст, ба ивази *јағі-* [ав. *јасви-*].

Асоси авестоии ин калима **ҳағра** - "амик", чукурӣ буда, дар пахӯ. *хифр*, *zafr*, дар навиштаҳои монавӣ ба пахлавӣ *خور* "амик" —> "такhti дарьё", таҳти чоҳ", курдӣ *خیۆر*-, афғ. *ҳавор*, балучӣ *jubl*, *jahle*, осет. *арт* ва гайра дидагӣ мешавад. Дар забони адабиёти классики **ҳағра** "чукурӣ, умкӣ" дидагӣ мешавад [Ф.З.Т. 420-421]

Ҳ-ҲЕН - зин. Ин калима дар забони тоҷикӣ ба ду маъно кор фармуда мешуд: 1/ зин - асбобе, ки дар пушти асп гузашта болои он савор мешаванд; 2/ яроку аслиҳа, ки ҳоло дар калимаҳои **табарзин** ва **зиндон** [пра, ки он ҷо зери ярок, касеро нигоҳ, доранд] бокӣ мондааст. Дар забони авестоӣ ин ду калимаи мустакил буда, яке **ҳаёна** ба маънои яроку аслиҳа [ҳоло дар забони арманӣ **ҳен** - "аслиҳа"] ва дигар **ҳаёни** "бастан, аилкаш кардан" [дар тоҷикӣ **зини** асп-ро ифода мекард].

Ҳ-ҲИСТАН - зимистон. Дар пахӯ. ва тоҷикӣ шакли **ҳам** "сармо" низ дидагӣ мешавад, ки он аз авест. **ҳӯат**, **ҳәт**, ҳ.к. *хима* "зимистон" ба вуҷуд

5. Калимаҳои **зимистан**, **ҳамик**, **ҳаман** ва ҷанди калима дигар дар навишти пахлавӣ ба ҷои **ҳ-** ҳарфи *d-* доранд. Мувоғиати *ҳ/d* дар макролаи В.И.Абаев "О перекрестных изоглоссах" [Этимология 1965, сах., 247-250] хонда шавад.

омадааст. Дар забонхри дигари эронӣ ҳам ба ин калима вомехурен: маних. *z̄māg*, парф. *dmyt̄n* (Henning, *a list of Middle persian... BSOS*, 18, 1. p. 90), осетинӣ *z̄mäg, z̄mäg*. Дар забони арманий *յicum* "барф", *z̄merin*, *յicem* "зимистонгузаронӣ" мебошад. Решай *х.е.* ин калима **ḡhei-* буда, **ḡhei-* "рехтан" → "боридан" → "сард" ва **ḡhei-m*, латышӣ *z̄iemā*, пруссии қадим *semo*, скр. *heman*, *hemás*, авест. *z̄imō*, лат. *hiem-3* "зимистон" мебошад. Дар забонхри *х.е.:* литв. *z̄iemā*, латышӣ *z̄iemā*, пруссии қадим *semo*, скр. *heman*, *hemás*, авест. *z̄imō*, лат. *hiems* "зимистон" ва *h̄im̄us* [*ḡb̄h̄im̄os*] "дусола", славянӣ зима ва гайра ғиг. Шанский, 163, Фасмер II, 977.

Дар забони адабиёти классикия, ва ҳро дар шеваш Бухоро замҳарир "хунукии саҳт" низ аз ҳамин решай *z̄am-* "сармо" мебошад. Номи дара ва дарьёчай Зимчуруд дар Варзоб иборат аз *z̄m* "хунук" -(i)č изофа дар забони сугдӣ ва -*z̄d* "руд, дарьё" мебошад. Қолиби калимасозии он мувофиқ ба калимасозии забонхри сугдист, яъне муайянкунанда + изофа + муайяншаванд: *panj-i+kač, xibor-i+kač, vazzi-i+kand(a), z̄im-i(i)+z̄d*.

15 - *zan* - тарзи навишти идеографии *GAN-NYSH* низ дорад. Дар пахл. *žan*, ав. *žani-, žanc-*, х.к. *žanī*, арм. *kin-*, курдӣ *zin* [зозо: *jēn*], афг. *jinai, jūnai*, балучӣ *jan*, шугнӣ *yin*, сарик. *jin, žin*, мунҷӣ *žanga*...

Решай *х.е.* ин калима **gwenā-* буда, дар пруссии қадим *gēnno* [бо алифи ниҳо - "зан!"] , скр. *janis-* "зан", *ḡtā* "худозан", әр.к. *gənā-, yənā, ynā-* "зан" ва гайра.

Мағҳуми "зан" дар забонхри ҳиндустонӣ бо мағҳуму решай "зодан" мувофиқат мекард: *janati*, лат. *signare*, литв. *gimti*, эр.к. *fraxant*, **zātan*. *BSOS-ZRNEN - zātan*. Пахл. *zātan*, ав. *žan-*, тоҷики, форсӣ *zādan*, *zāy*, х.к. *jan-jeyatē*, скр. *jāti*, арм. *cin* "валодат",

enanim "таваллуд кардан", курдӣ *zāin*, афг.-*xex*-*ēdal* "зонда" шудан", *xežəvul* "таваллуд кардан", *zovul* "зондан", осетинӣ *zānāg* "руидан", *zayi*-балучӣ *zāyag*, *zāy* "зодан", *zāxt* *azxak*-"писар", вахӣ *yāzam*, сарик. *zay-am*, яғн.

žatak "писар" ва гайра. Бурхни котеъ *[П, 995]* ба калимаҳри зоч, зока, зок, зокидан, зод, заҳ, заҳидан, зондан ҳравола кардааст. Ба гуфтаҳри ин асар аз нуктai назари танқидӣ рафтор кардан лозим аст. Муносибати калимаҳри заҳ, зак ва экизак [*< якзак* – аз як шикам]–ро бо зодан дар яке аз маърузахри устоди мӯҳтарам А.Л.Бухоризода шунидаам ва хеле итмиконбахш аст.

~~-vīds~~ -*zāyōñih*. Испи абстракт аз *zāyōñ* сав. *zāi*-*zi-gaona*- ба ду маъно истифода шудааст: 1/ ранги зард – эпитети *хаома* [мевай растаниест, ки скифҳо аз он ҳурок ва нӯшоӣ тайёр мекарданд. *Saika ha-mavazga* – скифҳри хаоманӯш, низ аз ҳамин калима аст]; 2/ ранги сабз, зарди сабзранг, зангор. Ин калима аз решаш *x.e.ghel-* "зард, сабз, сабза, алаф" буда, дар *av.čar(a)wa*, ф.к. *dāru* (*d-<-*) "растаний, шарбати растаний, даво", сак. *ysarū* (*<zāru*) "сабз", ф.к. *dāruva* [ум.эронӣ *zārva*], дар таркиби *oxādāzuv*- "оҳдани сабз, мис" дода мешавад. Дар забони осетинӣ *mā-zxəxəw* (*māzātaw*) "растаний ҳурдашаванд" *[Аб.П, 110]* аст, дар тоҷики ҳам номҳри зарбед, заранг, зарири [растание, ки аз вай ранг тайёр мекунанд], ҳазориспанд аз ҳамин решаанд. Калимаи оҳир шояд иборат аз *ha-zāz-i-spānd* бушад, ки шакли авест. он *shazara-spranta* шояд буд, ба ҳар ҳол "алафи муқаддас" аст.

Аз решаш ҳиндуевропоии он дар забонҳои дигар ҳам калимаҳо вомехӯранд: литв. *želiu*, *žēliai*, *želti* "руидан, сабз шудан", бо вокализми қадимиаш дар литв. *žolē* "алаф, сабза", латыш *žāle*, прус. қадим *sālin* "алаф" бοқӣ мондааст; х.к. *báris*, ав. *zairi* "зард, тиллоранг", лат. *helvus* "зардранг", литв. *žalvas*, *želovas* "сабзчатоб",

албанӣ *dhelpērē*, *dhelpnē* "рӯбоҳ, < зардранг" ва м.и. Калимаҳри славянни зеленый, зелье (даво аз шарбати растаниҳо), золото, зола низ ба ҳамин решаш мансубанд (ниг. Фасмер II, 92).

zard-zart - *zartak* низ аз калимай умуми ҳ.е. *ghel-* ва сүффикси *-t* иборат буда, дар ф.к. **zarta-*, авест. **zarata-*, арм. *zartgoin-* "зардгун, гули зард", пахл. *zart*, курди *zerd*, афг. *zīyāz*, балучӣ *zard*, вахӣ *zard*, шугнӣ *zīd*, сарик. *zīd* ва м.и. мебошад. Назар ба қонуни фонетикии *zd* > *l* (*sördə* > *säl*, *bärdä* > *bälä*) шояд калимай *zard*- дар охири давраи миёна ба *zäl* табдил шуда бошад, чунки аз гуфтаи "Шоҳнома" Золи Зар – альбинос – сафеди зардҷатоб будааст. Баъдтар зол ба ранги сафед мансуб шуда, муюн сафеди пиронро иғода мекард: пиразол. Дар номи Золи Зар ҳар ду калимаро, ки маънои "зард" дошта, барои равшан кардан якдигар омадаанд, мебинем. Бо компоненти зард дар забони тоҷики калимаҳри зиёд ҳастанд, ки аз сабаби зардии рангашон ба ин ном соҳиб шудаанд: зардак, зардча, зардӣ, зардолу, зардҷуба ва гайра, vale зарда ва зарпекак аз ин ҷо истисноанд. Ҳар ду калима ҳам дар таркибашон *zard* "алаф, сабз, талх" доранд. Муқрисаи типологии зардаро дар шарҳи калимай жёл (Фасмер II, 457) бинед.

zamān. Дар фарҳанги забони тоҷики ин калимаро арабӣ гуфтаанд. Аммо ин калима аслан эронӣ буда, аз эронии қадим **jamāna* "вақт, ҳангом", ба арм. *շաման*, *zimnā*, аз ин ҷо ба сурияти *zabtān* *zamān*, яхудӣ *zamān*, аз онҷо ба арабӣ *zamān* иқтибос шудааст.

Ба шакли замон ва замона бо варианҳри гуногуни вокализмаш ин калима дар аксари забонҳои эронӣ дода мешавад: пахл. *zamān*, *zamānak*, форсӣ, дарӣ, тоҷики *zamān*, *-a*, помирӣ *zamāna*, афг. *zamāna* ва гайра.

zamīc / *zamīk* - замин. Решаш ҳ.е. ин калима *ghem-* буда, грекӣ *χαμάκη*, лат. *humus*, литв. *žemė* "замин", латышӣ *zeme*, прусс.к. *zemme*, литв.

žēmas "паст, поён", латыш *zems* "паст", ав.
zam - "замин" ва решай он *za-*, ф.к. *z̄m-* [дар
 калимахри *"uvazazmī"* "лоразм" ва *uzmayāratū*"як
 навъи чазо додан"], скр. *kr̄am* - дида мешавад.

Дар забонхри эроний аз асоси *zam*- бо суффикс-
 хри гуногун калима сохта шудааст: пахлави *zamīk*,
 точикий, форсий *zam-in*, афг. *mazaka/jm-aka*
 [шоид аз х.к. *jma-* "руи замин" гирифта шуда бошад],
 осетини *zānxa*, *zāx-* [*zam-ka*], сарик.
zem-s, шугний *zem-c*, балучи *zam-čk* ва гайра.
 Дар забонхри славянни ҳам дар калимасозии он асоси
зем- иштирок дорад [Фасмер II, 937].

zamīn - кушиш, күштан.

zatārīk - күштори, күштан.

zatākāmākī - маргхоя, күшторталаби.

zatan - задан, күштан. Ин калима дар пахлави дар
 шаклхри *zatan* ва *ōzatan* вомехурад, ки аз ре-
 шай умуми хиндүэроний *jan-*, эроний кадим *jata*,
 ав. *jan-*, ф.к. *jan-*, ајанам, х.к. *hanti*
 "куштан" буда, дар забони арм. дар шакли *jan, janem*
 "задан, тобеъ кардан" иктибос шудааст. Дар забонхри
 давраи нав дар чунин шаклхро вомехурад: курдӣ *ženin*
 "тир андохтан", афг. *važəl-*, балучи *janag, janay,*
zadag, шугний *žin-am*, сарик. *zanan, viženam*
 ва гайра.

kāz - *kāz*. Ин калима аз решай умуми х.э. *κ?*- буда,
 дар калимасозии исм ва феъл иштирок мекард. Ин кали-
 ма ҳам монанди ҳама калимахри решагии эронии кадим
 дорой се дараҷаи инкишоф буд: дараҷаи нуль - *κ?*-,
 дараҷаи мобайн - *kar* - асоси феъли ва дараҷаи
 садоноки дароз - *kāz* - асоси номӣ. Аз дараҷаи ав-
 вали он *kāz*- бо илова шудани суффикси *-ta* сифати
 феълии замони гузашта ва дар давраҳри миёнаву нав асо-
 си замони гузаштаи феъл ба вучуд омадааст. Аз дараҷаи
 дуюми ин калима *kāz-* бо илова шудани суффикси *-nam*
kāz-nam>kīmāz>kīm- асоси замони хрезираи
 феъл ва бо илова шудани суффикси *-tanay* - *čārtanay*
 масдарии ин резъи сохта шудааст. Асоси *kāz-*

бошад, дар калимасози ислам шархи. бууда, бо сүффикси -уа ф.к. *кагуа*, скр. *कागु* - номи амал ва худ дар таркиби асосхор дигар дар юнда ба сүффикси -gar, -gār табдил шудааст. *калимахри* пахтакор, шоликор, чоръяникор таркиби ной асосий дар калимай "кор" мебошад. *кала* "халж, күшун" низ ҳаст, ки оғархам аз "кор - кунанда. ичро-кунанда" мебошад. Дар армани *կարգը* "сардори лашкар", дар тоҷикий корзор "и амалиётгузаронии лашкар", литв. *карас* "чант" греки *χαρίς* "лашкар", немисӣ *Нар* (евагӣ "лашкар"), калимай *կաշ-* "амалиётгузаронӣ" мебошад.

-кам *କାମ* - камак. Калимай *କାମିର୍ଦନି*ст. Аз хв. **kātān*, решай **kāh-*, скр. *कास-*, *vī-kas* - "кушода шудан, ошар *श्वस* /дар идзар ба ҳамин этимология мо метавонем *श्व* шудан/. Назар ба ҳамин *китай* "ком" *কাম* -и судди, *কাহি* -и парачӣ, *কাহাক* идга "гулӯ"-ро бо *কাম* "ком, даҳрон" бот дихем (Henning, Sogd 5-6 бо тоҷикий иртиба *китай* "ком" забонҳор помири *কাম* "милки дандон" ёнистааст). Дар иқтибос аз тоҷикист. Дар сакой *ката* *କାତା* да мунҷи *କାମ* "чароҳат" [*"сӯроҳӣ"*] низ шояд аз ҳамин решай бошад.

Майнои дигари *кām*, пахл. *کام*, *କାମକ* "хоҳиш, майл" низ аз ҳамин майнои аввали *କାମକ* сар задааст. Дар арм. *կ'առկ* "хоҳиш, майл" ва *կ'ամ* "ман меҳоҳам" аз пахлави иқтибос шудааст. Судди *କାମ-(କମ-)* "хостан, дуст доштан", ав. *କାମା-*, скр. *కାମା* - "хоҳиш, муҳабbat", осет. *କାମ* "даҳрон, суроҳи даҳрон" ва гайра.

-kānēt аз феъли *କିଷଟାନ/କାଷଟାନ*. Аз решай хиндуэронии *கூடி*- асосхор *କାଳ୍ପନି* вуҷуд доштанд, ки *கூடி-/କାଶ*, *கார்ச* *କାର୍ଷ* *କାର୍ଷ* "вадан, коштан, замиро кор кардан" ва гайра ба амал омадааст. Решай хиндуевропоии он *କୁର୍ବକେର* мебошад. Дар пахл. *କାଗମ* "ман мекорам" (инфинитива) арф. *କାରାର*; идга *କାର-*, мунҷи *କାଷଟାନ*, *କାଷଟାନ*, аз ғар. *کار*; идга *କାର-*, мунҷи *କାଷଟାନ*, *କାଷଟାନ*, *କାଷଟାନ*, язғ. *କାର* — "попил" тухми,

сангл. *кїс* - "замин рондан", сарик. *čār-*, вахи *кїк-* "кор кардани замин", осет. *калып:каль* "рехтан, пош додан", сокй *кёз- (кёзкая)*, ав. *куг-* - "киштан", *каг-* "замин рондан", скр. *каг- (киратि)* "пош додан, киштан, партофтан, рехтан"...

Дар забони тоҷики коштан, киштан, коридан ҳамон асосҳои таъриҳӣ мебошанд.

1149-КУНН² - *gospandar*. Ин калима мураккаб аз *gao* [Ф.к. *gava*] ва *zpenda*-и авестоист. Калимаҳоро аз ҳамин лугат бинед.

1149-Кёнваг: 1149 - *kēn*. Шакли умумизеронии ин калима **kainā(ka)*, аз ҳ.в. *koīnā-*, аш. *kaēnā* буда, ба маъноҳои "бадбинӣ, душмани ва интиқрум қасос" кор фармуда мешуд. Дар паҳл. *kēn*, *kenay*, балуҷӣ *kēnay* "ракробат, қасос", арм. [аз паҳл.] *kēn* "ракробат, интиком", осет. *kiča* "қасос", сурғӣ *kēn* "бадбинӣ, қасосгири" *кунъз* "кинҳоҳ", дар якчоряги бо - *s'n* "душман" [Henning Sogol. 6000 Gramm. II, 106].

Дар забонҳои славянӣ цена ва каять аз ҳамин решо буда, аз ~~так~~ *cāyate* "у ҳасос мегирад", ав. *kaēnā*-гирифта шудааст, ки инкишифи маъноиаш чунин аст: қасос гирифтани → хунбаҳр → баҳро ҳар як ҷиз — цена. Аз ав. *kaū-* ва *kađa- каять*: ба қасос розӣ шудан → ҳакди қасосро ба зимма гирифтани → пушаймон-пули додан. Дар литвагӣ ҳам *kaine* "нарҳ, баҳр" мебошад.

Дар тоҷики кина "адоват", vale қини падар хостан "қасос" гирифтани аст, ки он ҳам аз **kainā-* аст.

1149-КЛВ² - *зак* - саг. Дар скр. *śvā-* *Genitive śvānas* модӣ зраҳа, Ф.к. *зака > sag*, ав. *sunas*, *sunī* "саг", ҳамчунин зраҳа - "сагона", *spā-* "саг", грекӣ *κύνος*, литв. *žinės*, решои ҳ.в. **kva(n) // κιν-*, аз ин ҷо дар нем. *Hund* ва забонҳои помирӣ *кӯд*. Дар бораи аз забонҳои эронӣ иқтибос шудани калимаҳои собака ва сұка ду нуктҳо назар вучуд дорад: 1/Фасмер III 702/ мегуяд, ки калимаи собака дар забонҳои славянни шарқӣ махдуд набуда, аз эронии миёнаи

*забака [дар забони парсҳо *zabah*] иқтибос шудааст; 2/ О.Н.Трубачев дар макрлай ҳуд "Из славяно-иранских лексических отношений" [Этимология, 1965, стр.24] калимаи собакаро ҳамчун калимаи аз нуктаи назари этимологиии эронӣ баҳсталаб аз муҳоркима хориҷ мекунад, яъне барои вай этимологији дигарро фарзия медонад. Мо барои аз забонҳи скифи алани иқтибос шудани ин калима гурӯҳи ҳамсадои *sp*-ро ба асос мегирем, чунки **k-х.e.* > скр. *σ*, эр.к. *z*, [скифи ва модӣ-*sp*], слав. *σ* ва гайра: *азрā-asa*, *зрака* - *зака*...

Бо ҳамин ҳамсадоҳи *z* ва *sp* дар забонҳи эронӣ шаклҳои зерини калимаи саг дидা мешавад: курдӣ *zeh, ze*, ҷамшедӣ *zan, zean*, афг. *zrai*, қошонӣ *esba, esra*, толиши *zira*, ғелокӣ *zaq*, самнонӣ *äsrä*, сангсари *æsbe(äzbä)*, сарҳай *esba*, лосгардӣ *aesbae*, шахмизродӣ *zag*.

69 - кам . Дар ав.кампа, ф.к. *кампа*-(*hadā kampani*-*bīd* аз *avabaraib*"бо саворони кам" DB, I, 56), пахл. кам, курдӣ *kîm*, афг., балуҷӣ кам, *kem*, тоҷикӣ, форсӣ, дарӣ кам, шугнӣ *kām* ва гайра дида мешавад.

70 - каз . Ин калимаро Дармстетер ва Ҳорн аз решои авестоии *kas*, *kasu* "кеҳ" нишон додаанд. Ҳробшманн онро аз масдари қадими *kāštan*, *kāšči* [нуксон, хато], *kastch* аз решои *kač-*, пахл. *kas* донистааст. Дар пахл. *kāštan* ва *kāhiš* омадааст, ки ба *kač* ё *kač* - и форсии қадим тааллук, дорад. Дар забонҳи тоҷики ва форсӣ: каму- кост, костан, қус ҳамин решо дида мешавад. Аз ав. *kasu* "хурд" дар пахл. *kēh*, *kēhist*, афг. *kač* "хурд, шогирд", осетинӣ *kāstāč* "шогирд", балуҷӣ *kasān*, *kassān* "кӯчак, кам, андак" ба вучуд омадаанд. Дар тоҷики аз ин шакл коҳддан, коҳиш, дар забони адабиёти классики *kehtas* ба назар мерасад. Ках, коҳ, низ тояд "алафи ҳушки майдашуда" бошад. Куса ҳам аз қус - яъне "марди бо камбуди" тояд буд.

913 - **кағк**. Калимай тақлиди овози буда, характери умуми хиндуевропой дорад - **х.в. кегко, кегка-**, эрони **кағка**, аз ав. **каңка**- [дар калимай **каڭقا** "каргас" - "мургхур"] скр. **кәкага-**, **кәкапа-** [як навы кабк], **кәкка-нәки** "хурус" [мурги овоздор], пахл. **кағка** "мурги хонаги", форсия [дар шеваҳ ва забонҳи мухтала]: **кағк, кәрзе,** **кағә, кегк, кәрзіә** [KPFz Att. II Bd. II, S 259; дуковский I 194, II 356], тати **саңга** "мург", пароҷи **кӯнгӯ**, вахи **кеңк**, мунҷи **кағида**, идга **күгіә**, язғ. **кағс**, **кағј** "мург", ишк. **кағсіп** "хурус", шугнӣ **саҳ**, осет. **кағк** "мург", **кеңкдон** "катахи мург" [Аб. I 572]. Дар пруссии қадим **кеңко** "тагара" [як навъ мургобии кутбия], ирланди **сегс**, тоҳарӣ **кәнкко** "хурус", коми [иктибоси] **күнгөд** "мург" ва гайра. Дар тоҷики **курк** [мурге, ки бояд чӯча барорад]

Дар ҳамали забонҳи славянӣ асоси ин калима **кир-** мебошад. Тақлиди овози будани ин калима дар забонҳи зерин баръало мушоҳдда мешавад: латинӣ **каңгет** "фарьёд кардан", лат. **самгите** "бонг задан", скр. **кашти** "вай фарьёд мезанад".

Фасмер **Л 4227** ҳешни ин калимаро бо скр. **kulalas** [як навъи мург] ва **сагогас** [як навъи парранда] доностааст. Ин калима каргас мебошад, ки дар аксари забонҳи эронӣ ба назар мерасад: пахл. **каңкәә, кағ-** **gas**, афг. **gargas**, балуҷӣ **кағазъ**, осетинӣ **җәтгәә**, шугнӣ **кағзас** ва гайра. Дар ҷузъи аввали ин калима **кағк** - "мург" ва ҷузъи дуюми он иборат аз **х.в. ғ-бәл-**, скр. **ādmi, atti** "ман меҳурам, ту меҳурӣ", арм. **սեմ**, лат. **ēdō, ēdī**, русӣ есть, еда ва... буда, номи як навъ укро мебошад.

19019 - **кан-сак** - духтари ҷавон → душиза → хиз-матгор. Ин калима аз ав. **кануә, канніп, каннікә** "духтари ҷавон", пахл. **канк**, **каннік** мебошад. Дар **х.в. кануа** ва асоси он **кан-** " зан" ва -**сак** [дар забонҳи эронӣ сүффикси курдӣ ва ҷавозиш аст] буда, маънии духтари ҷавон [яъне аз ҷинси зан]-ро мефаҳмонад.

1119 - *картан*. Ий феъл монанди ҳрамай феълхори форсии қадим дорой решаш *кэ-ва асоси замони ҳозира кипан* [«*кэ-най*»] буд. Аз решаш он шаклари асоси замони ҳозира, сифати феъли бо суффикси *-та* [байдтар аз он асоси замони гузашта ба вучуд омадааст: *кэ-та-кардан*] ва масдар *саz(кэ)-танау* сохта мешуд. Аз асоси замони ҳозира бошад парадигмал тасрифии феълхори флексивии форсии қадим дар ду замон, се шахс ва се шумора анчом дода мешуд.

В.И.Абаев асоси замони ҳозираи феъли *кардан* кип-ро аз *кашн-* ва эронии қадим *кэп- (кам-, кин-)* донистааст [1, 580]. Дар аксари забонҳои эронӣ ин феъл дидо шуд: падл. *картан*: кип, *кашт*, тоҷики, форсӣ *кардан*; кип-, *кард*, курдӣ *кирин*, зоро *кан* [КРФг. Абл. III, Вол. IV. S 26], балучӣ *канад*, афғ. *кэдэл*, парочӣ *кан-*, сарик. *кан-ам*, шугнӣ *кин-ам*, язғ. *кэн-*, мунҷӣ *кан-*, іқсан- *Заруб*. Мундж. 148, 149/, идга *кан-*, *кен-*, вахӣ *саg-*, осет. *канун*: *канда* "кардан", яғн. *кин-икта* сур. *кип-* (*кин-*), *кашт(кэп)*, хораз. *к-* [*тә-кка* ! "на-кун!"] *саg.* улан- (*кэп-*) "кардан", *кіга* "кор", ав. *кашани*, *кашта-*, ф.к. *кипан* (*кэ-най*), *кэта*, скр. *кэпн-: кэта-* "кардан". Шакли қадимиаш решаш *кэ-* дар қалимаи *килор* (*кэ-тэха*) бояд мондааст.

)-L(Y) - *ман*. Чонишими шахси *I* танҳо. Аз эронии қадим *мана*, скр. *мана*, ф.к. *манай* - чонишими шахсӣ дар падеди генетив шуморай танҳо ба амал омада, дар аксари забонҳои эронӣ дар падеди гайри номинатив истифода мешавад: форсӣ, тоҷики *ман*, *тана*, курдӣ *тэн*, *тэн*, *тэн*, балучӣ *тап*, *тана*, *тна* "маро, барои ман", *тани*, *тни* "аз они ман", мунҷӣ *тэн* сангл., ишқ. *тап* "маро, аз они ман", шугнӣ *тн* "маро, ... и ман", яғн. *тап* "ман, маро, ... и ман", сурдӣ *тана(тн)*, падл. *тап* ва гайра. Дар забонҳои славянӣ *мне*, *меня*, литв. *тапе* "маро" низ аз ҳамин ӯ биланд.

Муносабати чонишҳои забонҳои турки: *ман, тап*, *min*, *ben* инҷунин мӯкоисаи типологии онҳо: *ман, тап*

$\partial(y)$ - men, sen (∂ en), $\partial(l)$, ∂ a, ∂ mā (∂ amā),
 ānhā - bīz, siz, ∂ lar бо забонхри эронй таджик-
 коти алоҳдаеро меҳоҳад.

$\omega-L'$ - nē - ҳиссачаи инкори. Аз қалимал зарғони
 эронии қадим naiy , ав. nava, *nait ($nava-i\zeta$)
 "на, не" буда, дар скр. шакли ned-ро доштааст. Шакли
 ҳиндуевропони он *nē буда, дар скр. na , лат.
 ne- зо "ман намедонам", литв. nē, ne-, латыш ne, ne-
 готи nī , ирл. ne:nech "кадом яке", латыш nē-ve
 "ва не", nē-quatnat "ба ҳеч, ваҷӯ" ва гайра мебошад.
 Решал ҳ.е. он $\omega-L'$ - будааст, аз ин рӯ варианти diligari
 ҳиссачаи инкори α - ва α n- мебошад: ҳ.к. α-, αn-, арм.
 an-, греки α-, αn-, лат. in- , готи in-, немиси
 in- .

Дар забонҳри эронй истифодаи ҳиссачаҳои инкори
 бо ҳиссахои номӣ ва феълҳо гуногун буд: дар давраҳои
 қадим ва миёна барои ҳиссахои номӣ монанди аксари
 забонҳри ҳиндуевропой α - ва α n- ва барои феълҳо
 naiy ва ne, na кор фармуда мешуд. Дар баробари
 ин дар давраи миёна пешоянди arē/abē зиёдтар ғункции
 префикси гирифта, дар қатори α -, α n- вазифаи ин-
 кориро адо мекард. Дар охирҳои давраи миёна ва аввали
 хри давраи нау α -, α n- тамоман аз байн рафта ҷои ҳудро
 ба префиксӣ nā- додааст. Префиксӣ nā- дар давраи
 миёна ҳеч, лида намешавад, ин ҳам яке аз ҳусусиятҳои
 шевагии забони нау аст, ки онро аз форсии миёна фарқ,
 мекунонад. Инак, дар забонҳри тоҷики, форсӣ, дарӣ, по-
 мирий ва гайра ба ивази ҳиссачаи инкории таърихии α -
 an- ҷурра префиксӣ nā- кор фармуда мешавад.

Ҳиссачаи инкории ne , na бошад, имрӯз ҳам
 дар аксари забонҳри эронӣ ҳамроҳӣ феълҳо омада инкори
 амали феълро мефаҳмонад: форсӣ na , тоҷики на , пашт. نامې ,
 курдӣ ne , балучӣ na , афг. na , шугнӣ,
 ишқӣ., сангл. na , идга no, no , вахӣ ne , яғн. na ,
 nau , сугдӣ на (н) , ғне (nu) , сокӣ ne, nā, nī .

Дар забонҳри славянӣ низ ҳамин шакл ва ғункцияро
 дорад.

и - гād-ро . Дар форсии қадим ин пасоянд - гādīy буда, дар таркиби аваһуагādīy "аз ин сабаб" вомехурал. Дар давраи қадим гādīy нипондихандай пуркунандай бавосита буд. Дар эронии қадим асоси ин калима гād буда, ҳамчун зарф дар алоҳидагӣ ба маънои "сабаб ва восита" кор фармуда мешуд. Дар асл ин калима исм буда, шакли гādīc -ро дошт ва гādīy падежи инструменталик аз он аст.

Дар давраи миёна ва забони адабиёти классикик - гādī ва - гā ҳам ба вазифаи нипондихандай пуркунандай бавосита, ҳам пуркунандай бевосита кор фармуда мешуд. Дар забони тоҷикӣ бошад, вай танҳо нипондихандай пуркунандай бевосита аст, ҷуз пайвандаки чаро. ки дар ин ҷо -ро ба вазифаи таърихии ҳуд омадааст.

Дар борай муносабати -- гādīy-и Ф.к. ва ради-и славянӣ ҷанд нуқтаи назар вучуд дорад:

1. A. Meillet [A. Meillet. La vocabulaire slave et la vocab. II, p. 166], Бартоломе / Bartholomae, Аи. № 6. 179, 1521/ ва Фасмер /П, 482/ тарафдори хешни ин ду пасоянд буда, онҳоро як ҷиз мешуморанд.

2. Трубачев /Из славяно-иранских лексических отношений. Этимология 1965, стр.22-23/ умумияти онҳоро таомонад карда, барои ради-и славянӣ этимологиии нав ҷустуҷӯ мекунад.

Гӯфтаҳои Трубачев дар эроншиноси нав нестанд, мөхам аз калимай исмӣ будани гādī ва ба вазифаи зарфи истифода шудани он мункир нестем. Танҳо бояд ҳаминро гӯфт, ки ҳам - гādīy, ҳам ради калимай умуми ҳиндевропой буда, vale ҳусусияти шевагӣ доранд: дар забонҳои эронӣ дар шеваҳро гарбии эронӣ ва дар забонҳои славянӣ дар шеваҳро ҷанубии славянӣ ҳос будаанд ва то имruz параллель ба функцияҳои хеле наzdik истифода шуда омаданд.

1146) - гāmīsh . Ин калима аз эронии ғām - , ҳ.е. ғām - "осуда будан, истодан" аст. Дар Ф.к. дар таркиби номи Arīyā/ғāmna-aw. ғāman "сукунат, оромиш", пахӯ. hūғām, ғāmīsh ва Ҳ.к. ғāma

"майл" дида шудааст. Дар забонхри точкӣ, форсӣ ва дарӣ ором, оромиш, оромидан аз ҳамин решанд.

Ба ин тарик, аз *rāman* [rāma]-и авестой ва *rāmīn*-и пахлавӣ ба маънои сулху созиш ва осоиш чандин калимаҳо дида мешавад: понздахумин яшти Авesta "Ромишт" ном дорад; аз рӯи календари зардустӣ рузи 21 ҳар моҳи шамсӣ ба худои Ром бахшида шудааст; Абурайхон Берунӣ номи ин рӯзро дар форсӣ "Ром", дар сугдӣ "Ромин" ва дар Ҳоразмӣ "Ром" ёд кардааст (Б.К. І.930); номи қаҳрамони достони "Вису Ромини" Гургонӣ ҳам аз ҳамин калима аст.

Дар забони осетинӣ *ırəomin* "боздоштан" ва *rāmin*: *rād* "истодан, дар ҷе қарор гирифтан" низ аз ҳамин калимаанд (А.Д., 374). Дар ҳуди ҳамин ҷо В.И.Абаев ин калимаро дар забонхри дигар нишон додааст.

— *rāst* - рост. Аз ду калимаи эронии *kādim*: *rāsta* решаш *gax* - "рост, дуруст" ва *rāsta* "хозир кардан, муҳайё шудан" — як калимаи *rāst* бокӣ мондааст, ки он дар забонхри эронӣ дар ҷунин шаклҳо дида мешавад: осетинӣ *rast*, курдӣ, афғ., балучӣ, вахӣ *rāst*, сангл. *rāst*, парф. *rāst*, сарик. *rāst*, аврум. *ras*, гел. *rāst*, фариз. *rass*, ярнӣ *rās*, натанзӣ *rast* ва гайра. Калимаи ҳ.е. **rek̥to-* (**reg̥-to*), эронӣ **gāšta* сифати феълии замони гузаштаи лексикализация шудаи асоси ҳ.е. **reg̥-*, эронӣ *gax* - буда, асоси *rāst* решаш ҳ.е. *rādh*, скр. *raddha* мебошад. Аз ин ҷо ғотӣ *raights*, нем. *recht*, лат. *rectus* "рост, дуруст" низ аз ҳамон решаш ҳиндевропоианд.

— *rās* - *rāh*. Эронии *kādim* *gādua*-аз *rāba* - "ароба, дучарха", ав. *gāduya* (*gādua*) "роҳ, равиш", курдӣ *gē*, сугдӣ *zāv*, афғ. *lār(a)*, балучӣ, помирӣ *gā*, *rah*, арм. *rah* ва гайра.

Маънои аввалан ин калима дар скр. *ratha* "дучарха", ф.к. *hiraða* "дорои дучарҳаҳи хуб", латыш *rata* "чарх", литв. *rātas* "чарх", ғотӣ *rad*, ҳамҷунин дар скр. *rathaiśtha* "дучарҳасавор", ав. *gādaiśtā(r)* ф.м. *artēśtar* "дучарҳасавор", (дурусттараш, дар болои дучарҳа истода) зоҳир гардидааст. Калимаи *gā*-и

форсай аз, буда, шакли вайроншудай он аст.

Дар забони пахлави *rās* "рох, равиш" маъни мустакили худро гум карда, бо пешоянди *pat* дар якчояти пешоянди таркибии изофи *pat ras* *χ̄barāh i bāzāl*-ро ба вучуд овардааст.

-LYLY- *Бар.* Ин калима аз хиндуевропои **kṣer-os* "сиёх, торик" гирифта шуда, дар скр. *kṣar*, *kṣara*, ав. *χ̄sarp*, *χ̄sara*, *χ̄saran*, *χ̄sara* ва ф.к. *χ̄sara* (дар *χ̄sara* *χ̄saričāpativā* "хоҳ, шаб, хоҳ, рӯз... DB. I, 207 дода мешавад. Ба маъни *торик* дар грекии *κοῖφας* ба назар мерасад. Дар ҳамаи забонҳои эронӣ ин калима вучуд дорад, ба ҷуз забони вахӣ, ки он ҷо шакли қадими хиндуевропои калимай шаб - *nāg* бокӣ мондааст: курдӣ *بَش*, афг. *سپا*, осетинӣ *ახსაუ*, балуҷӣ *šap*, гел. *šab*, фариз. *šaw*, ярни *baew*, нат. *šov*, лосгарди *šov*, сангари *šow*, сарҳаи *šaw*, шам. *ش*, шугни *خاب*, сарик. *xab*, мунҷи *χ̄awa*, *χ̄azna*, яғн. *χ̄isar*, сугдӣ *χ̄vara* ва гайра.

-RĒH - rāb. Решай хиндуевропои ин калима **ped* "пой (изи пой)" буда, дар аксари забонҳои хиндуевропои дода мешавад: лат. *pēs*, *pedis* "пой", литв. *peda*, *rēda* "изи пой", *pede* "кафи пой", латыш. *pedzs* "изи пой", *peda* "кафи пой", х.к. *padam* "изи пой", готи *fōtus* "пой, қадам", литв. *rēščias*, *rēksčias* "ниёда", англ. *foot* "изи пой", нем. *Fuss* "пой", слав. *пеший* ва гайра.

Дар забонҳои эронӣ ин калима хеле фаровон дода мешавад: балуҷӣ *rāb*, тоҷикӣ, форсӣ, дарӣ *rāb*, *rāy*, помирӣ *rāb*, *rēb*, *rōb*, сангл. *rāb*, ишк. *rid*, вахӣ *rāb*, *rōb*, *язғ. rēb*, мунҷи *rāla*, яғн. *rāda* [аз *rāba*], осет. *fād* "пой", сугдӣ *rāb* (*rōb*), сак. *rāa* [аз *rāba*] ва м.и.

Дар скр. *rāda*, ав. *rāba* сабаби он 'тудаанд, ки дар давраҳи минбаъдай забонҳои эронӣ варианҳои *rā*, *rāy* / *rau* ба вучуд оянд: балуҷӣ *rab*, вахӣ *rab* "изи пой", сарик. *rēb* "пой, из", орм. *rāba* / *pasoynd* "монанд", осет. *fad* "из", афг. *pal*

"кадам", форсӣ, тоҷики *rai*, ф.к. *ni-padiy* "аз пай..."

Ҳамин ҳодиса дар забонҳо дигар низ дид мешавад:

литв. *pedà* "из", *pādas* "кафи пой", норв. [шеваги] *fet* "из", лат. *peda* "изи одам", арм. *het* "из",

хеттӣ *pedan* "чой" ва гайра. Инчунин пай ба вазифаи

пасоянд кор фармуда мешавад: орм. *padak* "-монанд",

тоҷики, форсӣ *rai*, (az) *pay* {, парф. *pt*, *pa* [Hon-

ning, ВВВ.113], ф.к. *ni-padiy* "аз пай, паси".

"*rečit*" - *rečítan*. Решаи ҳ.е. ин калима **lečk-* эронӣ *raic-*, ав. *raēč-*, *raečayat* "берун рехтан" лат. *ligatōre*, ҳ.к. *✓rēc-* "вогузор кардан" буда, арм. *rk'apem* "тарк кардан, раҳр кардан", пахл. *rēx-tan*, *rēčitan* "тарк кардан", аз ҳамин ҷо мебошад. Дар қурдӣ *rētin*, осет. *leçun, ligun* "давидан, фирор кардан", балучӣ *rēčag, rībāy*, вахи *varic-am*, сарик. *varaiz-am* "хаста шудан" низ аз ҳамин решашанд. Маъни турӣ рехтан ва рехтан, ҷорӣ шудан як буда, дар забонҳо эронӣ ба хуби мушоҳида карда мешавад: форсӣ, тоҷики *rəxtan*: *rēz-* - ва *gurəxtan*: *gurēz-*, пахл. *rēk-tan*: *rēč-, nirextan:nirēč-*, парф. *rəxt* - "ҷорӣ шудан", *vīgīxt* "турехтан", балучӣ *rēčag*, қурдӣ *rētin* "рехтан", афг. *rəzedal* "рехтан, ҳазон шудан, галтондан", вахи *rēč-*: *rəyd* "рафтан", *wərəč-* - "мондан", сангл. *faris*, яғн. *rīcež-* "турехтан", суг.христ. **parēč- (pryc-)* : **parixt(pryd)* "гузоштан", суг. *wīrēč(wyr'yc)* "рехтан ва гайра.

"*reš*" - *rešan*. Ин калима таҳрӯз хоси забонҳо эронӣ буда, дар забонҳо эронии қадим **raisa* "мӯй, риш, реш, реш" буд. Шояд аз ҳ.е. **kreisa* ва шакли умумии ориёни он **xraisa*-бошад, чунки дар забонҳо англосаксӣ *hrēs*, нем. *Reis* "ҳадраҳои растани, бутта, қабза", лат. *crēnēs* аз **cris-n-i-s* "мӯй", *crista* "кокул, тоҷи хурус" мебошад.

Дар забони авестой *raesah-, raesa-*, ҳ.к. "ҷароҳат, абгоршуда", *raes* - "захмӣ кардан", скр. *ris, riṣyatī, reṣayati* "мачруҳ, кардан", пахл. *rēs* "ҷароҳат, риш", *rēškīn* "мачруҳ", *rēštan* "мачруҳ, шудан", *rēšak* "мӯй" буда, дар

забонхри нав назар ба дарачай инкишофи забонхро шаклхри гуногуни ин калимаро мебинем: курдӣ *rīs, rīh, geh*, афг. *zīra* аз **rīza* "риш", врēš [шоянд аз *irāz-* *čālāra* бошад] "дард", осетинӣ *rēs* "дард", *zex, zīz* "риш, муйлас" [Аб.П., 416], вахи *zeyz, zayz* "риш", *zex* - "дардро ҳис кардан", балучӣ *zēz* "дард", *zēz*, *zīz* "риш", мунҷӣ *yaqzha* [бо префиксии *ya-*]. Чунин шаклхри бо префикс соҳташуда дар забони сугди хеле фаровон дига мешавад: *zeyz*-[**uz-zaib*] "мачруҳ, кардан", *pteyz* (**pati-rais*) "парешон соҳтан, тит кардан" [Henning, ВВВ, 567].

Дар тоҷикӣ риш, реш, решо, форсӣ *rīs, rīzā, zēz*, *rīs* буда, инкишофи маънони онҳо бояд ҷунин бошад: /муи рӯй ва манаҳ/ → *rīs* [замӣ шудан, парокандо шудан, аз ҳам ҷудо шудан] → *rīzā* [муяк шуда, дар натиҷаи кандан зоҳир шудан "—мачруҳ," шудан].

— *rōč*. Форсии қадим *raučah*: авест. *raučah* "рӯшнӣ" [ҳилоғи *xsara* "торикий"], ҳ.к. *raučak* "равнакӯ чило", арм. *lois* "рӯшной", курдӣ *rūz*, афг. *vzaj*, *vzadz*, балучӣ *rōč, rāš* "рӯз, офтоб", вахи *rāy* "шӯъла", гел. *rūz*, фариз., ярни, нат. *rū*, самн. *rū, rūž*, сангс. *rūz*, сарҳ. *rūz*, лосг. *rūzru*, шаҳм. *rū, rūz*, аврум. *rō*, форсӣ *rūz*, тоҷ. *rōz* ва равзан ва м.и. Калимаи *raučan* низ аз **raučana*-и эронии қадим буда, калимасозии он ба воситаи суғифики -(а)ка ба амал омадааст. Бенвенист [Индоевропейское именное словообразование, М., 1955, стр.52-53] дар ин бора мегӯяд, ки гӯё қалимасозии ҳиндии қадим бо суғифики - *angā* бошад. Ба ҳар ҳол ин калима дар аксар забонҳри эронӣ дига мешавад: паҳл: *rōčan*, форсӣ *rōčan*, пар. *rōčan*, курдӣ *rōčen*, мунҷӣ *rījēn*, идга *rīzēn*, "дудкаш", ишқ. *rāčan*, шуг. *rōz*, рӯш. *rūz*, орош. *rūz, rūzēm*, барт. *rūzēn*, сангл. *rēzn*, язғ. *rōjēn*, вахи *rēsēn*, яғн. *rīča, rījan* сугди **rōčēn(rūzēm)* ав. *raučana, raučēna* - "суроҳӣ ба-рои равшани ва дудбаро", ҳ.к. *rōčana* "мунаvvар, ду-раҳшон"; *čōčana* "чашм". Дар ҳамаи ин калимаҳо "равшани, рӯз" мушоҳида карда мешавад.

Дар забони осетиний *гүзинг, гозинг* "тиреза" ва "нон" *Ги* дар *чашн* пухта *шаванд* мебошад. В.И.Абаев дуруст қайд мекунад, ки *чашни Атаган* [аз *atue-*хүрән*] "оташ-хуршед" бахшида ба парастиши офтоб - оташ - рушной буда, дар *ин чашн* осетинхро нони *чашн* мепазанд [Аб. II, 429].

Дар *х.к.*, *гайсати*"у равшан мекунад" [шахси III, танхр] аз асоси замони ҳозирал *гүс* - "рушной" ва *гүса* "равшан кардан", *гайсан* аз асоси *гүсі* - "рушной" ва *гайса* "рушной" мебошад. Дар ав. башад *гүк*- ва *гүе-* решай *калима*, *гайх* ва *гайс* асосхри фөъли буда, *гүса* "равшан" кардан" ва *гайсан* "руз" аст.

Ҳамчунин аз ин *калима* дар ав. *гайхана*, ф.м. *гөзан*, арм. *լուսան* "дар ғирондан", греки *λεικός* [решаш *λεικός*, ф.к. *гүс-*], лат. *lux*, *лукс* "равшан кардан" [люк "равшанициханда"], люстра "равшанкунанда" ва люкс [дар меҳмонхона ё *каштан* пароход хонаи равшану мучахҳаз"], нем.к. *lichtl*, нем. *Licht*, англ. *light*, литв. *laikas* "рушной", слав. луч ва гайра ба назар мерасанд.

Решай *х.е.* ин *калима* *leu* *к-* [ё *леук-*] "рушной, мунавар сохтан" буда, дар литв. *laikas* "хайвони қашқа", прусс.к. *leukis* "чой *нама* сүз", ирл. *lache* — "барк, чарогак", готт. *luharp* "рушной", исландии *кадим* *leg-* "аланга, равшан" мебошад.

УПУР - *гөзниң*. Бо *калима* боллой ҳамреша буда, аз ҳамон решай *х.е.* *леук-*, *лаик-* За вучуд омада, дар эронии қадим *гайхана*, *лаикана* - "тобон, дурахшон" аст. Авестоии он *га* ~~р~~ *хина/гаохини-* пахл. *гөзп*, афг. *гокан*, *гост* *нас*. балучл. *гөзан*, *гөзапай*, шуг. *гөзнага* "нур", руз", сангл. *гөзней* "оташ", осетини *гокс*, *гих* "равшан, дурахшон", яғн. *гайхана* мебошад, ки *калима* *хри* Рахш [номи аспи Рустам], Рушон [яке аз районхри I Помир], Рухшона [Роксанах] аз ҳамин решайанд [баш ба Роко-санда - Б.К. II, 977]. Гайр аз ин дар забонхри тоҷики *гавсан*, *гөзней*,

форсӣ ~~гуҳӣ, гуҳидан~~, габри ~~тиҷ~~, орм. ~~տի՛~~
 "оташ", афг. ~~غواه~~ [аз "гаухшта"] "мунааввар, дурах-
 шон", шугнӣ, рӯш. ~~غوي~~ "ҷароғ, равшани", ишқ. ~~گوښۍ~~,
 сангл. ~~ఫ్లాట్~~, вахӣ ~~ځېخنګ~~ "оташ", ~~ځیخنګ~~ "сафед",
 яғн. ~~ځاکسین~~ "сапедадам", сурдӣ ~~ځوڅوں (چوړوں)~~,
~~ځیخنګوں~~) "мунааввар", ~~پاکو (پوچو)~~ исми хос, сак.
~~ځیخنګ~~ - "рахшидан", ~~ځیخنګان~~ "дурахшон", ~~پارخسا~~,
~~پارخسا~~ "равшан кардан", ~~چیخنټاتا~~ "шуюъ" ва ғ.
 ин калима дода мешавад.

▷ -LK -tō - ҷонишини шаҳси дӯми танҳо - tō аз
 Gen.-Dat. ф.к. тава; tū < Nom. ф.к. тувам
 [ав. tvām, tūm]. Ин ҷонишин барои ҳамаи забон-
 ҳои ҳиндуевропой муштарак буда, ба дурии забонҳо ни-
 тоҳ, накарда қариб шакли ягонаи худро нигоҳ доштааст.
 Ин ҷонишин дар забонҳои эронӣ ва ҳиндуевропой дар чу-
 нин шаклҳо ба назар расид: афг. та, тā, de, шугнӣ
 ta, tu, tūd, мунҷи tā [Заруб. Шугн. Тексты и слов.
 377; Мунҷ. 1697, курдӣ ta, tā, сур. ty (<taiy>).
 сак. te, tāi (tai), ав. twā, te, ф.к. -taiy [ав.,
 ф.к., энкл.], х.к. twā, сл. кухан тя, лат. te, осет.
 dy /du, ф.м. tō, балучӣ tāi, вахӣ tām, идга
 tōh, яғн. tau, сур. *taw^a (tw, tβ), сак. tviⁱ,
 скр. tava, литв. tavaⁱ, слав. ти, арм. du, литв.
 tu, готиҷи, нем. du, лат. tā, ирл.к. tū
 хетти du, форсӣ tu, (-t), тоҷики -tū, (-t). Дар
 аксари забонҳои эронӣ ҳам ҷонишини шаҳсӣ, ҳам бандак-
 ҷонишини соҳиби [энклитика] мебошад: Дар забони "Шоҳ-
 нома"-и Фирдавсӣ ҳам ба шакли tō, ҳам tū омада-
 аст. [Оид ба забонҳои славянӣ - Шанский Кр. ЭСРЯ, стр.
 457].

▷ -restan. Дар х.к. асоси ин калима ~~رېگ-, رېگات~~
 "чидан, пора карда" ва ~~رېگ-, رېگات~~ "кандан, пучида
 кандан" аст, ки аз он дар забонҳои эронӣ шаклҳои мух-
 талиф бо маъноҳои ба ҳам наздиқ дода мешавад: балучӣ
~~رېگان, رېگان~~ "тофтан", ~~رېگان~~ "ресидан", афг.
 wəsəl, балучӣ wəsəy [дар ҳар ду забон - аз "abi-
 -rasiš"], форсӣ, тоҷики rištān [rištā "рес-
 мон" низ аз ҳамин ҷо], abzēsim [аз rištang].

хоразмий *rēsa* "моли хом", осет. *alvisin* "тофтан, ресидан", *list*(ag) "хурд, шайда шуда, тунук, борик". В.И.Абаев *list* - и осетиниро аз нуктai назари фонетики ва семантика ба чандин прототипҳи зони марбут медонад: 1. *rista*-аз *frid* ё *fris*, ҳ.е. *pris* "реза кардан, хурд сохтан" (аз ин чо дар осетинӣ *arviston* "тарид" - омехтаи ҳаҳу беда), вахӣ *fril* "майдана шуда", сангл. *frið* "майдана кардашуда", *vrel* "шикастан", идга *vrið*, шугнӣ *væraž* (аз *brais* *Morgensonne*, *ML*, II, 637), грекӣ *prēma* "бураи appa", алб. *prish* "хароб кардан, шикастан"; 2. *rista* аз **raiz-* "форсӣ, тоҷики *rēza* (*rēza karolan*), слав. қуҳан *rēzati*, сурғӣ **rēzak* (*ryz'k*) *ibid.*; 3. *rista* аз *raiž* "кандан, тит кардан, гоз-гоз кардан", форсӣ *ristan*, таҷики *riştan*, ресидан /аз ин чо дар ҳар ду забон *rēsa/rēsā* "нах, гози пахта, торҳои борики пояи растани", ишк. *rista*, вахӣ *rista* "нахҳои решаш", сакой *biršta* [аз *vi-*rista*], сур. *r̥t̥y̥y̥z̥* - "кандан" (б. II 57-58).

Ба фикри мо бояд ин мафхум аз ду шакли феъли иборат бошад: *rēzolan* ва *ristan*. Шакли аввали аз решаш *rēs-* "дэвр додан, тофтан, тобидан" ва дуюми аз *raiž-* "тит кардан, гоз-гоз кардан" мебошад. Вале ин ду шакли феъли ва паралигмаи онҳо аз давраҳои хеле қадим ба якдигар омехта шуда ва тобишҳои маъноиатон ҳам хеле наздик шудааст.

r̥s̥ed-raftan: *r̥av-*. Калимаи зони буда, дар забонҳои дигар ҳам дила мешавад: авестой *raθ-*, лат. *rērō-* - литв. *rēpliotis*, латыш *rept-* "хазидан" (термини биологии *reptilia* - "хазанд" низ аз ҳамин ҷост), курдӣ *rewsîn*, балучӣ *roag*, *ronag*, *roway*, вахӣ *vā-rəfšam*, сарик. *va-rafsam* ва гайра.

Дар забонҳои зони феъли *raftan* ва *šudan* ҳусусияти синонимӣ доранд, вале дар плани умумӣ зони. Аммо дар доҳили забонҳо алоҳида ин феълҳо мавқеи гу ногун доранд. Масалан, дар ӯзбекӣ барои мафхуми рафтган аксар вакт (аз рӯи осори мавҷуда ҳама вакт) феъли

шудан кор фармуда мешуд. Дар забони миёна ва забони адабиёти классики *šudan va raftan* баробар барои мафхуми "реftan" истифода мешуданд. Вале дар давраи нав *raftan* галаба мекунад ва *šudan* чун феъли ёридиҳанда тарзи пассив месозад (албатта, дигар вазифаҳрои "шудан" аз назар сокид нест). Дар забонҳрои әронии шарқӣ бошад, феъли "*šudan*" ба вазифаи "рафтан" кор фармуда шуда, худи *raftan* дар онҳро нест (помири, осетинӣ, сугдӣ ва гайра).

6-(a)m . Чонишини әнглитикӣ шахси якуми танҳо. Дар форсии қадим дар таркиби *adam* [ориёни **azham*], *x̄e. *eg(h)om*, *tuvam*, *iyam*, *imam*, *patišam* ва гайра дида мешавад. Дар давраҳои минбаъда ҳам ҳамин шакл бетагъир аст.

Дар Ф.к. як әнглитикӣ дигар ҳам буд, ки вай во-
баста ба тасрифи падежӣ буда, асосан бо падежҳои гай-
ри номинативӣ меомад ва дар давраҳои то забони адабиёти
классики бо цуркунандай бавосита омада, низонди-
ҳандай феълҳои гузаронда ба ҳисоб мерафт: *Ahuramazdā-*
maiū upastam abara "Ахурамаздо маро қумак ра-
сонид" [DB. I, 25]; *hān x̄amn i-m dīt*
rāsē būt "он хобе, ки дидам, рост буд" [Kn. I, 24];
tarz īn dāstānam zī mādar zūnūd [Фирдавсӣ]. Ҳро-
ло дар забони тоҷикӣ дида намешавад, вале дар забонҳои
помири ҳаст: *bād as cavər sōl wux-um az nām*
zudj "байд аз ҷорӯр сӯл вӯҳ-ум аз нাম
шудам".

-*чӯб-māh* - моҳ; шакли ҷамъаш *māhīčch-* *māhīčkān* буда,
дар таркиби исмҳои ҳос низ вомехӯрад: *↑Дарчӯб*
māhīusrav - Моҳдусрав. Решай Ф.к. он *māh-*, ориё-
ни **mās-*, ав. *māh*, скр. *mās-*, *māsa* - мебошад:
.... *gāt̄māpādahya māhyā īx̄ gaucalīš dākata ūha*
"аз моҳи гармапада 9 рӯз гузашта буд..." [DB. I, 42].
Дар форсӣ, тоҷикӣ *māh*, курдӣ *meh*, балучӣ *māh*,
maha, афғ.-*mai*, *myašt* [зара *myāšt* -
"ҳилоли аҳмар"], орм. *māč*, парочӣ *mēči*
[Morgensticke, ИГЛ I 271], шугнӣ, рӯшонӣ
meot, бартангӣ *most*, язғ. *mast, mest*.

мунч үчитада, үчитадика [А.Гринберг. Мундханский язык. II., 1972, сах. 391], вахи *māi*, язн. *māh*, *māx*, сугдӣ *māx* (*m'γ*), парф. *māh*, купоня *MAYO*, *MAO* номҳои худоён [Каро-Тепса, М., 1969, сах. 66], хоразми *māhi*, сакой *māsti*, осет. *mæj*/*mæjæ* [Аб. II., 83].

Умумияти ғимологияни қалима дар тамоми забонҳои ҳ.е. аз ренай ҳиндуевропоии он сар задааст: ҳ.е. *mōs- [*az *menō-*], ҳ.к. *mās*, *māsas*, ав. *mā*, *mānōhā*, лат. *mēnōsis* [*az *mēnō-* ҳ.е.], латинӣ *mēnōsis*, прус. қадим *mēnīs*, тохарӣ *māñ*. В тегӣ [В.Шульде, УЗБ 7, 173]; [Tochar. Gr. 49], арм. *amis*, албани *m̄ai*, готи *mēna*, *mēnōrs* ва гайра.

Оид ба забонҳои славянӣ [Фасмер, II 608-609].

ИЧУС-тиyān - миён, байн, марказ, бо суфф. -ак миёна ва бо суфф. -сик - миёнарав, воситаҷи шудааст [миёнҷа].

Ренай умумиятиони он **madya* - буда, аз ҳ.е. *medhyo - "мобайн, мобайни" гирифта шудааст. Миёни тоҷки аз **madyāna*, паҳдавии *tiyān* ба вучӯд омадааст. Афг. *mlā* [*az *madyā*], мунҷи *mālēñ*, *mālan* [*az *madyāna*], щурни *mēbēñ*, *mēñen*, санг. *mēd*, ико. *mēd*, вахи *māb*, язг. *mādīn*, щурни *mēbēñ*, *mēbēña*, сугдӣ *mēbān* (*mub'*) ин аз авест. *mādyā*, *mādyāna*, ҳ.к. *madhyā* ба амал омада, дар арм. *mēj*, слав. қадим *mēz(du)*, руси мека, между [Фасмер, II, 591-592], готи *midjis*, нем. *Mitte*, лат. *medius* ва гайра дила мешавад.

ИЧУС - *māñ* - хона, маңзил. Но, албаттa, аз се дараҷаи рена ҳабар дорем. Аз ин рӯ барои қалимаи мазкур дар забонҳои ҳиндуевропоӣ инӯ се дараҷаи онро мебинем: **dm-*, **dom-* va **dōmī*. Аз ин чо дар скр. *dāmah* "хона" [*az acossi dām-*], ав. *dām* loc. "дар хона". Шакли ғарзделӣ ин қалима *nām* - "хона" аз *nāñ-nāñ* (*dām-dām*) вучӯд дорад, ки он дар забонҳои әронӣ *māñ*-ро додааст: паҳл. *māñ*, ф.к.

māniya - "хона", *māniōn, māništ* "манзилгоҳ", *mānpat* "сардори хона", *mānistan, māništān* "манзил кардан" ва *māndan* низ аз ҳамин реше мебошанд.

Ин исми феъли дар забони грекӣ ба шакли **dēm-* ва *dēmō* "ман месозам" дида мешавад. Дар забони соки ҳутанӣ *pa-dam* "ман месозам", *vadām* [аз *avī-dam*] ва дар китоби Фасмер I, 526-527 ба ҳамин маъно истифода шудааст. Дар забони тоҷикӣ хонумон ба маъни манзил омадааст, ки таъриҳан аз ду қалимаи мустақил иборат будааст; қалимаи дигар соҳт/ӯмон аст, ки дар он шояд маъни аслии қалимаи мон "соҳтан" нигоҳ дошта шуда бошад ва қолаби он тиши шиштуҳез, рафтуй, хуфтухез, соҳтусоз ва гайраро доштааст. Ба ҳар ҳрл ин қалима тадқиқоти минбаъдаро металабад.

-*mān*²- ҷонишини энклитикии шахси I ҷамъ /дар ин бора ба сах. 122 назар қунед/.

ମୁଲିଶ-ମାଲିଶ-ମାଲା - молиш, расидан, ҳамвасат будан. Решал ин қалима дар эронии қадим **marz-*, дар форсии қадим **mārzd* ва авеста *māraz* буда, дар эронии миёна *māzz* ва *mal*, дар давраи нау ҳам *māzz* ва *māl* дар таркиби қалимаҳои зиёди забонҳои эронӣ ба назар мерасад: тоҷикӣ - молидан, молиш, мола, марза, дастмол, рӯймол, поймол /кардан/, гильмоли /кардан/ ва гайра; форсӣ - *mālidan, mālis, māla*; афғ. - *mūsal, mūzal* "соидан"; бал.- *malag* "соидан", "пок кардан", *mibaz* ва *marz* "мола"; курдӣ - *malin* "пок кардан, рӯфтан"; парф. - *nimārz* "тоза кардан", сугдӣ - **māzz (mrz)* "соидан", **wimārz (wm̩rəz)* "кашида гирифтан, горат кардан" ва **nimārz (nm̩rəz)* - "навозиш кардан" ва м.и. Дар авеста *māzəzaiči* ва *fra-māzəz* - "руфтан", "ҷорӯб задан" аст, ки он ба ҳ.к., *māz-, mzjati, māzjati* "соидан", "пок кардан" хеле наздик аст. Ин қалима хусусияти умумӣ ҳиндӯевропоӣ дошта, дар забонҳои дигар низ дида мешавад: русӣ - мазать, мазанка, мазъ, маҷу /бид ба забонҳои славянӣ ниг. Ф.҃. II, 557/, литв. *mēžtē* "ірлос шудани ҳайвон бо аллоташ", латинӣ *mēzt* "ахлоти ҳайвонро тоза кардан, рӯфт

тан". В.И.Абаев [А.Д, 101] калима армани *marzem* "варзиш кардан"-ро низ аз ҳамин реше донистааст, ки шояд аз варзиш /в > м?/ башад. Аммо *mācanim* "галлиз шудан" ва *maržem* "берун кардан" [< рӯфта партофтсан"]-и арм. аз ҳамин ҷо башад.

Дар забони тоҷикӣ мавҷуд будани ду калима *māl-* (*zad>l*) ва *marz* ҳусусияти шевагӣ дорад.

Марз - *maṛzārān* - марзбон, сарҳадчи, ҳроким. Мураккаб аз *marz-* [ниг.!] ва -*rān* < Ф.к. *rāna* [ниг.!].

Дар забони армани ба шакли *raṣzrap* иктибос шудааст.

Мен/Мен - *mēmān*. Дар эр.к. *maēmān* - аз реша шакли авест. *maē-* буда, аз ин реше калимаҳри зиёд сохта шудаанд: *mēnātī* [мондан, тавакқуф кардан], *maēdāna*, *maēdman*, ки аз ин калима дар паҳлавӣ *mēhan* "бинои истикоматӣ", афг. *mēna* "истикратмогоҳ", дида мешавад. Ин калима дар ҳ.к. *mithas* [боҳам, муштарак] буда, ба *mēnas* "зиёфат"-и осетинӣ ҳеле наздиқ аст. Аз руи нишондоди В.И.Абаев [Д, 120] ин калима аз *maiñna-asa-*-и авестой иборат аст. Қисми якуми калима, чи тавре ки шарҳ, додем, аз санскр. *mithas* ё авест. *maēdāna* иборат буда, қисми дуюми он *asa-* "хурдан" аст [ниг. калима *kažk* !]. Дар забони тоҷикӣ калимаи *мехмон* бояд боҳам нишастан", "боҳам ҳурок хурдан" [босет. *mēnas*] ва "муштарак тавакқуф кардан"-ро ифода кунад, на *meħ-* калон → *mūħtaram* → *dilxoh-*; *mon* - хона, яъне "дилҳоҳи хона", "муҳтарами хонадон" башад, ҷунки дар забонҳои дигари Ҷонӣ шаклҳои гуногӯи дорад: афғонӣ *mēlma*, курдӣ *mīvan*, *māwān*, *mīhvan*, *mīhman*, аврумонӣ *tejman*, сарикӯли *teimān* ва гайра.

Мен - *mēnātan* - гумон кардан. Аз асоси *mēn-* ва суффикси -*tān* шакли масдарӣ сохта шудааст. Решаи ҳиндуевропоии ин калима *mēn-* буда, дар аксари забонҳои ҳиндуевропӣ дида мешавад: авест. *mainyūci* /дар калимаҳро *mainyete* "фикр мекунад", "гумон дорад"; азро-*mainyo* - "дорои фикри бад" - аҳриман/, ҳ.к. *mānyate*, *manute* "фикр мекунад, дар хотир дорад",

mánaš ; славянин мнить, мнение, помнить; литв. mineti, meni, mieni "ба хотир овардан", латышский minēt "хотиррасон кардан", пруссии қадим minējan "хотира", готы man "фикр мекунам", munan "гумон доштан" ва гайра.

Дар забонҳои тоҷикӣ-форсӣ қалимаҳои dušman, bāhman (< vahu-man), ғumān аз ҳамин ретаанд. № - MN - hač - az. / Дар ин бора ниғ. А. Каримов, Предлог hač в среднеперсидском языке. КСИНА, № 67, 1967.

16 - MNW - kē . Дар форсии қадим ҷонниҳонҳои ка-ва ҷа- ба падежҳо тасриф мешуданд ва дараҷаҳои киёсибу оли доштанд. Агар дар Nom. sg. ка-, ҷа- бушад, дар Gen. sg. қahya, ҷahya буд. Ҳамчунин дар дараҷаи киёси қataga ва ҷataga бушад, дар дараҷаи оли қatāma ва ҷatāma шудааст. Ин ҷонниҳонҳо то давраи мо ба ҷунин шаклҳо омада расиддаанд: аз Nom. sg. ка- дар дараҷаи оли қatāma > қadāma аз ҷa- шакли ҷa-za . Аз қahya > kē /k/ ва аз ҷahya > ҷe /χ/ шудааст.

Ин ҷонниҳонҳо умуми ҳиндеворҳо буда, аз қe, қo- ба вуҷуд омадаанд. Ин ҷонниҳонҳо дар забонҳои эронӣ ва гайри эронӣ дода мешаванд: курдӣ - қm , балуҷӣ - қe , - қai , афг. қatqām, ҷa , сарик. ҷai , қā , вахӣ қai , йидга қai , мунҷӣ қay , шугнӣ ҷay, ҷidūm , сангличи қō(i) , осет. қē , қa , яғн. қai , сугди қe(χy) , сакой қуе, қui (= ҷi) , қāma , хоразмӣ қа "кадом", славянин қадим къ-то, чъ-то, литв. қā , готи hwa , лат. quo .

16 - MNW - nīšān - фолбинӣ аз рӯи ҳаракатӣ паррандагон. Ин қалима мураккаб аз ду решад буда, қисми аввали он ҷuñv- , эр. қmzga - "парранда" ва қисми дуомаш nīš<niyābšči-aš аст, ки дар матнҳои турфон nūyōnd = nīyābšānd "онҳо мебинанд", дар гӯтори яхудиҳои форс nysydn ва шакли шевагии он nīš "нигоҳ, кардан" дода шудааст. Дар эронии миёна nīšān , форсӣ ва тоҷики nīšān , армани (իշխօս) nīšē nīš ва nīzān nīšān маънои "аломат, нишон, нишонгоҳ" ба

назар мерасад /Оид ба қисмати аввали калима ниг. Аб. ІІ, 73-74/.

Ma-rāz. И калима аз решай хиндуевропоии *mṛ-* ба вучуд омада дар замони забонхр дода мешавад. Аз ии решай дар эронии қадим бо илова шудани суффикси *-ta* сифати феълии замони гузашта [*mṛ+ta > mṛta*] , аз асоси *mār* бо илова шудани суффикси *-ka* исм [*māt+ka > mārāz*] ва суффикси *-tanay* (*mārtanay > mṛdan*) масдар соҳта мешуд. И калимаро дар дигар забонҳро эрони В.И.Абаев II, 71,897 хеле хуб нишон додааст.

Дар хиндуи қадим *mṛtaś* "мурда", *mṛitas* "инсон, муранда" аз он шаҳрат медиҳад, ки калимаи *mārāz* низ аз решай *mṛ-* будааст. Авест. *mārata* "мурда", арм. *mār* "инсон", инонӣ *Brōtāś* (БРОТОС) "муранда", лат. *mortuus* "мурда" низ исботи ҳамин даъво мебошанд.

mo-rāb ва шакли идеографиаш ~~роуб~~ - *Rəb* - пой.

Бо суффикси *-ak* ба маъни поя, асос, бунёд истифода шудааст. Ии решай бо *-ā-* *-lāy* — исм ва ҷонишин аст. Дар форсии миёна *mo-rāb* ба маъни пиёда, латкари пиёда омадааст. Дар забони арманӣ калимаи иқтибосии *raycik* "аскари пиёда", форсӣ *raic* "корид", арабӣ *faij* [иқтибос] "корид", суряянӣ *ryd* "аскари пиёда" аз ҳамин решай мебошанд.

Аз решай *rā-* — шаклиҳои *rādan*: *rāy* ва *rān-* ба вучуд омадааст [м.к. *čidān*: *čid*; *zādan*: *zād*, *χān-*]. Маъни аслии он, "бо изи касе, чизе рафтан", "аз пай касе, чизе гаштан" буда, байдар аз маъни аслии ҳуд дур шудааст ва ҳоло дар қатори калимаҳои по-дабон, чупон, ҳонабон, (хонапой), сатрап [хӯдҷа-рӯван — боникунандаг шаҳр, назораткунандай шаҳр, яъне шоҳ] калимаи бодбон ҳаст, ки ҷузъи дуоми ии калима ба маъни аслии бонидан [поидан] ҳеч муносабат надорад.

Ии калима дар аксари забонҳро эронӣ ва гайри эронӣ дода мешавад: вахӣ *rāy* "муҳофизат кардан", орм. *rau* "бонӣ кардан", афг. *roshni*; *rāy* "бонидан", сурғӣ **rāy (r̥y)* "муҳофизат кардан"; **rāyāk (r̥y'k)*

"мухфизаткунанда", сокй *pā, pāy-(p'y)* "хіфозат каркан", форсии қадим *pā-, pātūr* "бигзор пояд", *av.-pābī* "мухфизат кардан", *pāyūr* "химоятгар", *xāk-pā(y)*, *pāyūr* — "химоятгар", літвагі *rēmtū* "подабон", русий-славяній пасті, пасу, пастер, пастух, пастбище.

pane-pās — дар таркиби калимаи босбон діда мешавад. Ин калима дар форсии қадим **pād'a-*, эронии қадим *pād'a-*, арм. *pas* — *va pas* — *az rah < rādga* [иктибос] ва гайра мебошад.

ЧУМКЕС-рātixsāh — мураккаб аз *pāt-va -xāh* мебошад. Кисми аввал калимаи умумиї хіндуеврополии *pōtī-* буда, маънои "чаноб", "соҳиб" —ро доштааст. Дар санскрит *pātī(t)*, авеста *paiti* [шакли номинативаш *paitīś*] форсии қадим **pātī-*, дар забони адабиёти классики дар таркиби калимаҳои *sipahvud* ё *sipahvad* (*ход*) ва *nāvvid* (*ход*) діда мешавад. Дар забони армани дар таркиби калимаҳои *kagaret, hazarapet* ва гайра ба мушоҳдда мерасад. [Макролай ман, "Мактаби советия", №10/1970]. Кисми дуқми калима аз решай хіндуэронии **xā-* ба маънои "хукм рондан", "фармон додан" соҳта шуда, дар форсии қадим шакли *xāyādīya*, дар санскрит **kṣayatiya* —ро дошт. Маънояш хукмрон, яъне шоҳ. Аз ҳамин решай бо илова шудани суффикси дигар *-tra/-tha -xādīra* (*хад*, *кҳад*) > *sahr* соҳта шудааст, ки маънояш чири фармондихист. Ин аст, ки пештар *sahr* маънои васеътар дошта, ба он ҷо мансуб буд, ки дар он ҷо хукмрон истад. Масалан, дар матнҳои форсии қадим *xādīra* ва *dahyava* ҳамин дъзворо исбот мекунад. Нихоят, калимаи Эроншахр на маънои шаҳри имрӯзаро дорад, балки мамлакатро.

Дар матнҳои форсии миёна калимаи *pātixsādīr* — *ЧУМКЕС* ҳам барои ифодаи мағхуми "подшоҳ" истифода мешавад: *pātī + xādīra*.

ИГУЮ-рūktan. Решай эронии ин калима **rak-* — ва асоси он **rafš* — мебошад. Ин аст, ки аз решай он бо илова шудани суффикси *-ta* сифати феълии замони гузашта (*rakta*) ва баъдтар асоси замони гузаштаи феъл

[Грихт] сохта шудааст. Аз асоси замони хзира бошад, асоси замони хзираи феъл *рəз-* ва шаклҳои тасрифии замони хзира ба вучуд омадааст [Макралай ман, Масдарҳои дубаҳра, "Мактаби советӣ", № 5, 1973]. Решаш ҳиндевропони ин калима низ **r̥ek-* - "сузондан", "пухтан" буда, дар як қатор забонҳо дода шудааст: тоҷикӣ-форсӣ *rūxtan* : *рəз-*, курдӣ *pālin* : *rīz-*, балуҷӣ *račaq*, афғ. *raħwāč* [шояд бакавул - пазанде низ аз ҳамин ҷо бошад], парочӣ *rēč-*, шугнӣ *rīz-pāxč-*, вахӣ *rač-* "пухтан" ва *rēč-* "пухта расидан", язг. *raž-* : *rūxt* осет. *fycun:fux(t)*, сурғӣ "рас- (рҶ)", яғн. "рас- рӯxt", сакой *rajs-* "пухтан", *pachāre* "онҳо мепазанд" [ВСО, ІІ, 131 сл.], ав. *rač:račaiti* скр. *rač-*, раква, *račas* "пухта", русӣ печь, пеку, албанӣ *r̥ek*, лат. *cacio* "мепазам", тоҳарӣ *rač-*, *rač-*, *rački* "пухтан, расидан". В.И.Абаев ин решаро дар забонҳо дигар ҳам нишон додааст; коми пузъ - "чӯшидан, чӯсондан", *nōne* - "буғ додан, путхан", удмурдӣ пӯж - "пухтан" [Аб.ИССОЯ, I, 488]. Дар забони арманий рони ҳоми ҳукро *arixt* мегуянд.

rað - rānð - насиҳат, андарз < роҳ, нишон додан, роҳ, намун сохтан роҳ. Дар забонҳои ҳиндевропой ин калима **panthe* (*Nom. *panthes*) буда, аз он дар скр. *pantha* - "роҳ", дар ав. *rānta* [форсии қадим *raði* - "роҳ" < *ρύθη*], осет. *fændæg* - "роҳ", арманий *hun* - "гузаргоҳ", лат. *pons* "пул, купрук", грекӣ *rōntos* "бакр", слав. *rātъ* (пхтъ), русӣ путь ва гайра дода мешавад.

Дар дигар забонҳо әронӣ ин калима зиёд ба назар мерасад: сарик. *pand* "роҳ", сангл. *panda*, язг. *pand*, рӯшонӣ *pand*, шугнӣ *pond*, *rānd*, мунҷӣ *pāda* "роҳ, пайраҳа", яғн. *pāt* *sau* "равон шудан", парф. *pāndān* "пайраҳа" [Ненн. ВВВ. 113], ҳоразмӣ *pindān* "роҳ" [Валем. ИАН 1907, стр. 5467], сурғӣ "*pantāk* (*pnt'k*)", "*rāv-pantāk* (*rāv-pnt'k*)" - "раҳу пайраҳа" ва гайра.

Дар Крым гулогохъ Пантикея хаст, ки дар он чузъхри *panti* ва *кар-* [дар забони ский мохиро гүянд] ба назар расида, дар якчоягъ ин калима "гузаргохи мохъ"-ро ифода мекунад.

Номи пештарал Тирмиз Паттакесар буд. Дар ин калима ҳам шояд *panta* ва *сеза-* - башад, яъне гузаргохи Қайсар. Дар ҳақиқат материалҳои таърих шаҳрдат медиҳанд, ки Александри Македони [Қайсари Рум] дар ҳамин чои даръёи Аму пул сохта аз ҳамин чо гузашта будааст. Албатта калимаи охир шарҳу тадқиқоти амиқи таърихӣ ва этиологи-ро металабад.

110 - rat - пешоянди ба. Дар ин бора нигаред: А.Каримов, Предлог *rat* в среднеперсидском языке, КСИНА № 67, 1963, 111-117 ва Ешре раз о среднеперсидском предлоге *110*, Душанбе, 1968.

110 - purštan. Решаш хиндуевропоии ин калима **pr̥k-s̥n* буда, бо илова шудани бандаки феълии шахси Штанҳро - *etē* шакли тасрифии феъл **pr̥k-s̥n-ētē* "у мепурсад" сохта шудааст. Дар скр. *pr̥schatī* "у мепурсад", ав. *pr̥saiti*, ф.к. *a-pr̥s-am*, скр. *pr̥sta*, ав. *pr̥sta//pr̥ṣṭi*, ф.к. *h₁nī-fraṣṭa* ба назар мерасад. Дар забонҳои эронӣ аз решаш *pr̥s-* сохта шудани шаклҳо дида мешавад: тоҷикӣ-форсӣ *purš*, курдӣ *pîrshn*, ӯронӣ *pârs-*, балуҷӣ *pîrshay*, афғ. *pust-*, мунҷӣ *pârs-*, вахӣ *pôrs*, сарик. *pôrs*, шугнӣ *reχs*, рушонӣ, бартангӣ, орошорӣ *paws*, язг. *pis*, сангличӣ *pr̥os-*, осетинӣ *forsyn: farst* - "пурсидан, хондан, салом расонидан" [Монанди тоҷикӣ - пурсида монед], яшн. *purs*, сугдӣ *a-pr̥s* (**pr̥s*), сакой *puls-* ва гайра. Дар дигар забонҳо низ ин калима ба хубӣ дида мешавад: славянни қадим просити, прашити, русӣ просить, с-праш-иватьъ, во-прос, во-прош-ать, литв. *praszyti*, "талаб кардан", *pišta* "хостгорӣ кардан", лат. *poseo* [**porseō*], готи *fraihnan*, нем. *fragen*, нем. қадим *forschen* (**forskoj*) тадқиқ, кардан", лат. *pr̥escor* "илтиҷо мекунам", арм. *hacanem*.

Дар забони тоҷикӣ *пурсидан* ба маънои ҷазо додан ҳам меояд. Ин маъно низ дар таърихи забони мо хеле кӯ-

дим аст. Масалан, дар форсии қадим ибораи *ap̥zam*^(h) "хуб пурсиш пурсидам", яъне "ҷазо додам".

"*рэдэ-freftan*". Ин калима иборат аст аз эронии қадими **pati>fi-* ва *raip->gēr-*. Шакли алоҳудаи ин калима, бе префикс *fi-* ба шакли *рев* дар забони адабиёти классики дода мешавад (Ф.З.Т. "рев"). Дар ҳрлати дигар бе префикс дода намешавад. Дар забони форсӣ *fireftan: firēb-, rēw*, балуҷӣ *bērēr-*, осет. *fəlēvyn* "хиёнат кардан", сугдӣ *rərənt*, скр. *rip-, lip-* "молидан", "фирефтан", *rip-* "фираб", *ripar-* "фирабгар"; хетӣ *lip-* "молидан" ва м.и. Маъни аслии ин калима "молидан", байдар "рупуш кардан" ва пас "ҳақиқатро пинҳон кардан" будааст. Дар забонҳои помирӣ (сарикули) калимаи *zofam* "ман мемолам", дар шевакҳи забони тоҷики *lowidān (zəl)bo* ҳамон маъни аввали аз бокӯи мондааст.

"*рэдэ-frapēh*". Ин калима аз авестоии *taropithwa //* **frapithwa*-буда, асоси он *pīh-*, ҳ.к. *pīw-*, поизанд *raf-* "равгани дарун, ҷарбу" мебошад.

Калимаи *pīh-* умумӣ-ҳиндӯевропой аст ва дар забонҳои бисъёр вомехурад: форсӣ *pī(h)*, тоҷики *пӯҳ*, курдӣ *pēw*, балуҷӣ *pēg, pēy*, осет. *fiw/few*, сак. *pīy*, ав. *pīw*, скр. *pīwas, pīwāra* "фарбех, равганин", лат. *pinguis*, нем. *feist, fett* "фарбех, равганин".

"*рэдэ-pe-patigraftan*" - пазируфттан. Мураккаб аз префикс *pati-* ва феъли *graftan: graft* мебошад. Дар форсии қадим решавин калима *graft-* ва бо илова шудани суффикси *-ta: grafta > graft > gift* *> girift* шудааст.

"*рэдэ-pe-patvāčet*" - ҷавоб гардонидан. Иборат аз префикс *pati-* (йфодай амали мутакబила) *-pativāk* - пайвоҳтан, *patisaxvan* - посух додан, *patigraftan* пазируфттан ва м.и. / ва *vāk-, vāč-* (ниг. *āvāč //* *āvāz, nivāz* — ва гайра).

"*рэдэ-sālak*". Аз решавин умумӣ-ҳиндӯевронии **sardha*-буда, дар забони авестоӣ *sāzad* ва *sazdha* мебошад.

шад. Дар забони армани шакли қадима ин калима боки мондааст: *nava-sard* - "соли нав". Чо тавре ки аз мисолхро маълум мешавад, гузариши *-zd->l* на дар ҳамал забонҳро диде мешудааст. Масалан, дар осетинӣ *särdä, säd* "тобистон" /барои типология муқонса кунед лето ва лет/ аз ҳамон *sarda* -и қадими "сол" аст. Дар забонҳро дигар ҳрони гузаштани *-zd-* ба *-l* диде мешавад: тоҷики-форсӣ *säl*, курдӣ, афғ., балуҷӣ *säl*, вахӣ *sal*, сарик. *säl*, аврум. *säla*, язғ. *sauza*. Йидга *sälöh* ва гайра. Дар шевакри форсии имӯза *säl, säla* [ниг. Б.Қ. II, 1073].

15enu - saxt - оҳат. Решал умумӣ ориёни ин калима *vak/vak* буда, маънои "тавонистан", "кудрат доштан" ро дорад. Дар санскрит *dvaknoti* "у тавоност" ва *dvanta* "тавоно" мебошад. Дар балучӣ *sak* "саҳт, маҳкам", йидга *sukt* ва дар дигар забонҳро ҳрони *saxt* ба маъноҳои "маҳкам, тавоно, душвор" "кор фармуда мешавад.

16cuz - siyavah - сӯҳ. Дар форсии қадим **siyava-ya* бо суффикси *-ya* омадааст, ҳрони қадим *-za*, санскрит *-sa*, vale шакли *siyavak* низ вомехурад. Дар авеста *syāva*, паҳлавӣ *siyāk* ва *siyāh*, аммо дар форой-тоҷикӣ танҳо як шакли *siyāh* диде мешавад. Дар ҳиндӯ қадим *siyāva* /ҳаҳвагии баланд/, армани *seav*, курдӣ, балучӣ *siyāh*, осет. *sau*, вахӣ *si*, сангл. *zoi* ва м.и. Дар тоҷикӣ ҳам *siyāh*, ҳам *siyah* вомехурад.

17cuz - sačak - сӯзиш. Решал ин калима **suk-* ва асоси он **sauč-* мебошад. Аз ин рӯ дар ав. решал *bač-* аз *sačayāhi* "равшан кардан", *saoka ātare* "пӯълай оташ", дар ҳ.қ. решал *čoč-*, калимаи *čočati* "медураҳшад" ва дар ав. *saocait* "сухта" шоҳиди онанд, ки ин калима таърихи хеле қадим дорад.

Дар калимасозии ин феъл решал ва асоси он роли хеле аҷуб доштанд. Масалан, фарқи овозии асосҳои ин феъл ҳам вобаста ба ҳамин аст: *sōč-* - ва *sōkt* дар форсии миённа, сұхту суз дар тоҷикӣ /Масдарҳри дубаҳра, "Мактаби

совети", № 5, соли 1973]. Дар забонхри дигари эрони шаклҳри мухталифи ин калимаро дучор омадем: курди *sōtin* "оухтан", афг. *sēzal, sējal, sajāwūl* осетин *sojūn, sūjūn* "сухтан", балуч *sūcag, sūzay* "сухтан", *sōcag, sōzay* "сузондан", вахӣ *sūz-*, сарик. *sauz*, гелоки *saxtan* ва гайра.

sa- - sart — сард. Дар ав. ин калима ба шакли *sarata*, скр. *śiśira* "сармо", арм. *sarm* "ях", *sarmum*, *sarcim* "яхбаста, аз сармо талаф шуда" дода мешавад. Дар забонхри эрони ин калима дар шаклҳри гуногун ба назар мерасад: курди *sār*, афг. *sōr*, осет. *sald* "сармо", балуч *sard, sart'*, вахӣ *sūz, sūzé*; дар шевахри забони форсӣ ва забонҳри Эрони имрӯза низ шаклҳри *sārd, sard* мебошанд.

Дар аксари забонҳри эронӣ калимаи *sarmā* дода мешавад, ки он одатан ^{акси} фасли гармо ифода мекунад. Сохта шудани ин калима аз рӯи аналогии [шабоҳат] калимаи гармо [*garmān*] мебошад.

svet- - sapēt — сафед. Дар скр. *sveta*, ав. *spaeta*, ф.к. **spaita* аз он шаҳодат медиҳад, ки калима ба шевахри шимолӣ-шарқӣ забонҳри эронӣ тааллук дорад. Агар ҷанубӣ-шарқӣ мешуд, бояд шакли **saīta* ва **sēt* — ро медониш [М.к. *asa* ва *aspā*]. Ба ҳар ҳро дар аксари забонҳри эронӣ ин калима дода мешавад: курди *sipē*, афг. *spēn*, балуч *ispēt, safēd*, сарик. *spēid*, сангл. *isped*, шугнӣ *sufed*, мунҷа *supē* [Оид ба забонҳри Эрони имрӯза, ниг. Б.К. Џ, 1093].

Макс Фасмер свет-и русиро аз *svētās* — хинду қадим "дурохшон, сафед" дониста, бо *spaeta* — авестоӣ мукриса мекунад. Ҳамчунин аз забонҳри дигар параллель ҳам меорад: литв. *šiēsti, šviēcia* "равшан карда", *šveičti, šveičiū* "тоза кардан, ҷило додан", х.к. *svitras* "сафед", литв. *švitras, švitēti* "ҷило додан", лат. *viteum* "шиша" [витрина!] ва гайра [Ф.Ш, 575-576].

trgicu- - sarik- - tar сабуктар. Дар ин калима решни **tr̥p̥-* дода мешавад. Санскрит *tr̥p̥ra-* дараҷаи оддии сифат, *tr̥p̥iyām-* дараҷаи мукрисавӣ ва *tr̥apīṣṭa-*

— дарачай олии сифат, эронии қадим **tarav-*
ва форсии қадим **taravka* сабаби ба вүчуд омадани ка-
лимаи сабук шудаанд. Ин калима дар аксари забонҳи эро-
ни бо тағъироти овозие ба назар мерасад. Аммо дар за-
бони афғонӣ калимаи *sivik* нормаи худи забон буда,
иктибос аз пахлавӣ намебошад. Аз сабаби он ки -р- ба
-б- табдил шудааст, дар тоҷики *-а-* ноустувор аст
[*забик*, *зэвик*, *зебик*!].

stav - стуҳ, маглуб, камкуват. Ин калима
иборат аст аз префикс *sta-* "паст, кам" ва асоси
tav- "тавонистан, тавоной". Дар эронии қадим **sta-*
tavah аз **sta-tava-ya* мебошад [бид ба *-ta* ниг.
калимаи *siyâh*!], ки маънои "дорои тавонони кам"-ро
дорад. Ҳамчунин калимаи *kötäh* <*köttäh* низ ба
ҳамин тип тааллук дорад: **kauta-tava-ya*"дорои кув-
вай кам", яъне кутоҳ, > кам буд.

stōgrān - мураккаб аз ду ҷузъ - *stōr-* ва
rān. Қисмати аввали калима аз авестони *staora-*
[хайвони боркаш], санскрит *sthāurin* [бори асп] ибо-
рат буда, дар забонҳи эронӣ дода мешавад: осетинӣ
sturta "хайвони хонагӣ", курдӣ *estor*, шугнӣ
stōr, сарик. *stauz/staor* "хайвони боркаш", яғн.
sutur "гусфанд", афг. *sutur* "ҷонвар, ҷорво". Қис-
мати дууми калимаро дар шарҳи калимаҳои *shurān, rāb*
дода метавонед.

stārak - ситора. Дар ҳиндӯи қадим *star-*,
авестони *star-* - кавкабро гӯянд. Решаи ҳиндӯевропони
ин калима *astar* буда, маънои "равшани, ҷило"-ро дорад.
Бо ин реша калимаҳо дар забонҳи ҳиндӯэронӣ, романӣ ва
германӣ вомехуранд. Дар забонҳи балту славянӣ бошад,
решаи дигар аст, ки дар русӣ звезда ва гайра ба назар
мерасад. Дар чунин забонҳи эронӣ ва гайриэронӣ ин ка-
лима дода шудааст! курдӣ *istirk*, афг. *stōrai*,
stargā "чашм", осетинӣ *stali*, вахӣ *star*, шугнӣ
kičēz, сарик. Ҳуҷигӣ, мунҷи *astāri*, сангли-
чи *istirkak*; лат. *astra*, *aster-*, грекӣ *aster*,
astra, нем. *Stern* "ситора", гавҳараки чашм".

Калимаҳои астрономия, астронавтика, астрология, астероид аз ҳамин решанд.

[[рече-такан - тохтан. Ин калима дар забонҳри ҳ.е. дорон решай **tāk-* шояд бошад, чунки аз ин реше дар забонҳри эронии қадим решай **tāk-* ва асоси замони ҳозираи феъл **tāč-* вуҷуд дошт. Инчунин дар забонҳри балту славянӣ ҳам ин реше дода мешавад.

Дар забонҳри хиндуевропой ин реше маънои "ҷорӣ шудан", "ба пеш ҳаракат кардан", "давидан"-ро дошт. Дар ҳ.к. *tak-* - "тир андохтан", ав. *tač-* - "давидан", афг. *taščēdāl*, осетинӣ *tayd* [зуд], *taččn* "ҷорӣ шудан", *tājīn* "ҷакидан", балучӣ *tačag, tačay,* *tāčag* "важӣ *tōcam*" ман ҳаракат мекунам", сарик. *tajanam, tajam*, шугнӣ *žōz, žōx̄l* "тоз, тохт" ва гайра мебошад.

Дар тоҷики тохтан, тозондан, тоҳт, тоз, гудохтан, гудоз [дар форсии миёна *vīčāxtāk* - гудохта] ва амсоли ин аз ҳамин решанд.

Славянни қадим **tentō, *tentī* бо литв. *tekū, tekēti* "давидан, ҷорӣ шудан" хеле наздиқ аст. Ҳамин реше дар латинии *tekū, tecet* "ҷорӣ шудан, давидан", скр. *tákti, tákati* "шиғоб мекунад", *tactas* "шиғоб кунанда", авест. *tacaiti* "медавад, ҷорӣ мешавад", **tāxti* "чараён", ирландии *teachim* "гурехта истоддам" [Ф. Ҷ., 37] ва м.и. дода мешавад.

19) - тāk - то: 1/ пешоянд, 2/ пайвандак, 3/ нумератив. Аз асоси *tāv-* ва суффиксҳои *-ak, -ant* шаклҳои *tāvak, tāvant* месоҳт. Дар форсии қадим ба шакли *yāta* ҳамчун пешоянд - пайвандаи баромад мекунад [Ниг. диссертация ва автореферати А. Каримов "Первичные предлоги в среднеперсидском языке, Душанбе, 1970]

[[дир-тāzik - торик. Решай ин калима дар забонҳри хиндуевропой шояд **tām-* бошад. Дар хиндуи қадим *tamas, tamīra* "торики", авестой *tamah, tādra* [аз **tamza, *tanra*], дар забонҳри эронии мисна *tam-* ва *tār-* (дум аз *taɪra*-и авестой, ки шояд **tah-* ва пас *tār-* шуда бошад) дода мешавад. Дар забонҳри

эроний имрӯза низ дида шуд: курди *tārī*, афг. *tōz*, осетини *taлингā, талинг* "торики", *tar* "гамгин", балучи *tār*, сарик. *tār*, мунчи *taravi*, гелоки *tār*.

Дар бораи забонҳои славянӣ, романӣ ва германӣ, ниг. Фасмер Ӣ, 133-134.

~~тепест~~ - *tāpəstān* - тобистон. Решаи хиндуевропоии ин калима бояд *теп-* бошад. Калима мураккаб аз *tap-* (*taf-*) ва *-istān* (*stān*) буда, типи калимасозиаш мисли *zimastān* [зимистон] аст [ниг.!] Бо гуфтани Нюберг "*Zeit der Hitze*" розӣ шудан мумкин нест.

Дар хиндуи қадим решаи ин калима *tap-* буда, калимаҳрои *tapati, tapyati* "гарм шудан", *taptas* "гарм, дор", *taptam* "гармӣ" ва дар авеста *tāpauyeiti* "гарм мекунад", *tafta* "бадҳар" соҳта шудаанд. Дар забони тоҷикӣ калимаҳрои таб, таф, таффот /*taf* - бод/, тафсидан ва пояд офтоб, тоб, тобиш, тобидан, тофтан /чило додан/ аз ҳамин решашанд.

Дар русӣ-славянӣ тепло, теплый, тепка, отопление, топить ва гайра умумияти таърихи доранд.

~~тир~~ - *tēy* - тег, дами корд, шамшер. Ин калима бо калимаҳрои *тир* ва *тез* ҳамреша буда, дар забони авестой решаша умумии он *tēg* - мебошад /ба калимаи *tēg* - ниг./

Дар забонҳои эронӣ ин калима фаровон дида мешавад: авест. *bītāga* "дудама", курди *tē* "шамшер", балучи *tēy* "тез, тунд, шамшер", осетини *tēy, teyä* "пушти кӯҳ" /дар тоҷикӣ ҳам тегаи кӯҳ/. Аз *tēgā*- авестой ба забони армани *tēg* иктибос шудааст.

~~тир~~ - *tēz* - тир - номи олоти ширкор, номи ситора, номи рузи 13-уми моҳ, ва номи моҳи ҷоруми сол дар қален-дари маздакиён.

Чи тавре ки дар боло нишон додем, решаш ин калима ҳам *tēg-* буда, бо формантҳои гуногун калима ме-соҳт. Авестой *tēgā*, форсии қадим *tēgə* /дар калимаи *tēgaxānda* "худи тез, кулоҳи нутрез - яке аз номҳои қабилаҳои скиф/, санскрит *tēgma* "тез" ва м.и. Дар забонҳои дигари эронӣ низ ин калима дида мешавад:

мунчя *tərja* (Зарубин, Мундж. 171), йидга *tīz* "тез"
Моргенстери, KFL, II, 256, форсий *tēz, tēr, tēz,*
соки *tēzga-*, сурджа-*tīz-*, *tīy-* ва гайра.

ЧИР-ЧИР- tēz. Дар матнхори пахлавий ду тарзи навишти
ин калима дода шуд: бо -з ва бо -с . Решал умумий-
хиндуевропоии ин калима **tek̥-* буда, дар забонхори
хиндуевропони **tak, *tig-* додааст (ниг. *tēy, tēz*):
х.к. **tēj, tejati* "тез кардан", *takṣati, takṣnōti,*
tāṣti "метарошад, дуредгарӣ мекунад", авест. *tāšta*
"тез", *tāšaiti* "месозад", *tāšan* "хайкалтараш",
эронии миёна *tēj, tēz, tēs*, курди *tēz*, балучи
tez, афг. *tēz, tēzal*, сарик. *teiz*, вахи *tēz*,
форсий *tīj* ва *tēzā* "тез", ишкош. *tēz*, йидга
tīzoh ва гайра.

Дар забонхори руси-славянӣ тесать, тешу, тёс, литв.
taštyi, tašay "тарошидан", ирл. *tāe* "табар" (му-
криса кунед, дар тоҷикий *теша*).

ЧИР- tīzīn - ташна. Аз калимай **tīzīm*, авест.
tāšna санскрит *tāṣṇa* - буда, курди *tī, tenī,*
афг. *tāžai*, балучи *tunag, tunnag*, вахи *tak,*
taxt, сарик. *tūz, tūzī*, шугни *tūxna*, йидга
tūšna. Дар забони армани *taršamēm* "пажмурда
шудан" аст.

ЧИР- tūhīch- - тихи, холиги. Хинду қадим *tūcch-*
(*i)yas* "холи, ноҷиз", *tūcchas*, авест. *taoš, tūsā-*
асоси замони ҳозираи феъл, *taošayeti* "холи мекунад",
форсий қадим **tūbiyaka* **tūsya* **tūsya*, афг.
tāš "холи", балучи *tūsag, tūsag* "хомӯш, раҳро
шудаҷ", *tōsag* ба ҳамин маъно.

Фасмер тоҷий ва тоқса-и русирио аз ҳамин решо до-
ниста, онро бо литвагии *tūscias* "холи", латышши *tukšs*
"холи, мучдэррад, бенаво" мукриса кардааст (Ф. Ў, 90-91).
Шояд калимаки русии тошнишӣ, тошак низ ба ҳамин ҷо-
даҳл дошта бошанд.

ЧИР- tar - тар, барно, ҷавон. Аз ҳ.к. *tāruna* "ҷавон",
авеста *tāruna* "ҷавон", қони *teger*, осетини
tārčin "писарбача", форсий-тоҷики тару тоза шуда-
аст.

"*τερσός*-tarṣitan - тарсидан. Эронии қадим *drak-*, хинду қадим **tr̥as-, tr̥asati*, курди *t̥arsin* "тарсонидан", афг. *tash[ed]al*, осетини *tarṣun*, *t̥arṣin*, балучи *tarṣag, tarṣay*, сарикуля *intr̥asam* "метарсонам".

Решай хиндуевропои ин калима **tr̥esō* ва **tr̥emō-* буда маъни "ларзидан"-ро доштааст. Тарсидан - ларза дар андом афтодан аст. Аз ин ру трус ва трясти-ро ҳамреша донистани М.Фасмер (Л.113) бечр нест.

μυράχη-čahārpaðān - чорпоён. Мураккаб аз *čahār-pað-ān*. Чузъи аввали калима шумораи чор буда, дар аксари забонҳро хиндуевропои маъмул мебошад. Решай хиндуевропои он **kʷetwōr*, скр. *čatvāra*, авестой *čaθvāra*, славянни қадим *četv̥e*, лите. *keturi*, юнонӣ *r̥isv̥res*, чехи *čtyři*, латини *quator*, готӣ *fidwōr* ва гайра буда, тоҷики-форсӣ *čahār*(čār), вахӣ *сəвир*, сарик. *санҷӯ*, шугнӣ *cavor*, сангл. *cēfur*, ишк. *cēfūr*, мунҷӣ *cēfūz*, язғ. *cīz*, афг. *calōr*, курди *čavār*, балучӣ *čār*, парф. *č fr*, яғн. *tifār*(*<čtfr*), сурғӣ *čatvāz*, сокӣ *čahouz*, осетини *суррāz, суррāz*, руси четыре аст.

ЧОИНОГ-čēgōnīh - Мураккаб аз *čē-* (ниг.!), *gōnīh* (ниг.!).

čē-či-m - иборат аст аз ҷоншини *ča-* ва энклитикаи шахси якуми танҳро *-m*. Ин ҷоншини аз решай хиндуевропои **kʷe-*, санскрит *cid-*, авеста *ča*, *čiš/čit*, форсии қадим *čā-*, *čahya* (ниг. *ка-*, *кاهъя*), лат. *quis/quid* буда, дар забонҳро эронӣ ҳеле фаровон дода мешавад: форсӣ-тоҷики *čo, či*, курди *či*, балучӣ *či*, осетинӣ *су/ci*, афг. *ca*, ишк. *сē, ci*, сангл. *ce*, яғн. *ča* "чи", сурғӣ *ča* "чи ҳел", *ču*, сакоӣ *ci* "чи", ҳоразмӣ *čiça*, форсии қадим *-čiū* [энклитика] ва м.и. (бид ба что дар забони руси, Ф.Л.374).

čač-čačr - чарбу. Дар форсии миёна *čačrīh* ба маъни нисбат ба касе нарм будан аст. Ин калима умуни-

эроний мебошад: форсий *čārō*, позанд *čāzv*, балучий *čāzr*, арм. /аз форой/ *čāzr*, афг. *čāzē*, шугний *čāzvī*, сокий *čāzvā* "фарбех", сугдий *čāzv* (*čərō*). Дар шугний *čāzfdon* "равгандон"-и широкорчи-ро гүнд.

čin - *činēnd* - чинанд. Их чо чидани донахори шатранч, дар назар дошта шудааст. Их калима аз феъли чи-дан мебошад, ки дар форсии қадим решай он **či-* ва асоси замони хризирааш **čin-* будааст. Дар забони имрӯзац тоҷикий-форсий асосхори феълии чи-д ва чин вобас-та ба ҳамин аст. Дар ин бора ба мақолаи ман, Масдарҳори дубаҳра, муроҷиат қунед).

čus-čabm - чашм. Дар эронии қадим *čabman*, форсии қадим *čāza*, форсий *čabm*, вахӣ *čabm*, мунҷи *čōm*, шугний *cēm*, яғн. *tibm*, сугдий *čabm* (*čsm*), осетини *casm* / *cans* "халқа, тур" мебошад. В.И.Абаев (I, 291, 304-305) идеосемантикаи чашм > чашмак > халқа > тур-ро дар як қатор забонҳорнишон додааст.

Решай ин калима **čās-, *čas-, čak-* буда, ду решай аввал ҳоси забонҳори эроний буда, дар калимаҳори нигоҳ, огоҳ, *nikās*, *anās* / ва чашм дида мешавад /ниг.!./. Решай сейум дар забонҳори ҳиндуди диде мешавад: санскрит *čakṣi* "чашм", дар ҳиндуди хризира *čakṣmāk* низ "чашм" мебошад.

ču-čām - хуроки шом. Асоси ин калима авестоии *χθapnūya* - мебошад, ки дар аксар забонҳори эроний ба назар мерасад: курдӣ *čām*, афг. *čome* "замони байни ниофи шаб ва оғози рӯз", сарик. *čum*, йидға *čam*, шугний *čim*.

čiču-čēvan - гиристан. Эронии қадим **xšaīvan-* аз решай авестоии *xšē-, xšē-* "нодорӣ, ноҷорӣ".

čiču-čayestan - шоистан. Их калима дар форсии миёна ду шакл дорад: *čayestan*, *čāyestān*. Ҳар ду калима ҳам аз решай ҳиндудэронии **xšāy-* ба амал омадааст, ки маънояш "тавонистан, фармон додан, ҳукм рондан" аст. Бо калимаҳори шоҳ, ва шаҳр муқриса қунед.

1149 - *šupān* - шубон, чупон. Их калима иборат аст аз калимал авестони **fiu-* ва *pavan*. Дар авесто **fū-* - маъноти "моли хурд"-ро дорад, ки он дар калимал *fūmant* "молдор" низ дода мешавад. Их калима дар аксари забонҳои эронӣ дода шуд: курди *šiwan*, афг. *šrān*, *črankai* "чупонискар", балучӣ *širank*, *žawānk*, *žafānk*, вахӣ *šrān*, *šurān*. Дар арманӣ *šret*, ки шояд аз авестони **fū-paiti* "молпой" бошад.

1150 - *sahr* - шаҳр. Решам ин калима *хам* монанди калималои *шоҳ*, *подшоҳ* ва *шоҳстан* решам умумӣ ҳиндӯэронии **xša-* мебошад. Аз ин решам бо илова шудани суффикси ориёни *-tra*, эронии **xšatra* калимал *xšadra* соҳта шудааст, ки маъноят "ҷоми ҳукмронӣ, мамлакат > марказӣ мамлакат" аст. Дар форсии қадим *xšadra* *хам* ба маъноти "ҳукмронӣ", *хам* ба маъноти "мамлакат" омадааст. Дар ҳиндӯи қадим **xšattra*, авестони *xšadra*, форсии қадим *xšadra*, арманӣ *aškāz-k'* "ҷаҳон, олам". Дар номҳои форсӣ-тоҷикии Ардашер ва армании Артасес ҷузъи дуум эронии қадим *xšadra* ҳаст. Назар ба қонуни фонетикии тағъироти овозҳо *-dʒ-* - бояд дар давраи миёна назар ба тафовути шевагӣ ба *-hʒ-* ва *-s* табдил шавад. Масалан, риҷӯа -и эронии қадим дар давраи миёна *rūhʒ* [парфянӣ] ва *rūs(aʒ)* додааст. Ба калимал *Aštakshəz* нигоҳ, кунед.

РУЙХАТИ МУХТАСАРОТ

- I. Муаллифон ва асархой истифодашуда:
1. Аб. ё Абаев - В.И.Абаев. Историко-этимологический словарь осетинского языка, т. I, II. М.-Л., 1958, М., 1973.
  2. Абаев В.И. О перекрестных изоглоссах. "Этимология, 1965", М., 1967.
  3. АРС - Афганско-русский словарь.
  4. Бенвенист Е. Индоевропейское именное словообразование, М., 1955.
  5. Бирбрагер И. Занимательные шахматы. Ташкент, 1961.
  6. Б.К. - Бурхни Котэй. Чоли нави чорчилдаи Эрон, зери таҳрири доктор Муҳаммад Мунӣ, Техрон, 1330 с.х.
  7. Герценберг /х.с./ - Л.Г.Герценберг. Хотано-сакский язык. М., 1965.
  8. Гринберг А.Л. Мунджанский язык. Л., 1972.
  9. Дармстетер - J. Darmsteter, *Etudes iraniennes*, Paris, 1883.
  10. Їуковский - В.А. Їуковский, Предварительные заметки о некоторых персидских наречиях, Петербург, 1922.
  11. Залеман, C. Salemann, *Manichaeische Studien*, SPб., 1908.
  12. Зарубин, Бел. - И.И.Зарубин, Белуджский язык., Л., 1930.
  13. Зарубин, Мундж. - И.И.Зарубин.. К характеристике мунджаńskiego языка. Л., 1927.
  14. Зарубин, Орош. - И.И.Зарубин, Ороторские тексты и словарь, Л., 1930.
  15. Каримов А. Первичные предлоги в среднеперсидском языке. АКД. Душанбе, 1970
  16. Каримов А. Масдархой дубахра, "Мактаби советӣ", № 5, 1973
  17. КСИНА - Краткие сообщения института народов Азии
  18. Лившиц - В.А.Лившиц, Согдийские документы с горы Муг. Вып. II, Юридические документы и письма.
  19. Маркварт - J. Marquart, *Ungarische Jahrbücher*, VII.
  20. Миллер, Т.Я. - Б.В.Миллер, Галышский язык, М., 1953
  21. Вс.Миллер, 03 - В.Ф.Миллер, Осетинские этюды, тт. I-II, М., 1881-1887

22. Мюллер Ф.В.К. Müller, Handschriften — Reste in Estrangalo-Schrift aus Turfan, I SPAW, ix, 1904, APAW, 1904.
23. Нёлдеке - Th. Nöldere, Geschichte des Artach istz i Pāparān, Göttingen, 1878.
24. Ниберг - H.S. Nyberg, Hilfsbuch des Pehlevi, Bd. I-II, Uppsala, 1928-1931. A manual of pahlavi, Strassburg, 1964.
25. ОЯФ - Отделение языки и философия Академии наук СССР.
26. Пахалина С.Я. - Т.Н.Пахалина, Сарыкольский язык, М., 1966.
27. Согд.док. с горы Муг - ниг. Лившиц.
28. Трубачев О.Н. - О.Н.Трубачев, Из славяно-иранских лексических отношений, "Этимология - 1965", М., 1967.
29. Фасмер - М.Фасмер, Этимологический словарь русского языка, т.т. I-IV, М., 1964-1973.
30. Фрейман,Х.я. - А.А.Фрейман. Хорезмийский язык, М.-Л., 1951
31. ФЗГ - Фарханги забони тоҷики, ч. I-II, М., 1969.
32. Шанский - Н.М.Шанский, Краткий этимологический словарь русского языка, М., 1971.
33. Шульце В. - W. Schulze, Tocharische Grammatik, Göttingen, 1894.
34. Хорн - P. Horn, Grundriss der neupersischen Etymologie, Strasburg, 1893.
35. Э.С. - Этимологический словарь. Лугати бисъёрчалда, аз соли 1963 Матбааи Университети давлатии Москва чоп мекунад.
36. Ait. Wb. - Chr. Bartholomae, Altiranisches Wörterbuch, Strassburg, 1901; Berlin, 1961.
37. Andreas bei Lentz, ZII - W. Lentz, Die Nordiranischen Elemente in der neupersischen Literatursprach bei Firdosi (ZII, Bd. IV, Leipzig, 1926).
38. Bailey, BSOAS - H.W. Bailey, BSOAS, Bd. XX, p. 47.
39. Bartholomae, M. II- ба калимаи поён нигаред.
40. Bartholomae, Mittelir. Mund. - Chr. Bartholomae, zur Kenntnis der mitteliranischen Mundarten, I-IV, Heidelberg, 1916-1925.

41. Bartholomae, WZKM - Chr. Bartholomae,
Wiener Zeitschrift für die Wunde des
Morgenlandes, Wien.
42. Bartholomae, Zum Sas. Recht - Chr. Bartho-
lomae, Zum sasanidischen Recht, Heidelberg,
1918-1923.
43. Benveniste, BSL - E. Benveniste, Bulletin de
la Société de Linguistique de Paris, LII, 1956
44. BSOAS - Bulletin of the School of Oriental
and African studies, London.
45. BSOS - Bulletin of the School of Oriental
studies, London.
46. Fr. Ph. - H.F.J. Junker, Das Frahang i Pahlavīk,
Leipzig, 1955.
47. Gramm. Sogd. - E. Benveniste, Essai de gram-
maire sogdienne, Paris, 1929.
48. Henning, BBB - W.B. Henning, Ein manichäi-
sches Bet- und Beichtbuch, Berlin.
49. Henning, a list of Middle persian - W.B. Hen-
ning, BSOS, vol. I, 1944.
50. Henning, H.O. - W.B. Henning, Handbuch der
Orientalistik, Leiden-Köln, 1958.
51. Henning, Khwar. - W.B. Henning, The Khwara-
zmian language, Istanbul, 1955.
52. Hilfsbuch, Bd. II - Hur. Hušehr.
53. Horn, Gr. d. np. Et. - Hur. Xoph.
54. Hübschmann, PST. - H. Hübschmann, Persische
Studien, Strassburg, 1895.
55. Hübschmann, Oss. - H. Hübschmann, Etymologie
und Lautlehre der ossetischen Sprache, Stra-
ssburg, 1887.
56. Jakobsohn - G. Jakobsohn, Le mon de temps
lë to dans les langages slaves, Uppsala,
1947.
57. JRAS - Journal of the Royal Asiatic society
of Great Britain and Ireland, London.
58. Junker, WUS - H.F.J. Junker, Wörter und Sa-

- chen, Heidelberg, 1917, XII.
59. Kent, O.P. — R.G. Kent, Old persian, Grammar, texts, lexicon, I-II, New Haven, 1950-1953.
60. Kent, Old Persian — nur. Kent, O.P.
61. Konow, Gramm. — S. Konow, Khotansakische Grammatik, Leipzig, 1941.
62. Lenz, ZJZ — W. Lenz, Zeitschrift für Indologie und Iranistik, Leipzig, 1926.
63. Leumann — E. Leumann, M. Leumann, Das Nord-
arische (sakische) Lehrgedicht ... Leipzig,
1933-1936.
64. Meillet, La vocabulaire indo-iranien —
A. Meillet, Grammaire du vieux perse, 2 éd.
Paris, 1931.
65. Morgenstierne, IIJFL — G. Morgenstierne, Indo-
Iranian Frontier Languages, vol. I, Parachi
and Ormuri, Oslo, 1929; vol. II, Iranian
Pamir languages, Oslo, 1938.
66. NTS — Norsk Tidsskrift for Språkvidens-
kap, Oslo.
67. Pagliaro, RSO — Rivista degli studi
Orientali, Roma.
68. Pokorny — J. Pokorny, Indogermanisches ety-
mologisches Wörterbuch, Bern, 1949.
69. Reichelt, ZJZ — H. Reichelt, Zeitschrift für
Indologie und Iranistik, Leipzig.
70. Sal. Man. St. — nur. Zargham.
71. Tochar. Gr. — Mylius B.
72. TSP — Texts Sogdiens Études, traduits et
commentés par E. Benveniste, Paris, 1940.
73. Vendidad — H. Brockhaus, Vendidad sade.
Die heiligen Schriften Zoroaster's. Yasna,
Vispered und Vendidad mit Index und
Glossar, Leipzig, 1850.

П. З а б о н х о

авест.	- авестой	суг.	- оугдай
англ.	- англий	точ.	- точикӣ
арм.	- армянӣ	фариз.	- фаризандӣ
афг.	- афғонӣ	фин.	- финӣ
ав.	- авестой	Ф.М.	- форсии миёна
бал.	- балучӣ	Ф.Н.	- форсии Нав
барт.	- бартангӣ	Ф.К.	- форсии қадим
венг.	- венгерӣ	хораз.	- хоразмӣ
ишк.	- ишкошимӣ	Х.е.	- хиндуевропой
кл.	- классикий	Х.қ.	- хиндуи қадим
лат.	- латинӣ	эр.	- эронӣ
литв.	- литвагӣ	эр.к.	- эронии қадим
маних.	- манихӣ	язг.	- язгуломӣ
нат.	- натанзӣ	яғн.	- яғнобӣ
нем.	- немисӣ		
нем.қад.	- немисии қадим		
орп.	- ороморӣ		
осет.	- осетинӣ		
пар.	- парочӣ		
пахл.	турф.-пахлавии Турфон		
руш.	- рӯшонӣ		

III. - Мухтасароти дагар -

в а м . и .	- ва монанди ин
грамм.	- грамматика
м.к.	- мукриса кунед
ниг.	- нигаред
ҷ.з.	- ҷинси занона
ҷ.м.	- ҷинси мардана
Dat.	- Dative
Gen.	- Genetive

МУНДАРИЧА

1. Нешгуфтор	3
2. Фонетика	5
3. Алифбои пахлави	9
4. Шумора	13
П о р ч а х о:	
5. "Корномай Ардашери Бобакон".	14
6. Аз „Хусрави Кубодон ва редаё"	35
7. Аз "Чромоспнома".	39
8. Аз "Гузориши шатранҷ".	41
9. Аз "Дарахти асурӣ ва бӯз".	43
10. Л у г а т	45
11. Рўйхати муҳтасарот.	141

Рекомендовано в качестве учебного пособия
коллегией Министерства народного образования
Таджикской ССР

А. КАРИМОВ

ХРЕСТОМАТИЯ
ПО ИСТОРИИ ТАДЖИКСКОГО ЯЗЫКА
(на таджикском языке)
Учебное пособие

Редактор – доктор филологических наук
В.А. ЛИВШИЦ

Подписано в печать 20/X-1978 г. КЛ 02608
Заказ 270. Тираж 1000. П.л.ф.60х84/16-9,25
Уч.-изд.л. 6,7 Цена 70 коп.
Отпечатано в Таджикском госуниверситете
им. В.И.Ленина

فیض ۱۷ بیلار
بایسونو ۱۱ - ۶